

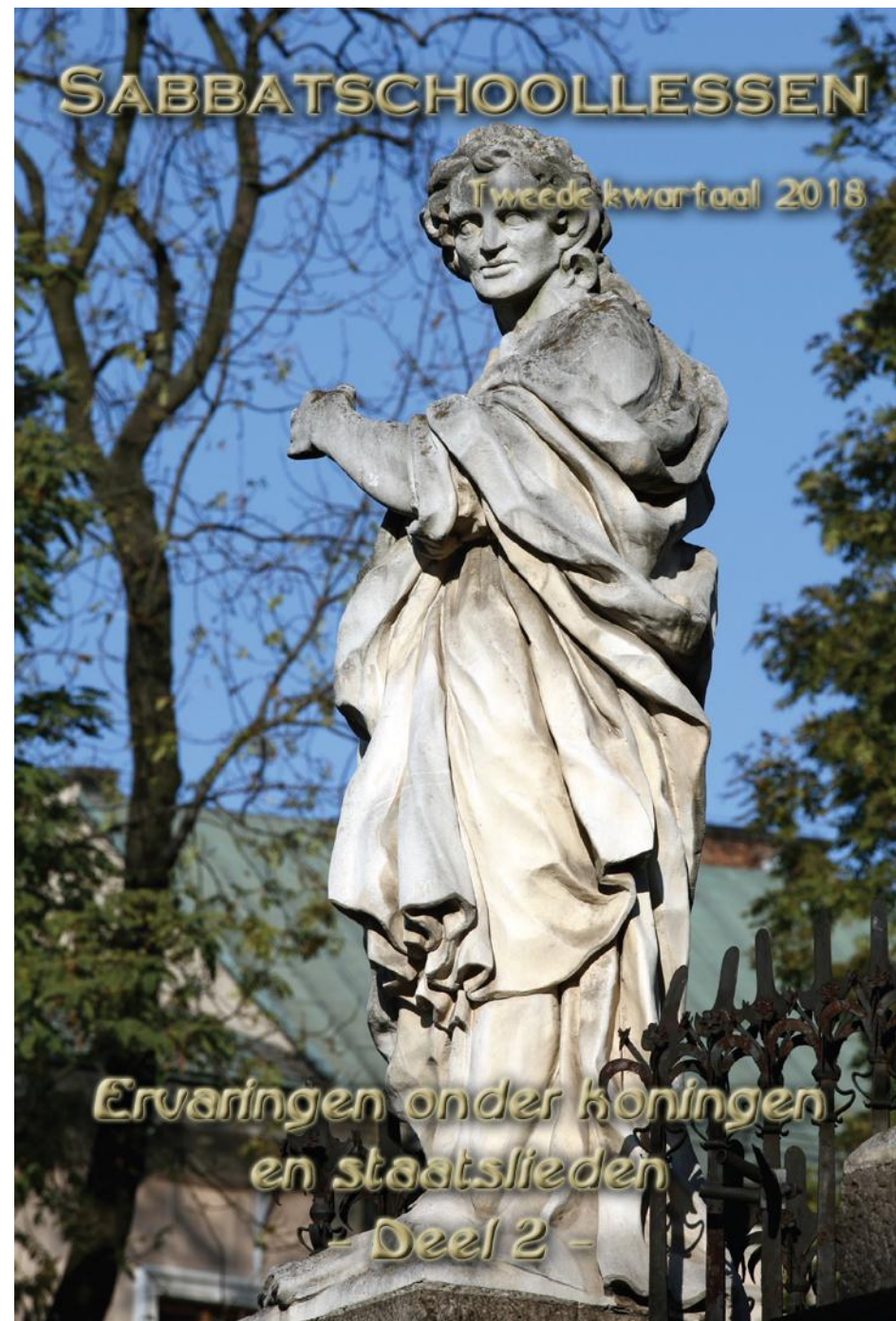
Internationaal Zendingsgenootschap
GEMEENTE VAN ZEVENDE DAGS ADVENTISTEN
 Reformatiebeweging

ZONSONDERGANGEN			
14	vrijdag Sabbat	6 april 7 april	• 20.22 uur • 20.24 uur
15	vrijdag Sabbat	13 april 14 april	• 20.34 uur • 20.36 uur
16	vrijdag Sabbat	20 april 21 april	• 20.46 uur • 20.48 uur
17	vrijdag Sabbat	27 april 28 april	• 20.58 uur • 21.00 uur
18	vrijdag Sabbat	4 mei 5 mei	• 21.10 uur • 21.11 uur
19	vrijdag Sabbat	11 mei 12 mei	• 21.21 uur • 21.23 uur
20	vrijdag Sabbat	18 mei 19 mei	• 21.32 uur • 21.33 uur
21	vrijdag Sabbat	25 mei 26 mei	• 21.42 uur • 21.43 uur
22	vrijdag Sabbat	1 juni 2 juni	• 21.50 uur • 21.51 uur
23	vrijdag Sabbat	8 juni 9 juni	• 21.57 uur • 21.58 uur
24	vrijdag Sabbat	15 juni 16 juni	• 22.02 uur • 22.02 uur
25	vrijdag Sabbat	22 juni 23 juni	• 22.04 uur • 22.04 uur
26	vrijdag Sabbat	29 juni 30 juni	• 22.04 uur • 22.03 uur

Tijden berekend voor midden Nederland
 (De Bilt, 52° 6' 38" N, 5° 10' 54" E)

Uitgegeven door de Generale Conferentie van de
 International Missionary Society
 Seventh Day Adventist Church Reform Movement
 P.O. Box S, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Correspondentie)
 625 West Avenue, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Bezoekadres)
 Tel.: (+1) 770-748-0077 Fax: (+1) 770-748-0095
 e: info@sda1844.org i: www.sda1844.org

Nederlandse vertaling en druk verzorgd door de
 Gemeente van Zevende-Dags Adventisten, Reformatiebeweging
 Middachterlaan 2, 6955 JC Ellecom, Nederland
 Tel. 0313-416 222 e: Rehoboth@ZDareformatie.org i: www.zdareformatie.org

Voorwoord

Ieder volk heeft wetten en wordt geregeerd door een overheid. Wetten en overheden verschillen van natie tot natie, en soms staan ze zelfs haaks op elkaar, en toch zijn wetten en overheden noodzakelijk en onontbeerlijk.

Stel je een land voor dat lijdt onder een hevige revolutie, want rebellen en relschoppers nemen afstand van de wetten en dwingen de regering om te vallen, schenden de grondwet en trachten de heersers te vermoorden. Is het mogelijk dat elke natie en haar volk kan overleven wanneer haar wetten of haar overheid niet gerespecteerd worden? Wat voor soort bestaan zou dit zijn? Hoe zit het met vrijheid, waardigheid, respect voor de mensenrechten, bescherming van het leven en alle voorwaarden die nodig zijn voor een vreedzame samenleving? Zonder goed functionerende overheidsinstellingen leiden anarchie en chaos tot onvoorstelbare verschrikkingen. Daarom zijn overheden nodig opdat de mensen “een rustig en stil leven zullen leiden, in alle godsvrucht en waardigheid.” 1 Timótheüs 2:2. Er wordt beweerd: “een corrupte regering is beter dan helemaal geen overheid”, maar de heilige Schrift zegt: ‘De gezagsdragers ... zijn door God ingesteld’ (Romeinen 13:1), wat hetzelfde is als wat Jezus tegen de gouverneur zei: “U zou geen enkele macht ... hebben, als het u niet van boven gegeven was.” Johannes 19:11.

Van land tot land hebben grote organisaties van rechtbanken, advocaten en rechters te maken met oude en nieuwe wetten die in grote volumes worden gepubliceerd en veel ruimte op de boekenplank innemen. Daarnaast reguleren duizenden normen ieder aspect van het menselijk leven, en elk jaar bekrachtigen parlementen nieuwe wetten en regelgevingen.

Temidden van al deze wetten, regels en regelgevingen leven miljarden mensen, inclusief Gods volk. Tradities, gewoonten, regeringen en wetten verschillen van land tot land; en vaak, zelfs in hetzelfde land, zijn moderne wetten verschillend van oudere. Hoe dienen christenen te leven en zich te gedragen als ze verspreid zijn in landen over de hele wereld? De goddelijke principes omvatten het volgende:

“Houd uw levenswandel onder de heidenen goed; opdat zij die nu van u kwaadspreken als van kwaaddoeners, door de goede werken die zij in u waarnemen, God verheerlijken mogen op de dag dat er naar hen omgezien wordt. Onderwerp u dan omwille van de Heere aan alle menselijke orde, hetzij aan de koning, als hoogste machthebber, hetzij aan de stadhouders, als mensen die door hem gezonden worden tot straf van de kwaaddoeners, maar tot lof van hen die goeddoen. Want zo is het de wil van God, dat u door goed te doen het onverstand van de dwaze mensen de mond snoert; als

vrije mensen, maar niet alsof u de vrijheid hebt als een dekmantel voor slechtheid, maar als dienstknechten van God. Houd iedereen in ere; heb al uw broeders lief; vrees God; eer de koning.” 1 Petrus 2:12-17.

“... Wij hebben de schandelijke, verborgen praktijken verworpen; wij wandelen niet in bedrog en vervalsen ook niet het Woord van God, maar door het openbaar maken van de waarheid bevelen wij onszelf aan bij elk menselijk geweten, in de tegenwoordigheid van God.” 2 Korinthe 4:2.

“Verder, broeders, al wat waar is, al wat eerbaar is, al wat rechtvaardig is, al wat rein is, al wat lieflijk is, al wat welluidend is, als er enige deugd is en als er iets prijzenswaardigs is, bedenk dat. Wat u ook geleerd en ontvangen en gehoord en in mij gezien hebt, doe dat; en de God van de vrede zal met u zijn.” Filippensen 4:8, 9.

Maar wat doet de christen wanneer menselijke wetten ingaan tegen de eeuwige wet van God, zoals vaak het geval is in deze laatste dagen van de menselijke geschiedenis? Dikwijls beïnvloedt de mentaliteit van de wereld regeringen en legt wetten op die onverenigbaar zijn met Gods principes. Denk bijvoorbeeld aan de wetten die vereisen dat men op de heilige Sabbatdag moet werken, die militaire dienst met wapens in oorlogstijd opleggen, of die gemakkelijk een scheiding inwilligen, waardoor een huwelijksverbond op een snelle, makkelijke manier wordt beëindigd. Wetten die abortus, euthanasie en het huwelijk van mensen van hetzelfde geslacht mogelijk maken, schenden allemaal op directe wijze de beginselen van het leven en de goddelijke wet.

In ieder geval is het geïnspireerde antwoord dat Gods volk onderscheid maakt tussen Zijn wet en de menselijke wet en tussen hun toewijding jegens God en hun plicht naar de overheid toe, zoals we lezen in de volgende verzen: “Geef ... allen wat u verschuldigd bent.” “Geef ... de keizer wat van de keizer is, en aan God wat van God is.” Romeinen 13:7; Matthéüs 22:21.

Hetzelfde principe wordt weergegeven in de Geest der Profetie: “Ik zag dat het in elk opzicht onze plicht is de wetten van ons land te gehoorzamen, tenzij deze in conflict komen met de hogere wet die God met luide stem verkondigd heeft van de Sinäi, en daarna met Zijn eigen vinger op steen heeft gegrift. ‘Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven, en Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.’ Die Gods wet in het hart heeft, zal God eerder gehoorzamen dan mensen, en zal eerder ongehoorzaam zijn aan alle mensen dan ook maar iets af te wijken van Gods gebod. Gods volk, onderricht door de inspiratie der waarheid en geleid door een goed geweten om te leven bij elk woord Gods, zal Zijn wet, geschreven in hun harten, aanvaarden als het enige gezag dat zij kunnen erkennen of gehoorzaamheid kunnen bewijzen. De wijsheid en het

gezag van de Goddelijke wet zijn boven alles verheven.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 3, blz. 47.

Geliefde broeders en zusters, deze lessen zijn opgesteld in het licht van de moeilijke situaties, waar Gods volk momenteel over de gehele wereld mee geconfronteerd wordt en die in de dagen die voor ons liggen intensiever en complexer zullen worden. Zij omvatten voorbeelden uit de Bijbel waarin de Heer tussenbeide gekomen is in de levens van Zijn kinderen en wonderen verricht heeft voor degenen die Hem liefhebben, en vastbesloten waren om – ongeacht de gevolgen – trouw aan Hem en Zijn wet te blijven. Gods volk verkreeg de overwinning zelfs wanneer het menselijk gezien onmogelijk scheen. Dat de Heer ons mag helpen, terwijl wij opnieuw naar deze ervaringen kijken, om te leren van de lessen die Hij Zijn volk in het verleden gegeven heeft en die Hij hen vandaag zal geven om voor te bereiden voor de komende beproevingen en overwinningen.

–*De broeders en zusters van de Generale Conferentie*

Sabbatschoollessen

Tweede kwartaal 2018

Inhoudsopgave

Voorwoord.....	1
14. Metgezellen zwaar beproefd	5
15. Een teken aan de wand	12
16. Een zware beproeving.....	19
17. Haman tegen Mordechai	26
Zendingsbericht uit Noordoost-Afrika	34
18. De smeekbede van de koningin.....	38
19. Een bevel tot wederopbouw	45
20. Nehemia's verlangen.....	51
21. Verontrust door het goede nieuws.....	57
22. Niet geoorloofd.....	64
23. Stille ketenen	70
24. Wanneer ik de gelegenheid heb... ..	77
25. Hij had losgelaten kunnen worden.....	83
26. Gelovigen en de autoriteiten.....	90
Zendingsbericht voor het vestigen van hoofdkantoren	98
Zonsondergangen	100

-
- **De sabbatschoollessen worden uitgegeven door:** De Generale Conferentie van de International Missionary Society Seventh Day Adventist Church Reform Movement
P.O. Box S, Cedartown, GA 30125, U.S.A.
e-Mail: info@sda1844.org
Tel. +1 770-748-0077 – Fax +1 770-748-0095
 - **Auteur van dit kwartaal:**
Antonino Di Franca
 - **Revisie en supervisie van de inhoud:**
De Predikersafdeling van de Generale Conferentie
 - **Afbeelding voorkant:**
Standbeeld van de apostel Paulus, Krakau, Polen, © Shutterstock.com
 - **Nederlandse vertaling, vormgeving en druk:**
Gemeente van Zevende-Dags Adventisten, Reformatiebeweging.
Middachterlaan 2 – 6955 JC – Ellecom – Nederland
e-Mail: Rehoboth@ZDAreformatie.org
Tel. +31 (0)313-416 222 (op werkdagen van 08.30u. tot 12.30u.)
 - **Abonnementen:** Jaarlijks wordt in het najaar een bestelformulier uitgegeven, waarop u kunt aangeven dat u dat komend jaar de sabbatschoollessen wilt ontvangen. De prijs voor een jaarabonnement staat op dat formulier vermeld. Betaling dient te geschieden door middel van een factuur, welke u automatisch krijgt toegestuurd vanuit zendingshuis ‘Rehoboth’. Op het formulier kunt u overigens aangeven of u alles in één keer wilt betalen of per kwartaal.
 - **Digitale sabbatschoollessen:** De Nederlandse versie kunt u te allen tijde gratis in pdf-formaat downloaden via de website van het Nederlandse veld: www.zdareformatie.org
Lessen in het Engels, Spaans en Frans zijn in hetzelfde pdf-formaat gratis te downloaden via de officiële website van de Generale Conferentie: www.sda1844.org en/of de website van de Amerikaanse Unie <http://www.sda1914.org/pcat.cl/SabbathSchool>
 - **Gebruikte Bijbelvertaling:** Om de leesbaarheid bij de studie van de Sabbatschoollessen te vergroten, maken wij per 4^e kwartaal 2017 bij de versie met Bijbelteksten gebruik van de *Herziene* Statenvertaling. Ons eigen uitgangspunt en advies blijft echter om bij Bijbelstudies te allen tijde de Statenvertaling er naast te houden, omdat de oorspronkelijke Statenvertaling onze leidraad blijft bij het verdedigen van onze geloofsprincipes.

Metgezellen zwaar beproefd

“Van oudsher worden de geloofshelden gekenmerkt door hun trouw aan God, en zij zijn opvallend voor de wereld gebracht opdat hun licht zou schijnen voor degenen in de duisternis. Daniel en zijn drie metgezellen zijn illustere voorbeelden van christelijk heldendom ... Uit hun ervaring aan het hof van Babylon kunnen we leren wat God zal doen voor degenen die Hem dienen met geheel hun hart.” –*My Life Today*, blz. 68.

Een voorstelling van menselijke trots

1. **Wat beval koning Nebukadnézar nadat hij overwinningen en grootsheid behaald had om te bouwen en op te stellen op de vlakke van Dura? Wie had hij uitgenodigd voor de inwijding? Daniël 3:1, 2.**

Daniël 3:1, 2 *Koning Nebukadnezar maakte een gouden beeld, waarvan de hoogte zestig el was, en zijn breedte zes el. Hij richtte het op in het dal Dura, in het gewest Babel. En koning Nebukadnezar stuurde een boodschap om de stadhouders, de machthebbers, de landvoogden, de raadsheren, de schatbewaarders, de rechters, de magistraten en al de autoriteiten van de gewesten te verzamelen, om naar de inwijding van het beeld te komen dat koning Nebukadnezar had opgericht.*

“In plaats van Gods wetten worden de wetten van de mens der zonde verheven, – wetten die aanvaard en gezien moeten worden zoals het machtige, gouden beeld van Nebukadnessar door de Babyloniërs werd gezien. Toen Nebukadnessar dit grote beeld had gemaakt, gebod hij dat daaraan universele eer door iedereen bewezen zou worden. groot en klein, hoog en laag, rijk en arm (MS 24, 1891).” –*Bijbelcommentaar*, blz. 273.

“Uit zijn schatkamer bracht Nebukadnessar middelen te voorschijn om een groot gouden beeld te bouwen, uiterlijk gelijk aan het beeld dat hij in zijn droom had gezien, met uitzondering van de grondstof waaruit het werd vervaardigd. Hoewel ze gewend waren aan prachtige

voorstellingen van hun goden, hadden de Chaldeeën nooit eerder zoiets indrukwekkends gemaakt als dit schitterende beeld, zestig ellen hoog en zes ellen breed. En het is niet te verbazen dat in een land waar afgoderij algemeen was, het prachtige beeld van onschatbare waarde in de vlakte Dura, dat de heerlijkheid, de pracht en macht van Babel moest voorstellen, gewijd zou worden als voorwerp van aanbidding. Hiertoe werden voorbereidingen getroffen, en een bevel werd gegeven dat op de dag van inwijding allen hun trouw zouden bewijzen aan de macht van Babel door zich voor het beeld te buigen.”
–*Profeten en koningen*, blz. 308.

2. Wat eiste het bevel van de koning van iedereen die aanwezig was? Wat deden de vertegenwoordigers van de naties toen de muziek begon te spelen? Daniël 3:4-7.

Daniël 3:4-7 *En een heraut riep met kracht: Men zegt u aan, volken, natïen en talen: Op het moment dat u het geluid hoort van de hoorn, fluit, citer, luit, lier, panfluit, en allerlei muziekinstrumenten, moet u neervallen en het gouden beeld aanbidden dat koning Nebukadnezar heeft opgericht. Wie niet neervalt en aanbidt, zal op hetzelfde ogenblik midden in de brandende vuuroven worden geworpen. Daarom, zodra al de volken het geluid hoorden van de hoorn, fluit, citer, luit, lier, en allerlei muziekinstrumenten, vielen op datzelfde tijdstip alle volken, natïen en talen neer, en aanbaden het gouden beeld dat koning Nebukadnezar had opgericht.*

“Een zware beproeving kwam tot ... deze jongeren, toen Nebukadnezar een bekendmaking uitvaardigde, en alle ambtenaren van het koninkrijk opriep om zich bij de inwijding van het grote beeld en bij het geluid van de muziekinstrumenten te buigen en het te aanbidden. Als iemand dit naliet, moesten ze onmiddellijk in het midden van een brandende vurige oven worden geworpen. De aanbidding van dit beeld was teweegebracht door de wijze mannen van Babylon om de Hebreeuwse jeugd mee te laten doen in hun afgodische eredienst. Het waren mooie zangers en de Chaldeeën wilden dat ze hun God vergaten en de aanbidding van de Babylonische idolen aanvaardden.” –*My Life Today*, blz. 68.

Trouwe gehoorzaamheid aan God

3. **Wie alleen van alle aanwezige vertegenwoordigers en hoogwaardigheidsbekleders hebben zich niet gebogen voor het gouden beeld, noch het aanbeden? Welke beschuldiging hebben sommige functionarissen onmiddellijk gemaakt tegen de drie getrouwe jonge Hebreërs? Daniël 3:8-12.**

Daniël 3:8-12 *Daarom kwamen op datzelfde tijdstip Chaldeeuwse mannen naar voren, die de Joden openlijk beschuldigden. Zij namen het woord en zeiden tegen koning Nebukadnezar: O koning, leef in eeuwigheid! U, o koning, hebt zelf bevel gegeven dat iedereen die het geluid zou horen van de hoorn, fluit, citer, luit, lier, panfluit, en allerlei muziekinstrumenten, moest neervallen en het gouden beeld aanbidden, en dat wie niet zou neervallen en aanbidden, midden in de brandende vuuroven zou worden geworpen. Nu zijn er Joodse mannen die u over het bestuur van het gewest Babel hebt aangesteld, namelijk Sadrach, Mesach en Abed-Nego. Deze mannen hebben op uw bevel, o koning, geen acht geslagen. Uw goden vereren zij niet, en het gouden beeld dat u hebt opgericht, aanbidden zij niet.*

“De aangewezen datum kwam, en bij het geluid van de muziek viel het grote gezelschap dat zich op het bevel van de koning had verzameld ‘neer en [men] aanbad het gouden beeld.’ Maar deze trouwe jonge mannen zouden zich niet buigen” –*My Life Today*, blz. 68.

“Op die dag, rijk aan gebeurtenissen, schenen de machten der duisternis een duidelijke overwinning te behalen; de ‘aanbidding van het gouden beeld’ (Daniël 3:4, 7) zou duidelijk maken dat allen voorgoed verbonden bleven met de bestaande vormen van afgoderij, erkend als de staatsgodsdienst van het land. Satan hoopte op deze wijze te verhinderen, dat Gods doel om de aanwezigheid van de Israëlitische ballingen in Babel tot een zegen te stellen voor alle heidense volken, werkelijkheid zou worden.

Maar God had anders besloten. Niet iedereen had de knie gebogen voor het afgodisch teken van menselijke macht. Te midden van de aanbiddende menigte waren drie mannen die vast besloten waren de God des hemels geen oneer aan te doen. Hun God was Koning der koningen en Heer der heren; voor geen ander zouden ze zich buigen.” –*Profeten en koningen*, blz. 308, 309.

4. Hoe reageerde de koning? Wat antwoordden de jongemannen, die gedagvaard waren om te verschijnen voor de woedende soeverein? Daniël 3:13, 14, 16-18.

Daniël 3:13, 14, 16-18 *Toen beval Nebukadnezar in woede en grimmigheid dat men Sadrach, Mesach en Abed-Nego moest halen. Vervolgens werden deze mannen bij de koning gebracht. Nebukadnezar antwoordde en zei tegen hen: Is het waar, Sadrach, Mesach en Abed-Nego, dat u mijn goden niet vereert en het gouden beeld dat ik heb opgericht, niet aanbidt? [...] Sadrach, Mesach en Abed-Nego antwoordden en zeiden tegen koning Nebukadnezar: Wij hoeven u hierop geen antwoord te geven. Als het moet, kan onze God, Die wij vereren, ons verlossen uit de brandende vuuroven, en Hij zal ons, o koning, uit uw hand verlossen. En zo niet, het zij u bekend, o koning, dat wij uw goden niet zullen vereren en het gouden beeld dat u hebt opgericht, niet zullen aanbidden.*

“Toen de drie Hebreëen voor de koning stonden, was deze ervan overtuigd dat zij iets bezaten dat andere wijzen uit zijn rijk misten. Ze waren getrouw geweest in het volbrengen van hun plichten. Hij zou ze nog een kans geven. Als ze slechts hun bereidheid wilden tonen zich met de menigte te buigen in aanbidding voor het beeld, zou alles goed zijn; ‘maar indien gij niet aanbidt’, voegde hij eraan toe, ‘zult gij ogenblikkelijk in de brandende vuuroven geworpen worden’. Toen strekte hij zijn hand uitdagend omhoog en zei: ‘Wie is de god, die u uit mijn hand zou kunnen bevrijden?’ (Daniël 3:15) [...] Uit de geschiedenis van hun vaders hadden ze geleerd dat ongehoorzaamheid aan God oneer, onheil en dood als gevolg heeft, en dat de vreze des Heren het begin van wijsheid, de grondslag van alle ware voorspoed is. [...] Hun geloof groeide, toen ze zeiden dat God verheerlijkt zou worden door hen te bevrijden, en met een triomfantelijke zekerheid, het resultaat van een onwankelbaar vertrouwen in God, voegden ze eraan toe: ‘Maar zelfs indien niet – het zij u bekend, o koning, dat wij uw goden niet vereren, en het gouden beeld, dat gij hebt opgericht, niet aanbidden.’ (Daniël 3:16-18)” –*Profeten en koningen*, blz. 309, 310.

5. Welk bevel gaf de heerser, die razend van woede was? Wat gebeurde er met de drie trouwe mannen? Daniël 3:19-22.

Daniël 3:19-22 *Toen werd Nebukadnezar met grimmigheid vervuld, en zijn gelaatsuitdrukking tegenover Sadrach, Mesach en Abed-Nego veranderde. Hij nam het woord en zei dat men de oven zevenmaal heter moest stoken dan men gewoon was hem te stoken. Enkele mannen, de sterkste mannen uit zijn leger, beval hij dat zij Sadrach, Mesach en Abed-Nego moesten binden om hen in de brandende vuuroven te werpen. Toen werden deze mannen gebonden in hun mantels, hun broeken, hun mutsen en hun andere kleren, en zij wierpen hen midden in de brandende vuuroven. Omdat het woord van de koning zo dwingend was en de oven uitzonderlijk heet gestookt was, hebben de vlammen van het vuur deze mannen die Sadrach, Mesach en Abed-Nego naar boven brachten, gedood.*

“Toen de koning zag, dat aan zijn wil niet werd gehoorzaamd als aan de wil van God, was hij met gramschap vervuld en zijn gelaatsuitdrukking veranderde tegen deze mannen. Satanische eigenschappen deden zijn gelaat op dat van een demon gelijken en met alle macht waarover hij beschikte, gebod hij dat de oven zeven maal heter zou worden gestookt dan gewoonlijk, en beval de sterkste mannen om de jongeren te binden en in de oven te gooien. Hij beseftte dat meer dan gewone kracht nodig was voor de behandeling van deze edele mannen. Zijn geest had de indruk dat iets ongewoons zou gebeuren ten gunste van hen, en zijn sterkste mannen kregen de opdracht hen in het vuur te gooien (ST 6 mei, 1897).” –*Bijbelcommentaar*, blz. 273.

Wonderbaarlijk beschermd en verdedigd

6. Wat zag de verbaasde koning Nebukadnezar vlak voor zich gebeuren? Daniël 3:23-27.

Daniël 3:23-27 *Maar toen deze drie mannen – Sadrach, Mesach en Abed-Nego – gebonden midden in de brandende vuuroven gevallen waren, sloeg koning Nebukadnezar de schrik om het hart. Haastig stond hij op, nam het woord en zei tegen zijn raadslieden: Hebben wij niet drie mannen gebonden midden in het vuur geworpen? Zij antwoordden en zeiden tegen de koning: Jazeker, o koning! Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden. Toen kwam Nebukadnezar in de nabijheid van de deur van de brandende vuuroven. Hij nam het woord en zei: Sadrach, Mesach en Abed-Nego, dienaren van de*

allerhoogste God, ga naar buiten en kom hier! Daarop gingen Sadrach, Mesach en Abed-Nego uit het midden van het vuur. Toen kwamen de stadhouders, de machthebbers, de landvoogden en de raadslieden van de koning bijeen. Zij zagen aan deze mannen dat het vuur geen vat had gekregen op hun lichaam: het haar van hun hoofd was niet geschroeid, en hun mantels waren niet verteerd, ja, er hing zelfs geen brandlucht aan hen.

“Deze trouwe Hebreëen bezaten grote natuurlijke bekwaamheden en intellectuele beschaving; zij bekleedden een hoge eervolle positie, maar al deze voordelen brachten hen er niet toe om God te vergeten. Al hun krachten waren ondergeschikt aan de heiligmakende invloed van goddelijke genade. Door hun godvruchtig voorbeeld en hun standvastige trouw verkondigden zij de lof van Hem, die hen uit het duister tot Zijn wonderbaar licht had geroepen. Door hun wondere bevrijding werd ten aanschouwen van die grote menigte de macht en de majesteit van God tentoongesteld. Jezus Zelf stond naast hen in de brandende oven en overtuigde door de heerlijkheid van Zijn tegenwoordigheid de trotse koning van Babel, dat Hij niemand anders dan de Zoon van God kon zijn. Het licht des hemels had geschienen door Daniël en zijn vrienden, tot al hun metgezellen het geloof begrepen, dat hun leven veredelde en hun karakter verfraaide (RH 1 febr. 1881).” –*Bijbelkomentaar*, blz. 274.

7. Hoe werd de trouw van de drie metgezellen beloond? Wie werd bij deze ervaring geëerd? Welke soortgelijke ervaringen kunnen wij maken en maken wij? Daniël 3:28-30.

Daniël 3:28-30 *Nebukadnezar nam het woord en zei: Geloofd zij de God van Sadrach, Mesach en Abed-Nego, Die Zijn engel heeft gezonden en Zijn dienaren heeft verlost, die op Hem hebben vertrouwd, het bevel van de koning hebben weerstaan en hun lichaam hebben overgegeven, omdat zij geen enkele god wilden vereren of aanbidden dan hún God. Daarom wordt door mij een bevel uitgevaardigd dat elk volk, elke natie of taal die lasterlijke dingen zegt over de God van Sadrach, Mesach en Abed-Nego, in stukken zal worden gehouwen en dat zijn huis tot een mesthoop zal worden gemaakt, want er is geen andere god die zo redden kan. Toen maakte de koning Sadrach, Mesach en Abed-Nego voorspoedig in het gewest Babel.*

“In hun wonderbare bevrijding werden de macht en de majesteit van God geopenbaard voor die uitgebreide vergadering. Jezus Zelf ging in de vurige oven naast hen staan, en Hij overtuigde de trotse koning van Babylon door de heerlijkheid van Zijn verschijning dat het niemand anders kon zijn dan de Zoon van God. Het hemels licht straalde van Daniël en zijn vrienden, totdat heel hun omgeving begreep, dat het geloof hun leven adel gaf en hun karakter mooi maakte. Door Zijn trouwe dienaren te bevrijden laat de Heer zien, dat Hij de kant van de verdrukten kiest en alle aardse machten omverwerpt die het gezag van de God van de hemel verwerpen.”
–*Christus weerspiegelen*, blz. 87.

Voor verdere studie

“Wat een les is dit voor de wankelmoedigen, de weifelaars en de lafaards die Gods zaak dienen! Wat een bemoediging voor diegenen die zich niet door dreigementen of gevaren laten afbrengen van hun opdracht! Deze trouwe, standvastige karakters zijn een voorbeeld van heiligmaking, omdat zij er niet aan denken die hoge eer voor zichzelf op te eisen. Al het goede dat door relatief onbekende, maar toegewijde christenen tot stand wordt gebracht, kan niet genoeg gewaardeerd worden. Totdat de levensverslagen bekend worden gemaakt, wanneer de oordeelszitting plaatsvindt en de boeken worden geopend. Christus toont Zijn betrokkenheid bij Zijn deelgenoten: Hij schaamt zich niet hen broeders en zusters te noemen. Er zouden er honderden moeten zijn in plaats van die enkeling nu, die zó nauw met God verbonden zijn, hun leven zó gelijkvormig aan Zijn wil, dat zij helder stralende lichten zijn, naar ziel, lichaam en geest geheel geheiligd.” –*Christus weerspiegelen*, blz. 87.

Een teken aan de wand

“Hoe werden diegenen gestraft die in het verleden lichtvaardig omgingen met wat God Zich als heilig had verkozen? Belsazar en zijn duizend disgenoten ontwijdden de gouden vaten des heren en prezen de afgoden van Babylon. Maar de God Die zij trotseerden, was getuige van het onheilige toneel. Temidden van hun heiligschennend vermaak werd een bloedeloze hand gezien die op de wand van het paleis geheimzinnige tekens schreef. Vol schrik en ontzetting hoorden koning en hovelingen hun verdoemenis uitspreken door de dienstknecht des Allerhoogsten.”
–*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 85, 86.

Heiligschennis en de gevolgen daarvan

1. **Welk groot evenement organiseerde Belsazar, de laatste koning van Babylon? Wat werd geëerd en aanbeden toen hij en de mensen wijn dronken uit de heilige vaten van Gods tempel? Daniël 5:1-4.**

Daniël 5:1-4 *Koning Belsazar richtte een groot feestmaal aan voor zijn duizend machthebbers, en in tegenwoordigheid van die duizend dronk hij wijn. Onder invloed van de wijn beval Belsazar dat men de gouden en zilveren voorwerpen moest halen die zijn vader Nebukadnezar had weggehaald uit de tempel in Jeruzalem, opdat de koning, zijn machthebbers, zijn vrouwen en bijvrouwen eruit zouden drinken. Toen haalde men de gouden voorwerpen die men uit de tempel, het huis van God, in Jeruzalem had weggehaald, en de koning, zijn machthebbers, zijn vrouwen en bijvrouwen dronken eruit. Zij dronken wijn en prezen hun goden van goud, zilver, koper, ijzer, hout en steen.*

“God schrijft de goddeloosheid van Babylon toe aan haar vraatzucht en dronkenschap.” –*Testimonies for the Church*, vol. 3, blz. 162.

“Ik kan deze geschiedenis nu niet verder beschouwen, maar ik vraag u in elke stad, in ieder dorp, in elk huishouden, ik vraag iedereen persoonlijk om de les van dit geschrift te bestuderen, rekening houdend met de woorden der inspiratie: ‘Die meent te staan, zie toe,

dat hij niet valle.’ Hier wordt de enige verkiezing naar voren gebracht die in het woord van God aan het licht gebracht wordt. Het zijn zij, die er op letten dat ze ten onder gaan als ze vallen. Er bestaat geen dodelijkere veronderstelling dan datgene welke ertoe leidt dat mensen zich wagen aan zelfvoldaanheid. Dienen in het licht van deze plechtige waarschuwing van God de vaders en moeders geen acht te slaan? Dienen zij de jeugd niet trouw te wijzen op de gevaren die voortdurend ontstaan om hen van God weg te leiden? Velen staan de jeugd toe om plezierfeesten bij te wonen, denkend dat vermaak essentieel is voor gezondheid en geluk; maar wat voor gevaren zijn er op dat pad! Hoe meer het verlangen naar plezier wordt bevredigd, hoe meer het wordt ontwikkeld en hoe sterker het wordt. De levenservaring bestaat grotendeels uit zelfbevrediging als amusement. God beveelt ons om op te letten. ‘Die meent te staan, zie toe, dat hij niet valle.’ ” –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, blz. 103.

2. Wat verscheen plotseling op de muur van de feestzaal? Hoe reageerden de koning en zijn heren daarop? Daniël 5:5-9.

Daniël 5:5-9 *Op hetzelfde ogenblik kwamen er vingers van een mensenhand tevoorschijn, die op het pleisterwerk van de wand van het koninklijk paleis schreven, tegenover de kandelaar, en de koning zag het gedeelte van de hand die schreef. Toen veranderde de gelaatskleur van de koning, zijn gedachten verschrekten hem, zijn heupgewrichten verslaptten en zijn knieën knikten. En de koning riep met kracht dat men de bezweerders, de Chaldeeën en de toekomstvoorspellers moest laten binnentreden. De koning nam het woord en zei tegen de wijzen van Babel: Iedereen die dit schrift kan lezen en mij de uitleg ervan te kennen kan geven, zal gekleed worden in purper, met een gouden keten om zijn hals, en hij zal als derde in het koninkrijk heersen. Toen traden al de wijzen van de koning binnen, maar zij waren niet in staat het schrift te lezen of de uitleg ervan aan de koning te laten weten. Toen werd koning Belsazar zeer verschrinkt, en zijn gelaatskleur veranderde. Ook zijn machthebbers raakten in verwarring.*

‘Een Wachter, die niet herkend werd, maar wiens tegenwoordigheid een veroordelende macht inhield, zag toe op het toneel van profanering. Spoedig deed de ongeziene en niet genode Gast Zijn aanwezigheid gevoelen. Op het moment waarop de godslasterlijke zwelg-

partij haar hoogtepunt had bereikt, verscheen een bloedeloze hand die woorden van ondergang op de muur van de feestzaal schreef. ‘MENE, MENE, TEKEL, UFARSIN,’ werd in vlamme letters geschreven. Weinig waren de letters die de hand op de muur tegenover de koning schreef, maar ze lieten zien dat de macht van God aanwezig was. Belsazar was bevreesd. Zijn geweten werd wakker. De vrees en verdenking die de zondaar altijd volgen, grepen hem aan. Als God de mensen bang maakt, kunnen zij de intensiteit van hun verschrikking niet verbergen. Alarm besloep de groten van het rijk. Hun lasterlijke oneerbiedigheid ten opzichte van heilige dingen was in een ogenblik verdwenen. Een dolle schrik nam al hun zelfbeheersing weg... Tevergeefs trachtte de koning de vlamme letters te lezen. Hij werd geconfronteerd met een macht, die te sterk voor hem was. Hij kon het geschrift niet lezen (YI 19 mei, 1898).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 275.

Wijze raad van de koningin

3. **Wie stelde de koningin voor om te roepen toen de Babylonische magiërs en raadslieden de vlamme letters niet konden lezen? Welk prachtige getuigenis gaf zij van Daniël? Daniël 5:10-12.**

Daniël 5:10-12 *Naar aanleiding van de woorden van de koning en zijn machthebbers trad de koningin het huis binnen waar de maaltijd plaatsvond. De koningin antwoordde en zei: O koning, leef in eeuwigheid. Laten uw gedachten u niet verschrikken en laat uw gelaatskleur niet veranderen. Er is een man in uw koninkrijk in wie de geest van de heilige goden is, want in de dagen van uw vader is bij hem licht, verstand en wijsheid gevonden, zoals de wijsheid van goden. Daarom stelde koning Nebukadnezar, uw vader, hem aan als hoofd van de magiërs, de bezweerders, de Chaldeeën en de toekomstvoorspellers – uw eigen vader, o koning! Want er werden een uitzonderlijke geest, kennis en verstand om dromen uit te leggen, onthulling van raadsels en ontwarring van knopen in hem gevonden, namelijk in Daniël, die de koning de naam Beltsazar had gegeven. Laat nu Daniël geroepen worden, zodat hij de uitleg ervan te kennen zal geven.*

“Daniël had God lief, vreesde en gehoorzaamde Hem. Toch vluchtte hij niet weg van de wereld om haar corrumperende invloed te vermijden. In Gods voorzienigheid zou hij in de wereld zijn en toch niet van de wereld. Met alle verleidingen en fascinaties van het hofleven die hem omringden, stond hij in de integriteit van zijn ziel,

stevig als een rots in zijn vasthouden aan het principe. Hij heeft God zijn kracht gemaakt en was door Hem niet verlaten in zijn tijd van grootste nood.” –*Testimonies for the Church*, vol. 4, blz. 569, 570.

4. **Wat zei koning Belsazar in bijzijn van die grote samenkomst tegen Daniël? Welke belofte gaf de koning aan de profeet als hij het mysterieuze schrift zou lezen en de betekenis ervan zou verklaren? Daniël 5:13-16.**

Daniël 5:13-16 *Toen werd Daniël bij de koning gebracht. De koning nam het woord en zei tegen Daniël: Bent u die Daniël, een van de ballingen uit Juda, die de koning, mijn vader, uit Juda hierheen heeft gebracht? Ik heb namelijk over u gehoord dat de geest van goden in u is, en dat in u licht, verstand en uitzonderlijke wijsheid gevonden worden. Welnu, de wijzen en de bezweerders zijn bij mij gebracht om dit schrift te lezen en mij de uitleg ervan te laten weten, maar zij zijn niet in staat de uitleg van deze woorden te kennen te geven. Ik echter heb over u gehoord dat u uitleggingen kunt geven en knopen kunt ontwarren. Nu, als u het schrift kunt lezen en mij de uitleg ervan laat weten, zult u gekleed worden in purper, een gouden keten om uw hals krijgen, en zult u als derde heersen in het koninkrijk.*

“Degenen die Jezus Christus kennen als hun persoonlijke Verlosser hebben het voorrecht om te worden opgeleid en getraind op een hogere school dan die van mensen, en om te worden onderwezen met hogere wijsheid dan die van eindige wezens. Ze kunnen onder de leiding komen van de grootste Leraar die de wereld ooit heeft gekend, en deel hebben aan dezelfde kennis die Hij aan Daniël gaf. Degenen die nederig van hart zijn, zij die hun behoefte aan hogere wijsheid voelen en niet vertrouwen op hun eigen eindige oordeel, maar ernstig zoeken om de wil van God te kennen, kunnen putten uit de Bron van alle kennis, en genade, omzichtigheid, ingetogenheid en oordeel verkrijgen. Zij zullen de vervulling van de zekerheid van Gods Woord beseffen: ‘Het opengaan van Uw woorden geeft licht, het schenkt eenvoudigen inzicht.’ Psalm 119:130.” –*That I May Know Him*, blz. 126.

Geestelijke lessen uit het verleden

5. **Was Daniël onder de indruk van de beloften en voorgestelde geschenken van de koning? Waar herinnerde Daniël de koning aan, verwijzend naar koning Nebukadnezar? Wie regeert in de koninkrijken van mensen? Daniël 5:17-21.**

Daniël 5:17-21 *Toen antwoordde Daniël en zei in de tegenwoordigheid van de koning: Houd uw geschenken voor uzelf, en geef uw beloningen aan een ander. Toch zal ik nu het schrift voor de koning lezen en de uitleg ervan zal ik hem laten weten. Wat u, o koning, betreft, de allerhoogste God heeft uw vader Nebukadnezar het koningschap, grootheid, eer en majesteit gegeven. Vanwege de grootheid die Hij hem had gegeven, beefden en sidderden alle volken, natiën en talen voor hem. Hij doodde wie hij wilde en hij liet in leven wie hij wilde. Hij verhoogde wie hij wilde en hij vernederde wie hij wilde. Maar toen zijn hart zich verhief en zijn geest zich verhardde in hoogmoed, werd hij van zijn koninklijke troon gestoten en heeft men hem zijn eer ontnomen. Hij werd uit de mensenwereld verstoten, zijn hart werd gelijk aan dat van de dieren, zijn verblijf was bij de wilde ezels, men gaf hem gras te eten, zoals aan runderen, zijn lichaam werd bevochtigd door de dauw van de hemel, totdat hij erkende dat God, de Allerhoogste, Heerser is over het koningschap van de mensen en daarover aanstelt wie Hij wil.*

“Voor die dodelijk verschrikte menigte stond Daniël, onbewogen door de beloften van de koning, in de rustige waardigheid van een dienaar van de Allerhoogste, niet om vleierende woorden te spreken, maar om een boodschap van ondergang te verklaren. [Daniël 5:17 aangehaald]

De profeet herinnerde Belsassar eerst aan dingen waarvan hij op de hoogte was, maar waarvan hij de lessen van nederigheid, die hem hadden kunnen redden, niet had geleerd. Hij sprak over de zonde en val van Nebukadnessar en over Gods handelwijze met hem, – de heerschappij en heerlijkheid die hem waren geschonken, Gods oordeel voor zijn hoogmoed, en de daarop volgende erkenning van de macht en barmhartigheid van de God van Israël; en toen bestrafte hij in duidelijke en nadrukkelijke woorden Belsassar voor zijn grote goddeloosheid. Hij hield de koning zijn zonden voor ogen, en toonde hem de lessen die hij had kunnen leren, maar die hij had verworpen.

Belsassar had de geschiedenis van zijn grootvader niet ter harte genomen en geen acht geslagen op de gebeurtenissen die voor hem zo veelbetekenend waren. Hij had gelegenheid gehad de ware God te kennen en te gehoorzamen, maar hij had er niet op gelet, en nu zou hij de gevolgen van zijn opstand moeten dragen.” –*Profeten en koningen*, blz. 322.

6. Had Belsazar iets geleerd van de lessen die de Heer aan zijn grootvader¹, koning Nebukadnézar, had gegeven? Wat was het doel van het handschrift op de muur? Daniël 5:22-24.

Daniël 5:22-24 *Wat u, Belsazar, zijn zoon, betreft, u hebt uw hart niet vernederd, hoewel u dit alles wist. U hebt zich verheven tegen de Heere van de hemel, want de voorwerpen van Zijn huis heeft men bij u gebracht. En u, uw machthebbers, uw vrouwen en bijvrouwen hebben wijn eruit gedronken, en u hebt uw goden van zilver en goud, koper, ijzer, hout en steen geprezen, die niet kunnen zien en niet kunnen horen en geen kennis hebben. U hebt echter de God in Wiens hand uw adem is en aan Wie al uw paden toebehoren, niet verheerlijkt. Daarom is door Hem het gedeelte van de hand gezonden en dit schrift geschreven.*

“Mij is getoond wat de mens is zonder een kennis van de wil van God. Zijn leven is een leven vol misdaad en ongerechtigheid. Maar wanneer de Geest van God hem de volle betekenis van de wet laat zien, welk een verandering vindt dan plaats in zijn hart! Evenals Belsazar leest hij met zijn volle verstand het handschrift van de Almachtige en zijn ziel wordt overtuigd. De donder van Gods Woord wekt hem uit zijn matheid en in de naam van Jezus roept hij om genade. En naar dat nederige smeken luistert God altijd met een gewillig oor. Nooit zendt Hij één berouwvolle zonder troost weg.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 1, blz. 455, 456.

¹ Noot van de vertaler: Belsazar wordt in het boek Daniël van de Bijbel genoemd als de zoon van Nebukadnézar. Het was gebruikelijk in het Oosten ook kleinzonen als ‘zonen’ te benoemen.

Het einde van het banket en van het leven van de koning

7. **Wat maakte het voor Daniël mogelijk om het geheimzinnige handschrift te lezen en te interpreteren? Hoe zouden wij ons voelen als de Heer een soortgelijk oordeel zou aankondigen en uitvoeren betreffende een vriend of familielid? Daniël 5:25-6:1.**

Daniël 5:25-6:1 *Dit is het schrift dat werd geschreven: MENE, MENE, TEKEL, UFARSIN. Dit is de uitleg van deze woorden. MENE: God heeft de dagen van uw koningschap geteld en Hij heeft er een einde aan gemaakt. TEKEL: u bent gewogen in de weegschaal en u bent te licht bevonden. PERES: uw koninkrijk is verdeeld en het is aan de Meden en de Perzen gegeven. Toen beval Belsazar dat zij Daniël in purper moesten kleden, met een gouden keten om zijn hals, en dat zij van hem moesten uitroepen dat hij als derde in het koninkrijk zou heersen. In diezelfde nacht werd Belsazar, de koning van de Chaldeeën, gedood. Darius, de Meder, ontving het koningschap toen hij ongeveer tweeënzestig jaar oud was.*

“Terwijl hij nog in de feestzaal was, omringd door hen wier ondergang verzegeld was, kreeg de koning van boodschappers bericht ... ‘dat de doorwaadbare plaatsen bezet ... en dat de krijgslieden met schrik bevangen waren.’ (Jeremía 51:31, 32) Terwijl hij en zijn edelen dronken uit de heilige vaten van Jehova, marcheerden de Meden en Perzen, nadat ze de loop van de Eufraat hadden omgelegd, het hart van de onbeschermd stad binnen. Het leger van Cyrus stond nu onder de muren van het paleis; de stad vol vijandelijke soldaten ‘als met sprinkhanen’ (Jeremía 51:14) en hun triomfkreten waren te horen boven de wanhoopskreten van de verraste feestvierders.

‘In dezelfde nacht werd Belsassar, de koning der Chaldeeën, gedood’ (Daniël 5:30), en besteed een vreemde vorst de troon.

De Hebreeuwse profeten hadden duidelijk de wijze beschreven waarop Babel zou vallen. Toen God hen in visioenen de toekomst had onthuld, hadden ze uitgeroepen: ‘Ach, hoe is Sesak veroverd en de roem der gehele aarde ingenomen! Ach, hoe is Babel onder de volken tot een voorwerp van ontzetting geworden!’ ‘Hoe is de hamer der gehele aarde stukgeslagen en gebroken. Hoe is Babel onder de volkeren tot een voorwerp van ontzetting geworden!’ ‘Van het gerucht: Babel is genomen! beeft de aarde en geschrei wordt onder de volkeren gehoord.’ (Jeremía 50:23, 46)” –*Profeten en koningen*, blz. 324.

Voor verdere studie

“De kerk kan zich niet afmeten aan de wereld, noch aan de mening van mensen of aan wat de kerk eens is geweest. Haar huidige geloof en haar positie in de wereld moeten worden vergeleken met wat zij had kunnen zijn als zij voorwaarts was gegaan en haar weg een stijgende lijn had vertoond. De kerk zal worden gewogen in de weegschaal van het heiligdom. Als haar morele karakter en geestelijke staat niet overeenkomen met de voorrechten en de zegeningen die God haar heeft geschonken, zal zij te licht worden bevonden. Het licht heeft haar pad helder en duidelijk beschenen, en het licht van 1882 roept haar ter verantwoording. Als haar talenten niet zijn vermeerderd, als haar vruchten niet volmaakt zijn voor God, als haar licht duisternis is geworden, zal zij inderdaad te licht worden bevonden. De kennis van onze toestand, zoals God die ziet, schijnt voor ons verborgen te zijn. Wij zien, maar nemen niets waar; wij horen, maar begrijpen niet; wij rusten onbezorgd, alsof overdag de wolkkolom en 's nachts de vuurkolom boven ons heiligdom rustte. Wij belijden God te kennen en de waarheid te geloven, maar in onze werken verloochenen wij Hem. Onze daden gaan rechtstreeks in tegen de principes van waarheid en rechtvaardigheid, waarvan wij toch belijden dat deze ons leven beheersen.” –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, blz. 73.

16^e Les

Sabbat 21 april 2018

Sabbatbegin 20.46^u ↔ 20.48^u

Een zware beproeving

“We weten van Daniël, dat wanneer zijn werk nauwgezet werd onderzocht, er geen enkele fout in te ontdekken was. Hij was een voorbeeld van wat elke zakenman kan zijn. Zijn geschiedenis laat zien wat iemand kan bereiken, die de krachten van verstand en lichaam, van hart en leven, wijdt aan het dienen van God.” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 215.

1. **Welke vooraanstaande positie werd Daniël in de Perzische regering gegeven? Hoe werd dit beschouwd door andere rijksbestuurders en stadhouders in het koninkrijk? Daniël 6:2-5.**

Daniël 6:2-5 *Het behaagde Darius over het koninkrijk honderd-twintig stadhouders aan te stellen, die over heel het koninkrijk verdeeld zouden zijn, en over hen drie rijksbestuurders, van wie Daniël er een was. Aan hen moesten die stadhouders verantwoording afleggen, opdat de koning niet benadeeld werd. Toen overtrof deze Daniël de rijksbestuurders en de stadhouders, omdat er een uitzonderlijke geest in hem was. De koning overwoog hem over heel het koninkrijk aan te stellen. Daarop gingen de rijksbestuurders en de stadhouders zoeken naar een grond voor een aanklacht tegen Daniël inzake het koninkrijk, maar zij konden geen enkele grond voor een aanklacht, of iets verkeerd vinden, omdat hij betrouwbaar was en er geen nalatigheid of iets verkeerd bij hem te vinden was.*

“Veelbelovende zakenmannen dienen voornamelijk hun talenten te ontwikkelen en te vervolmaken door uitgebreide studie en oefening. Zij dienen aangemoedigd te worden om naar een plek te gaan waar zij, als leerlingen, snel kennis kunnen krijgen van de juiste zakenprincipes en methoden. Geen enkele zakenman, die nu verbonden is aan de zaak, hoeft een beginner te zijn. Als mannen in welk beroep dan ook, hun kansen om wijs en doelmatig te worden, dienen te verbeteren, dan zijn het zeker diegenen die hun capaciteiten in het bouwen van het koninkrijk van God in onze wereld gebruiken. Met het oog op het feit, dat we zo dichtbij het einde van de wereldgeschiedenis leven, zou men grondiger moeten zijn in het werk, waakzamer bij het wachten, kijken, bidden en werken. De mens dient naar volmaaktheid te streven, zodat hij een ideale christen kan zijn, volmaakt in Jezus Christus.”
–*Testimonies for the Church*, vol. 7, blz. 248.

Een valstrik bedenken

2. **Waarnaar zochten de ambtenaren om te proberen Daniël uit zijn hoge positie naar beneden te trekken? Welk voorstel kwam in hen op en brachten zij bij koning Darius naar voren? Daniël 6:6-9.**

Daniël 6:6-9 *Toen zeiden deze mannen: Wij zullen tegen deze Daniël geen enkele grond voor een aanklacht vinden, tenzij wij iets tegen hem vinden in de wet van zijn God. Zo kwamen deze rijksbestuurders*

en stadhouders eensgezind bij de koning en zeiden het volgende tegen hem: Koning Darius, leef in eeuwigheid! Al de rijksbestuurders van het koninkrijk, de machthebbers, de stadhouders, de raadslieden en de landvoogden, zijn na onderling beraad van mening dat er een koninklijk besluit moet worden opgesteld en een verbod moet worden bekrachtigd, dat al wie binnen dertig dagen een verzoek zal richten aan welke god of mens ook, behalve aan u, o koning, in de leeuwenkuil zal worden geworpen. Nu dan, koning, stel het verbod op en onderteken het bevelschrift, dat niet veranderd mag worden, volgens de wet van Meden en Perzen, die niet mag worden herroepen.

“De transformerende genade van God werd geopenbaard in Zijn dienaar, en hij smeekte zeer ernstig om de levens van de mannen die later, op een geheime, achterbakse manier, plannen maakten waardoor zij dachten een einde te maken aan het leven van Daniël. Deze mannen werden jaloers op Daniël omdat hij genade vond bij koningen en edelen en geëerd werd als de grootste man in Babylon.”
–*Conflict and Courage*, blz. 251.

Getrouw ondanks het bevelschrift

- 3. Wat gingen de mannen doen toen de koning hun voorgestelde bevelschrift ondertekende? Wat deden zij – naast het verkrijgen van goedkeuring van de wet – nog meer om Daniëls dood zeker te stellen? Daniël 6:10-14.**

Daniël 6:10-14 *Daarop ondertekende koning Darius het bevelschrift en verbod. Toen Daniël te weten kwam dat dit bevelschrift ondertekend was, ging hij zijn huis binnen. Nu had hij in zijn bovenvertrek open vensters in de richting van Jeruzalem. Op drie tijdstippen per dag ging hij op zijn knieën, bad hij en dankte hij voor het aangezicht van zijn God, precies zoals hij voordien had gedaan. Toen kwamen deze mannen eensgezind bij zijn huis en troffen Daniël aan, terwijl hij bad en smeekte om genade voor het aangezicht van zijn God. Meteen kwamen zij naar voren en zeiden in de tegenwoordigheid van de koning over het verbod van de koning: Hebt u niet een verbod ondertekend dat iedereen die binnen dertig dagen een verzoek zou richten aan welke god of mens ook, behalve aan u, o koning, in de leeuwenkuil zou worden geworpen? De koning antwoordde en zei: Dat woord staat vast volgens de wet van Meden en Perzen, die niet mag worden herroepen. Toen antwoordden en zeiden zij in de tegen-*

woordigheid van de koning: Daniël, een van de ballingen uit Juda, heeft op u, o koning, en op het verbod dat u ondertekend hebt, geen acht geslagen, maar op drie tijdstippen per dag doet hij zijn gebed.

“Maar voordat u deze hulp kunt verwachten, moet u doen wat u kunt van uw kant. Waak en bid. Laat uw gebeden vurig zijn. Laat dit de taal van uw hart zijn: ‘Ik zal U niet laten gaan, tenzij U mij zegent.’ Houd een bepaalde tijd vast, een speciale periode voor gebed, minstens drie keer per dag. ’s Morgens, ’s middags en ’s nachts bad Daniël tot zijn God, niettegenstaande het bevel van de koning, en de angstaanjagende leeuwenkuil. Hij schaamde zich niet en was niet bang om te bidden, maar met zijn openstaande ramen bad hij driemaal per dag. Vergat God Zijn trouwe dienaar toen hij in de leeuwenkuil werd geworpen? O, nee. Hij was de hele nacht bij hem. Hij sloot de monden van deze hongerige leeuwen en ze konden de biddende man van God geen pijn doen.” –(*The Youth’s Instructor*, 1 oktober 1855) *Lift Him Up*, blz. 368.

- 4. Hoe probeerde de koning – die de beweegredenen van de mannen leerde kennen en zich ook volledig bewust was van Daniëls onschuld – de profeet te verlossen van de dood? Welke prachtige woorden van geloof uitte de vorst tot Daniël in het licht van wat er zou gaan gebeuren? Daniël 6:15-18.**

Daniël 6:15-18 *Toen de koning dit woord hoorde, nam hij het zichzelf zeer kwalijk en hij zette zijn hart erop om Daniël te verlossen. Tot zonsondergang spande hij zich in om hem te redden. Toen kwamen deze mannen weer eensgezind bij de koning en zeiden tegen de koning: Weet, o koning, dat het een wet van Meden en Perzen is dat geen enkel verbod of besluit dat de koning heeft opgesteld, veranderd mag worden. Toen gaf de koning bevel en men haalde Daniël en wierp hem in de leeuwenkuil. De koning nam het woord en zei tegen Daniël: Uw God, Die u voortdurend vereert – Hij zal u verlossen. Er werd een steen gebracht en op de opening van de kuil gelegd. De koning verzegelde die met zijn ring en de ring van zijn machthebbers, zodat de maatregel met betrekking tot Daniël niet veranderd kon worden.*

“Degenen die nauw verbonden zijn met God zijn misschien niet welvarend in de dingen van dit leven; ze kunnen vaak zwaar

beproefd en gekweld worden. Jozef werd mishandeld en vervolgd, omdat hij zijn deugd en integriteit bewaarde. David, de uitverkoren boodschapper van God, werd door zijn vijanden als een prooidier opgejaagd. Daniël werd in de leeuwenkuil gegooid, omdat hij waarachtig en onverzettelijk was in zijn trouw aan God. Job werd van zijn wereldse bezittingen beroofd, en zo in zijn lichaam aangetast, dat hij door zijn familie en vrienden verafschuwd werd. Toch behield hij zijn integriteit en trouw. Jeremia zou de woorden spreken die God hem in zijn mond legde, en zijn getuigenis maakte de koning en de vorsten zó boos, dat hij in een diepe put werd gegooid. Stefanus werd gestenigd, omdat hij Christus en Die gekruisigd predikte. Paulus werd gevangen genomen, werd met roeden geselsd, gestenigd en tenslotte gedood, omdat hij een trouwe boodschapper van God was om het evangelie tot de heidenen te brengen. En de geliefde Johannes werd naar het eiland Patmos verbannen 'om het Woord Gods, en om het getuigenis van Jezus Christus.' (Openbaring 1: 9)" –*Testimonies for the Church*, vol. 4, blz. 525.

De beloning van hoop en geloof

5. **Waar ging koning Darius heel vroeg in de ochtend – na een slapeloze nacht met een bezwaard gemoed en vasten – naar toe? Wat riep hij naar Daniël? Daniël 6:19-21.**

Daniël 6:19-21 *Toen vertrok de koning naar zijn paleis. De nacht bracht hij vastend door. Geen enkele vorm van vermaak liet hij bij zich brengen. Zijn slaap was ver van hem geweken. Vroeg in de morgen, toen het licht werd, stond de koning op. Haastig vertrok hij naar de leeuwenkuil. Toen hij in de nabijheid van de kuil gekomen was, riep hij naar Daniël, met droeve stem. De koning nam het woord en zei tegen Daniël: Daniël, dienaar van de levende God, heeft uw God, Die u voortdurend vereert, u van de leeuwen kunnen verlossen?*

“Maar stopte Daniël met bidden omdat dit decreet in werking zou treden? Nee, dat was juist het moment waarop hij moest bidden... Daniël probeerde zijn trouw aan God niet te verbergen. Hij bad niet in zijn hart, maar met zijn stem, hardop, met zijn raam open richting Jeruzalem, bood hij zijn smeekbede aan naar de hemel. Toen deden zijn vijanden hun beklag bij de koning en Daniël werd in de

leeuwenkuil gegooid. Maar de Zoon van God was daar.... [Daniël 6:21-23 gedeeltelijk aangehaald]” –*Our High Calling*, blz. 357.

6. Hoe reageerde de koning toen hij Daniëls stem hoorde? Welk bevel gaf hij meteen? Daniël 6:22-25.

Daniël 6:22-25 *Toen sprak Daniël tot de koning: O koning, leef in eeuwigheid! Mijn God heeft Zijn engel gezonden en Hij heeft de muil van de leeuwen toegesloten. Ze hebben mij geen letsel toegebracht, omdat ik voor Hem onschuldig ben bevonden. Ook tegen u, o koning, heb ik geen misdaad begaan. Toen werd de koning zeer verheugd daarover, en hij beval Daniël uit de kuil te trekken. Toen Daniël uit de kuil was getrokken, werd er geen enkel letsel bij hem aangetroffen, omdat hij op zijn God had vertrouwd. Vervolgens beval de koning en men haalde die mannen die Daniël openlijk hadden beschuldigd, en men wierp hen, hun kinderen en hun vrouwen, in de leeuwenkuil. Zij hadden de bodem van de kuil nog niet bereikt, of de leeuwen maakten zich van hen meester en verbrijzelden al hun beenderen.*

“Degenen die van God houden, zullen de vijanden van God niet als hun vrienden kiezen. De vraag werd gesteld: ‘Zoudt u de goddeloze helpen, en die de Heere haten, liefhebben?’ Geeft u de voorkeur aan de associatie van de niet-religieuzen en ontrouwen, boven degenen die de geboden van God gehoorzamen? Kiest u ervoor om uzelf te scheiden van degenen die God liefhebben, en uzelf zo ver mogelijk te plaatsen van het lichtkanaal? U wilt in een sfeer van puurheid en geloof blijven en uw karakterprincipes inbrengen die net zo zullen zijn als stevig hout. Christenen zullen de samenleving van niet-christenen niet kiezen en ontwikkelen. Als de Heer u een speciale positie in de wereld geeft, zoals Hij deed met Jozef en Daniël, dan zal hij u steunen en bewaren temidden van de verzoeking. Maar u zult nooit zijn waar u in onze wereld te veel licht zult vinden. Hoe gevaarlijk is het dan ook om de associatie te kiezen met hen die eerder van de duisternis dan van het licht houden en niet tot het licht komen, omdat anders hun daden bestraft zouden worden.” –(*Review and Herald*, 16 januari 1894) *Fundamentals of Christian Education*, blz. 295, 296.

7. **Welk bevelschrift vaardigde koning Darius uit na het ervaren van dit grote wonder? Wat gebeurde er met Daniël – in plaats van dat zijn leven en invloed werden vernietigd – tijdens de regering van Darius en Kores? Daniël 6:26-29.**

Daniël 6:26-29 *Toen schreef koning Darius aan alle volken, natiën en talen die op heel de aarde woonden: Moge uw vrede toenemen! Er wordt door mij bevel gegeven dat men in heel het machtsgebied van mijn koninkrijk zal beven en sidderen voor het aangezicht van de God van Daniël, want Hij is de levende God, en houdt voor eeuwig stand. Zijn Koninkrijk gaat niet te gronde, en Zijn heerschappij duurt tot het einde. Hij verlost en redt, Hij doet tekenen en wonderen in de hemel en op de aarde, Hij, Die Daniël heeft verlost uit de klauwen van de leeuwen. En het ging deze Daniël voorspoedig onder het koningschap van Darius en onder het koningschap van Kores, de Pers.*

“De zaak van Daniël werd mij naar voren gebracht. Hoewel hij een man was met gelijke hartstochten als wij, brengt de pen der inspiratie hem naar voren als een foutloos personage. Zijn leven wordt ons gegeven als een helder voorbeeld van wat de mens kan worden, zelfs in dit leven, als hij God zijn kracht zal maken en de kansen en privileges die binnen zijn bereik liggen, verstandig zal verbeteren. Daniël was een intellectuele reus; toch was hij voortdurend op zoek naar meer kennis, naar hogere verworvenheden. Andere jonge mannen hadden dezelfde voordelen; maar zij hebben niet, zoals hij, al hun energie omgebogen om wijsheid te zoeken – de kennis van God zoals geopenbaard in Zijn woord en in Zijn werken. Hoewel Daniël een van ’s werelds grote mannen was, was hij niet trots noch zelfgenoegzaam. Hij voelde de behoefte om zijn ziel te verfrissen met gebed, en elke dag vond hem in ernstig smeekgebed voor God. Hij zou dit voorrecht niet onthouden worden, zelfs niet toen een leeuwenkuil werd geopend om hem in ontvangst te nemen als hij bleef bidden.” –*Testimonies for the Church*, vol. 4, blz. 569.

Persoonlijke vragen

- ◆ Wat kunt u zeggen over het leven, de trouw en het doel van Daniël?
- ◆ Welke grote inspiratie vindt u in zijn leven?

Voor verdere studie

“Daniël was waarachtig, edel en vrijgevig. Terwijl hij ernaar verlangde vrede te hebben met alle mensen, stond hij geen enkele macht toe om hem van het pad van de plicht af te wenden. Hij was bereid om degenen die over hem heersten te gehoorzamen, voor zover hij dat consequent kon doen met waarheid en rechtschapenheid; maar koningen en decreten konden hem niet dwingen af te wijken van zijn trouw aan de Koning der koningen. Daniël was nog maar achttien jaar oud toen hij voor de koning van Babylon in een heidens hof werd gebracht, en vanwege zijn jeugd was zijn nobele verzet tegen het verkeerde en zijn standvastige aanhechting tot het juiste des te bewonderenswaardiger. Zijn nobele voorbeeld zou kracht moeten geven aan beproefde en verleide mensen, zelfs tot op de dag van vandaag.” –*Testimonies for the Church*, vol. 4, blz. 570.

*Leest u alstublieft het zendingsbericht
uit Noordoost-Afrika op blz. 34.*

17^e Les

Sabbat 28 april 2018

Sabbatbegin 20.58^u ↔ 21.00^u

Haman tegen Mordechai

“Het merendeel der Israëlieten had gekozen te blijven in het land van hun ballingschap, in plaats van de moeilijkheden van de terugreis en het herstellen van hun verwoeste steden en huizen op zich te nemen.

Een aantal jaren ging voorbij, toen een tweede besluit, vrijwel even gunstig als het eerste, werd uitgevaardigd door Darius Hystaspes, de vorst die toen regeerde. Op deze wijze schonk God in Zijn barmhartigheid nog een gelegenheid voor de Joden in het Medo-Perzische rijk om terug te keren naar het land hunner vaders. De Here voorzag de moeilijke tijden die tijdens de regering van Xerxes – de Ahasveros uit het boek Ester – zouden

komen, en niet alleen bewerkte Hij een verandering van gevoelens in de harten van gezaghebbende mannen, ook inspireerde Hij de profeet Zacharia om de ballingen te smeken terug te keren.” –*Profeten en koningen*, blz. 367.

Joden die in Perzië woonden

1. **Wie woonde er rond 474 v. Chr. in Susan, de Perzische stad, bekend als de koninklijke residentie? Esther 2:5, 6.**

Esther 2:5, 6 *Er was een Joods man in de burcht Susan en zijn naam was Mordechai, de zoon van Jaïr, de zoon van Simeï, de zoon van Kis, een man uit Benjamin, die weggevoerd was uit Jeruzalem met de ballingen die weggevoerd waren met Jechonia, de koning van Juda, die Nebukadnezar, de koning van Babel, in ballingschap had gevoerd.*

Mordechai was een trouwe Jood die in Susan woonde. Hij was de zoon van Jaïr, van de stam Benjamin, en een neef van Hadassa, genaamd Esther, een weesmeisje dat hij adopteerde. Esther 2:7. Hij werd geboren in Kanaän en werd ten tijde van Jechonia gevangengenomen door Nebukadnezar, de koning van Babylon. Hij verschijnt als een van de belangrijkste spelers in het boek van Esther. Na de moeilijke ervaringen waarover dit boek vertelt, won hij het vertrouwen van koning Ahasvéros en werd hij een invloedrijke ambtenaar in zijn dienst. Esther 8:15; 9:4.

2. **Waar kwam Mordechai achter en waarschuwde hij de koning over? Wat onthult een dergelijke actie? Esther 2:21, 22; Prediker 11:6.**

Esther 2:21, 22 *In die dagen, toen Mordechai in de poort van de koning zat, waren Bigthan en Teres, twee hovelingen van de koning, uit de kring van de deurwachters, erg kwaad en zij wilden de hand aan koning Ahasveros slaan. En deze zaak werd bekend bij Mordechai en hij vertelde dit aan Esther, de koningin, en Esther zei het tegen de koning namens Mordechai.*

Prediker 11:6 *Zaai uw zaad in de morgen en trek uw hand in de avond niet terug. U weet immers niet of dit zal slagen of dat, of dat het allebei goed zal zijn.*

“Deze geheime samenzwering tegen het leven van de koning was waarschijnlijk ontstaan uit wraak voor de echtscheiding van Vashti, in wier belang en op wier aansporing deze eunuchen mogelijk hebben gehandeld. Door de waakzaamheid van Mordechai, wiens trouw echter onopgemerkt voorbijging, werd het plan gedwarsboomd, terwijl de samenzweerders werden veroordeeld om te worden geëxecuteerd en zoals de zaak werd vastgelegd in de annalen van het hof, werd het naderhand de gelegenheid van Mordechai’s bevordering tot de plaats van macht en invloed waarvoor de goddelijke voorzienigheid, ter bevordering van de nationale belangen van de Joden, hem bestemd had.” –*Jamieson-Fauss-et-Brown Bible Commentary*, Commentaar bij Esther 2:21.

“Van Daniël en zijn vrienden in Babylon, en van Mordechai in Perzië, schenen heldere stralen van licht midden in de duisternis van het koninklijke hof waaraan zij verbonden waren.” –*Christus weerspiegelen*, blz. 318.

3. Wat maakte dat Haman – een hoge functionaris van koning Ahasveros – zo’n intense hekel had aan Mordechai? Hoe ver ging zijn haat? Esther 5:9, 13, 14.

Esther 5:9, 13, 14 [SVV] *Toen ging Haman ten zelfden dage uit, vrolijk en goedsmoeds; maar toen Haman Mórdechai zag in de poort van de koning, en dat hij niet opstond, noch zich voor hem bewoog, zo werd Haman vervuld met grimmigheid op Mórdechai. [...] Doch dit alles baat mij niet, zo lange tijd als ik de Jood Mórdechai zie zitten in de poort van de koning. Toen zei zijn vrouw Zeres tot hem, alsook al zijn vrienden: Men make een galg, vijftig ellen hoog, en zeg morgen aan de koning, dat men Mórdechai daaraan hange; ga dan vrolijk met de koning tot die maaltijd. Deze raad nu dacht Haman goed, en hij liet de galg maken.*

“Door Haman, de Agagiet, een gewetenloos man die een hoge positie bekleedde in Medo-Perzië, werkte satan in die tijd om Gods plannen te dwarsbomen. Haman koesterde een bittere haat jegens Mordekai, een jood. Mordekai had Haman niets gedaan, maar eenvoudig geweigerd hem goddelijke eer te bewijzen.” –*Profeten en koningen*, blz. 368.

“Laat niemand zichzelf verheffen, over zichzelf praten, zijn bekwaamheden verheerlijken, zijn kennis tentoonspreiden en zelfgenoegzaamheid ontwikkelen. Laat niemand proberen het werk van anderen – die niet volgens zijn eigen standaard werken – af te breken. De hemelse Leraar geeft ons de uitnodiging: ‘Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven. Neemt Mijn juk op u, en leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw zielen. Want Mijn juk is zacht, en Mijn last is licht.’ Matthéüs 11:28-30. Christus vertrouwde nooit op Zichzelf, was nooit bekrompen of zelfingenomen. Hij zei: ‘Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, tenzij Hij de Vader dat ziet doen; want zo wat Die doet, dat doet ook de Zoon desgelijks.’ Johannes 5:19

Niemand heeft de minste reden om te roemen. Niemand heeft enige reden om zichzelf te verheerlijken of te verheffen, zelfs wanneer iemand zijn uiterste best doet.” –*This Day with God*, blz. 132.

Gods bescherming en voorzienigheid

- 4. Wat gebeurde er op een avond door goddelijke voorzienigheid met de koning? Wat was het gevolg van zijn vraag over Mordechai? Esther 6:1-3; Hebreëen 6:10.**

Esther 6:1-3 *In die nacht was de slaap van de koning geweken. Hij zei dat men het gedenboek, de kronieken, moest brengen, en die werden in de tegenwoordigheid van de koning gelezen. Men vond daarin beschreven dat Mordechai over Bigthana en Teres, twee hovelingen van de koning, uit de kring van de deurwachters, verteld had dat ze de hand aan koning Ahasveros wilden slaan. Toen zei de koning: Welk eerbewijs en welke onderscheiding is hiervoor aan Mordechai verleend? En de hovelingen van de koning die hem dienden, zeiden: Er is niets aan hem verleend.*

Hebreëen 6:10 *Want God is niet onrechtvaardig dat Hij uw werk zou vergeten en de liefdevolle inspanning die u Zijn Naam bewezen hebt, doordat u de heiligen gediend hebt en nog dient.*

“In oosterse hoven zijn er schrijvers of ambtenaren wier taak het is om een dagboek bij te houden van iedere opmerkelijke gebeurtenis. Een dergelijk boek met anekdotes is vol van belang. In alle eeuwen was het een gewoonte bij oosterse koningen om dikwijls de annalen van het koninkrijk voor hen te laten voorlezen. Het wordt gebruikt,

niet slechts als een tijdverdrijf om de saaiheid van een uur te verdrijven, maar als een bron van instructie voor de vorst, door de belangrijke incidenten van zijn eigen leven, evenals die van zijn voorouders, te herzien. Er was daarom niets ongewoons in deze Perzische monarch die om het dagboek vroeg. Maar doordat hij op dat moment niet in staat was om te slapen, werd in zijn opdracht het boek dan voorgelezen en in zijn aandacht speciaal gericht op de belangrijke en nog niet beloonde diensten van Mordechai, is de onmiddellijke tussenkomst van de Voorzienigheid duidelijk zichtbaar.” –*Jamieson-Fausset-Brown Bible Commentary*, Commentenaar over Esther 2:1.

“God spreekt tot ons door de werken van Zijn voorzienigheid en door de invloed, die Zijn Geest op ons hart uitoefent. Als we ons hart openstellen, kunnen wij in de situaties en omstandigheden en in de veranderingen, die in het dagelijks leven rondom ons plaatshebben, kostbare lessen ontdekken. De dichter van de Psalmen zegt, nadat hij het werk van Gods voorzienigheid had nagegaan: ‘De aarde is vol van de goedertierenheid des Heren’ (Psalm 33:5) ‘Wie is wijs? Hij lette op deze dingen, laat men acht slaan op de gunstbewijzen des Heren’. (Psalm 107:43).” –*Schreden naar Christus*, blz. 103, 104.

- 5. Wat vroeg de koning aan Haman, toen het voorviel dat Haman die avond in zijn aanwezigheid kwam om hem te vragen toestemming te geven om Mordechai ter dood te brengen? Wat was het antwoord van Haman, die dacht dat de eer die de koning voorstelde voor zichzelf was? Esther 6:4-9.**

Esther 6:4-9 *Toen zei de koning: Wie is er in de voorhof? – Nu was Haman de buitenste voorhof van het huis van de koning binnengekomen om de koning te zeggen dat men Mordechai zou hangen aan de galg die hij voor hem had laten oprichten. – En de hovelingen van de koning zeiden tegen hem: Zie, Haman staat in de voorhof. Toen zei de koning: Laat hem binnenkomen. Toen Haman binnengekomen was, zei de koning tegen hem: Wat moet worden gedaan voor de man aan wie het de koning behaagt eer te bewijzen? Toen dacht Haman bij zichzelf: aan wie behaagt het de koning meer eer te bewijzen dan aan mij? Daarom zei Haman tegen de koning: Voor de man aan wie het de koning behaagt eer te bewijzen, moet men het koninklijke gewaad brengen dat de koning gewoon is zelf te dragen, en het paard waarop*

de koning gewoon is zelf te rijden, en laat een koninklijke diadeem op zijn hoofd gezet worden. En dan moet men dat gewaad en dat paard in handen geven van iemand uit de vorsten van de koning, de edelen. En dan moet men hem aan wie het de koning behaagt eer te bewijzen, hiermee kleden en hem op dat paard doen rijden over het plein van de stad, en voor hem uitroepen: Zo wordt gedaan met de man aan wie het de koning behaagt eer te bewijzen!

“Er is geen positie zo verheven dat God degenen die deze innemen, kan vellen. Er is geen vernedering zo groot dat God geen nederige mannen kan verwekken om van de rijkste zegeningen te genieten. De Heer werkt om de menselijke trots te verootmoedigen, in wie het ook maar gevonden wordt, opdat mensen kunnen leren een geest van ware onderwerping aan Zijn wil te ontwikkelen. Hij kan niet werken met mannen die Zijn bedoelingen tegenwerken. Degenen die hun waarnemingsvermogen gebruiken om een orde van zaken te scheppen die Gods bedoelingen terzijde schuift, zullen de krachten verliezen, die, als ze op de juiste manier worden uitgeoefend, zouden zijn toegenomen en versterkt. God eert degenen die Hem oprecht zoeken, zichzelf vernederen en Hem verhogen. Maar wanneer mensen niet instemmen om in de raad van God te wandelen, wordt hun wijsheid van hen weggenomen. Ze worden onbekwaam om God en Jezus Christus te kennen die Hij gezonden heeft.” (Letter 35, 1900) *The Publishing Ministry*, blz. 134.

6. Wat heeft koning Ahasveros – na het luisteren naar Hamans voorstel – hem bevolen om te doen? Esther 6:10, 11.

Esther 6:10, 11 *Toen zei de koning tegen Haman: Haast u, neem het gewaad en het paard zoals u gesproken hebt, en doe zo met de Jood Mordechai, die in de poort van de koning zit. Laat geen woord vallen van alles wat u hebt gezegd. Toen nam Haman het gewaad en het paard, kleepte Mordechai met het gewaad, deed hem rijden over het plein van de stad en riep voor hem uit: Zo wordt gedaan met de man aan wie het de koning behaagt eer te bewijzen!*

“Gods liefde voor ons wordt dagelijks bewezen; toch zijn wij onnadenkend betreffende Zijn gunsten en onverschillig voor Zijn smeebeden. Hij probeert ons te beïndrukken met Zijn Geest van tederheid, Zijn liefde en verdraagzaamheid; maar we herkennen

nauwelijks de kenmerken van Zijn goedheid en hebben weinig gevoel voor de les van liefde die Hij van ons verlangt om te leren. Sommigen, zoals Haman, vergeten alle gunsten van God, omdat Mordechai vóór hen is en niet in ongenade is; omdat hun harten vervuld zijn met vijandschap en haat in plaats van liefde, de geest van onze geliefde Verlosser, die Zijn kostbare leven gaf voor Zijn vijanden. We belijden dezelfde Vader te hebben, gebonden te zijn aan hetzelfde onsterfelijke huis, hetzelfde plechtige geloof te genieten en dezelfde boodschap van beproeving te geloven; en toch zijn er velen die ruzie maken met elkaar als kibbelende kinderen. Sommigen die zich bezighouden met dezelfde tak van het werk zijn in strijd met elkaar en daarom in strijd met de Geest van Christus.”
–*Testimonies for the Church*, vol. 4, blz. 222, 223.

- 7. Welk effect had dit voorval op Haman? Wat was echter het meest interessante dat Hamans vrouw zei nadat hij haar vertelde wat er was gebeurd? Esther 6:12, 13.**

Esther 6:12, 13 *Daarna keerde Mordechai terug naar de poort van de koning, maar Haman haastte zich naar zijn huis, treurend en met het hoofd bedekt. En Haman vertelde aan zijn vrouw Zeres en aan al zijn vrienden alles wat hem overkomen was. Toen zeiden zijn wijzen en Zeres, zijn vrouw, tegen hem: Als Mordechai, voor wie u begonnen bent te vallen, uit het geslacht van de Joden is, zult u tegen hem niets kunnen uitrichten, integendeel, u zult zeker voor hem ten val komen.*

“Het is geen vernedering voor de mens om zich voor zijn Maker neer te buigen en zijn zonden te belijden, en om vergeving te smeken door de verdiensten van een gekruisigde en opgestane Verlosser. Het getuigt van adel om hetgeen u verkeerd hebt gedaan te erkennen voor Hem die u hebt verwond door overtreding en rebellie. Het verhoogt u voor mensen en engelen, want ‘een ieder, die zichzelf vernedert, zal verhoogd worden.’ Wie echter voor een gevallen mens neerknielt om de geheime gedachten en overleggingen van zijn hart bloot te leggen, verlaagt zijn waardigheid als mens en onteert ieder nobel bewustzijn van de ziel. Door de zonden uit zijn leven bloot te leggen tegenover een priester die zich te buiten gaat aan wijn en zich overgeeft aan liederlijkheid, verlaagt iemand zich en wordt als gevolg daarvan ontheiligd. God wordt in zijn gedachten neergehaald tot de gelijkenis met de zondige mens, want de priester treedt op als vertegenwoor-

diger van God. Het is dit ontorende biechten aan een gevallen mens, dat verantwoordelijk is voor veel van het toenemende kwaad dat de wereld vult en haar voorbereidt op de uiteindelijke vernietiging.” –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, blz. 518.

Persoonlijke vragen

- ◆ Waarop was – denkt u – de opmerking gebaseerd van Hamans vrouw, dat als Mordechai een jood was, Haman niets tegen hem zou kunnen uitrichten?
- ◆ Wat leert dit ons?
- ◆ Kunnen de goddelozen doen wat ze willen tegen Gods volk?
- ◆ Waarvan dienen degenen die trouw zijn aan de Heer overtuigd te worden, ongeacht de vernietigende plannen van de vijand?

Voor verdere studie

“Door alle eeuwen heen heeft ‘de Geest van Christus in hen’ (1 Petrus 1:11) Gods ware kinderen gemaakt tot het licht voor de mensen van hun geslacht. Jozef was een lichtdrager in Egypte. In zijn reinheid, welwillendheid en kinderliefde was hij een vertegenwoordiger van Christus te midden van een volk van afgodendienaars. Terwijl de Israëlieten op weg waren van Egypte naar het beloofde land, waren de oprechten onder hen een licht voor de volken die hen omgaven. Door hen werd God geopenbaard aan de wereld. Van Daniël en zijn vrienden in Babylon, en van Mordechai in Perzië, straalde het licht temidden van de duisternis van de koningshoven. Op dezelfde wijze zijn de discipelen van Christus gesteld als lichtdragers op de weg naar de hemel; door hen worden de barmhartigheid en goedheid van de Vader geopenbaard aan een wereld die gehuld is in de duisternis van een verkeerd begrip aangaande God. Door dat zij hun goede werken zien, worden anderen ertoe geleid de Vader Die in de hemelen is te verheerlijken; want het wordt duidelijk gemaakt, dat er een God is op de troon van het heelal, Wiens karakter lof en navolging waard is. De goddelijke liefde die brandt in het hart, de christelijke harmonie die geopenbaard wordt in het leven, zijn als een glimp van de hemel gegeven aan de mensen op aarde, opdat zij de heerlijkheid daarvan op de juiste waarde zullen schatten.” –*Gedachten van de berg der zaligsprekingen*, blz. 41, 42.

Zendingsbericht uit Noordoost-Afrika – “De hoorn van Afrika”

Voorlezen op Sabbat 28 april 2018

De speciale Sabbatschoolgaven zullen op
Sabbat 5 mei 2018 worden ingezameld

“Omwille van Sion zal ik niet zwijgen, omwille van Jeruzalem zal ik niet stil zijn, totdat haar gerechtigheid opkomt als een lichtglans, en haar heil als een brandende fakkel. De heidenvolken zullen uw gerechtigheid zien en alle koningen uw luister; u zult met een nieuwe naam genoemd worden, die de mond van de HEERE bepalen zal. U zult een sierlijke kroon zijn in de hand van de HEERE en een koninklijke tulband in de hand van uw God.” Jesaja 62:1-3.

Het Afrikaanse continent omvat een zeer groot gebied met veel landen. De Reformatieboodschap heeft daar 38 van bereikt en er wachten nog meer om de boodschap te horen. De speciale Sabbatschoolgaven voor volgende week is voor Noordoost-Afrika, welke de landen Somalië, Djibouti en Eritrea bevatten – een deel van Afrika dat bekend staat als de “Hoorn van Afrika” – evenals Noord-Soedan en Egypte.

Met Gods overvloedige genade gaat het zendingswerk in Afrika voorwaarts naar nieuwe gebieden. De deur naar deze gebieden gaat van tijd tot tijd open en we zijn verantwoordelijk om te profiteren van de door God gegeven kansen. We willen graag onze oprechte dank uitspreken aan de leiders van de Generale Conferentie die plannen hebben gemaakt om nieuwe landen op dit continent te betreden. We hebben gezien dat elk goed plan altijd is vergezeld met Gods zegeningen als een teken van Zijn instemming.

Onmiddellijk nadat de Generale Conferentie had besloten meer aandacht te schenken aan het betreden van meer Afrikaanse landen, kwamen enkele nieuwe gelovigen de gemeente binnen. Ze verheugden zich in de reformatieboodschap en boden aan terug te keren naar hun geboorteland om het te verspreiden. In Djibouti werden in juni 2017 nieuwe zielen gedoopt; sommigen kwamen uit Somalië en anderen kwamen uit Eritrea, terwijl de rest uit Djibouti kwam. Kort na hun doop bood een aantal van hen aan om terug te keren naar hun geboorteland (Somalië en Eritrea) om daar aan het werk te gaan. Een speciaal project werd georganiseerd om hen naar het Berea Adventist Missionary Institute (BAMI) in Nairobi, Kenia, te brengen voor extra training en voorbereiding als zendelingen. Een speciale intensieve cursus van drie maanden is speciaal voor hen gemaakt. De Generale

Conferentie financierde hun reizen en onderwijs, en ze zijn bij BAMI terwijl dit bericht wordt geschreven. Hier volgt nu wat informatie over de landen die opgenomen worden in de speciale Sabbatschoolgaven van volgende week.

DJIBOUTI: Dit kleine land ligt ten noorden van Somalië. De bevolking is ongeveer 912.000 groot en het landoppervlak is 23.200 vierkante kilometer (8.958 vierkante mijl). Het religieuze profiel van het land omvat 95% islamitische aanhangers en 1% andere religies, terwijl traditionele godsdiensten ook nog steeds worden beoefend. Een uniek aspect van dit land is dat, hoewel het een door moslims gedomineerd land is, het christendom en andere religies toegestaan zijn en beschermd door de wet.

Het zendingswerk in Djibouti begon meer dan een jaar geleden en zielen zijn reeds gedoopt, terwijl anderen zich voorbereiden om deze belangrijke stap te zetten. Ouderling Dereje Gudeta, uit Ethiopië, is een pionierszending in dit kleine land, dat een zeer vruchtbare bodem biedt voor het winnen van zielen.

Speciale behoeften omvatten (1) een **natuurgeneeskundige kliniek**. In Djibouti zijn we geregistreerd onder de International Health Organization (Internationale Gezondheidsorganisatie) en we moeten een gezondheidskliniek hebben om te kunnen werken. Er zijn al voorbereidingen getroffen voor iemand om dit project op te zetten. Er zijn middelen nodig voor apparatuur en personeel. Naar verwachting zal dit project zelfvoorzienend zijn. (2) **School**. Er is een grote vraag naar een school die basis en voortgezet onderwijs in het Engels aanbiedt. Djibouti is een Franstalig land en er is geen Engelse school. De vraag naar zo'n school zal het zendingswerk helpen vooruit te duwen. (3) **Financiële steun** voor de diensten en de huishuur van de buitenlandse zending.

SOMALIË: Dit is een groot land met een oppervlak van 627.337 vierkante kilometer (242.215 vierkante mijl) en een bevolking van ongeveer 16,5 miljoen mensen, waarvan 99,9% moslim is, terwijl alle andere religies, waaronder katholieke, protestantse, Griekse Orthodoxe, Baha'i, etc. de resterende 0,1% delen. Somalië heeft jarenlang erg geleden onder de radicale moslimactiviteiten van organisaties als Al-Qaeda en Al-Shabaab. Islam is de staatsgodsdienst en het is tegen de wet om tot een andere religie te behoren of deze te onderwijzen. Dit is een zeer gevaarlijke plek om het christelijk geloof uit te oefenen.

Primaire behoeften zijn (1) **financiële steun** voor de diensten en huishuur van de zendingarbeider, (2) een **plaats van aanbidding** voor de nieuwe gelovigen, en (3) een **gezondheidsproject** om een opening te bieden voor zendingswerk.

ERITREA: Het oppervlak van dit land is 117.600 vierkante kilometer (45.606 vierkante mijl), en de bevolking is ongeveer 5,4 miljoen, waarvan 50% christelijk-orthodox, rooms-katholiek en protestant is – terwijl 48%

moslim is en 2% zich houdt aan andere overtuigingen. Helaas is er in dit land weinig godsdienstvrijheid, omdat de regering een communistische achtergrond heeft en de vrijheid van aanbidding onderdrukt. Net als de andere landen in het noordoosten van Afrika heeft Eritrea (1) **financiële steun** nodig voor de diensten van de werknemer en de huur van het huis, (2) een **gebedshuis** waar de gelovigen elkaar kunnen ontmoeten, en (3) een **gezondheidskliniek / natuurgeneeskundige kliniek** om een openingswig voor zendingsactiviteiten te verschaffen.

SUDAN: Ook bekend als Noord-Soedan, heeft een landoppervlak van 1.886.068 vierkante kilometer (728.215 vierkante mijl). De bevolking is 42,5 miljoen, waarvan 95,3% moslim zijn (meestal soennieten); 3,2%, christen; en de rest, animist of gelovigen van inheemse religies. Hoewel de islam dominant is, wordt het christelijk geloof in dit land getolereerd, ook al wordt het niet officieel erkend.

Met Gods genade, door de eerdere verbinding van het land met Zuid-Soedan, hebben we al contacten met wie we de zendingspogingen kunnen beginnen. Onze geloofsgenoten in Zuid-Sudan nemen het initiatief om de boodschap in Sudan te verspreiden. Net als de andere landen die hier worden beschreven, zijn de primaire behoeften (1) **financiële ondersteuning** voor de diensten en huishuur van de zending, (2) **een gebedsplek** voor de nieuwe gelovigen, en (3) een **gezondheidskliniek / natuurgeneeskundige kliniek** om de deur te openen voor zendingswerk.

EGYPTE: Het oppervlak van dit land is 995.450 vierkante kilometer (390.100 vierkante mijl), met een bevolking van ongeveer 94,6 miljoen. Dit is een moslimland met 88% van de bevolking die moslim is en 10,9% christen, meestal koptisch-orthodox. De geschiedenis van het christendom in Egypte dateert uit de eerste eeuw. Vroege christenen hebben hier een heel goede basis gelegd. Daarnaast bevat de Bijbel zeer rijke historische informatie over Egypte. We zouden willen dat de Reformatieboodschap binnenkort in Egypte wordt gevestigd. Er zijn verschillende pogingen ondernomen om het werk in dit land te openen, en we zijn van plan een langdurige follow-up van dat werk te maken. We hebben al potentiële contacten met wie dit werk kan beginnen.

De basisbehoeften zijn (1) **financiële steun** voor de diensten en huishuur van de zendingsarbeider, (2) een **plaats van aanbidding** om te huren voor de nieuwe gelovigen, en (3) een **gezondheidsproject** om de deur naar zendingswerk te openen.

Een dringende oproep

Het bevorderen van de Reformatieboodschap in al deze landen wordt als een hoge prioriteit beschouwd en de arbeid is reeds begonnen. Financiële beperkingen vereisen echter dat alles langzaam en op kleine schaal gebeurt. Het openen van het werk in moslimlanden is bijzonder uitdagend en complex, omdat we een kerk niet officieel kunnen registreren; dus we gaan deze landen binnen onder de paraplu van de Internationale Gezondheidsorganisatie. Dat is de reden waarom gezondheidsklinieken snel moeten worden opgezet om aan de verschillende eisen van de overheid te voldoen. Vervolgens gebruiken we dit middel om te evangeliseren.

We willen zendingsteams zo snel mogelijk naar deze nieuwe velden sturen. Daarom doen we een beroep op uw gulle gaven deze komende Sabbat ter ondersteuning van deze projecten. Terwijl we onze menselijke inspanningen verenigen met goddelijke kracht, weten we dat de hemelse wezens het grootste deel van het werk zullen doen, want de hemel herkent elke oprechte gave die voor dit doel is gegeven. God zegene u rijkelijk terwijl u uw liefde voor Zijn zaak toont en uw gaven voor Zijn werk schenkt. Jezus beloofde in Johannes 12:26: “Als iemand Mij dient, laat hij Mij volgen, en waar Ik ben, daar zal ook Mijn dienaar zijn. En als iemand Mij dient, zal de Vader hem eren.”

Moge onze goede Heer een ieder van ons een opgewekt, gewillig hart geven terwijl we de handen ineen slaan om de boodschap van het evangelie naar de duistere plaatsen van deze planeet te brengen. Wees gezegend.

–Parmenas N. Shirima
Voormalig leider van de Afrikaanse Divisie

**De extra sabbatschoolcollecte is bestemd voor
Noordoost-Afrika – “De hoorn van Afrika”**

*Dat God uw vrijgevege gaven mag zegenen,
en komt van een toegewijd, liefdevol hart!*

18^e Les

Sabbat 5 mei 2018

Sabbatbegin 21.10^u ↔ 21.11^u

De smeekbede van de koningin

“[Intussen] veranderden de toestanden in het Medo-Perzische rijk snel. Darius Hystaspes, onder wiens regering de Joden opmerkelijke gunsten hadden gekregen, werd opgevolgd door Xerxes de Grote. Tijdens zijn regering werden die Joden, die geen acht geslagen hadden op de waarschuwing om te vluchten, geconfronteerd met een verschrikkelijke crisis. Omdat ze geen gebruik hadden gemaakt van de uitweg die God had geboden, stonden ze nu oog in oog met de dood.” –*Profeten en koningen*, blz. 368.

Kwaadaardigheid tegen een heel volk

- 1. Hoe ver ging de niet-gerechvaardigde haat van Haman tegen Mordechai? Kon het Joodse volk zich voorstellen dat zulke vijandige gevoelens tegen hen werden aangewakkerd? Esther 3:6.**

Esther 3:6 *Maar het was in zijn ogen verachtelijk om alleen aan Mordechai de hand te slaan, want zij hadden hem verteld tot welk volk Mordechai behoorde. En Haman zocht een manier om alle Joden, die in heel het koninkrijk van Ahasveros waren, het volk van Mordechai, weg te vagen.*

“Door Haman, de Agagiet, een gewetenloos man die een hoge positie bekleedde in Medo-Perzië, werkte satan in die tijd om Gods plannen te dwarsbomen.

Haman koesterde een bittere haat jegens Mordekai, een Jood. Mordekai had Haman niets gedaan, maar eenvoudig geweigerd hem goddelijke eer te bewijzen. Omdat hij het beneden zich achtte alleen Mordekai te treffen, maakte Haman plannen om alle Joden, ‘het volk

van Mordekai, te verdelen in heel het rijk van Ahasveros.’ (Esther 3:6)” –*Profeten en koningen*, blz. 368.

2. Welk dodelijk besluit heeft hij met de goedkeuring van de koning bespoedigd? Esther 3:7-10.

Esther 3:7-10 *In de eerste maand, dat is de maand Nisan, in het twaalfde jaar van koning Ahasveros, wierp men het ‘pur’, dat is het lot, in de tegenwoordigheid van Haman, van dag tot dag en van maand tot maand, tot de twaalfde maand, dat is de maand Adar. Toen zei Haman tegen koning Ahasveros: Eén volk is er dat verstrooid en verspreid is onder de volken in alle gewesten van uw koninkrijk. Hun wetten zijn anders dan die van alle volken en er is niemand die de wetten van de koning uitvoert. Het past de koning niet hen met rust te laten. Als het de koning goeddunkt, laat er dan geschreven worden dat men hen ombrengt. Dan zal ik tienduizend talent zilver afwegen op de handen van hen die het werk doen, om die naar de schatkist van de koning te brengen. Toen nam de koning zijn zegelring van zijn hand en gaf die aan Haman, de zoon van Hammedatha, de Agagiet, de tegenstander van de Joden.*

“Misleid door onjuiste uitspraken van Haman werd Xerxes ertoe gebracht een besluit uit te vaardigen waarin de uitroeiing van alle Joden, verstrooid onder de volken in alle delen van het rijk, werd bevolen. Een bepaalde dag was vastgesteld waarin de Joden zouden worden uitgeroeid, terwijl hun bezittingen verbeurd verklaard zouden worden. De koning was zich niet bewust van de verstrekkende gevolgen die zouden voortvloeien uit de uitvoering van dit besluit. Satan zelf, die de verborgen aanstoker was van dit plan, trachtte de aarde te verlossen van hen die een kennis van de ware God bezaten.” –*Profeten en koningen*, blz. 368.

3. Kunnen we ons voorstellen welk effect een dergelijk decreet zou hebben op het volk van Israël die niet teruggekeerd waren naar Kanaän? Rouwden zij en huilden zij alleen of zochten zij ook ernstig naar hulp van de Heer? Esther 4:1-3.

Esther 4:1-3 *Toen Mordechai alles te weten was gekomen wat er gebeurd was, scheurde Mordechai zijn kleren en hulde zich in zak en as. Hij ging door het midden van de stad en weeklaagde luid en bitter.*

En hij kwam tot vóór de poort van de koning, want niemand mocht de poort van de koning binnengaan, gehuld in een rouwgewaad. En overal, in elk gewest en in elke plaats waar het bevel van de koning en zijn wet was aangekomen, was er grote rouw bij de Joden, met vasten, geweent en rouwklacht; velen lagen in zak en as.

“ ‘In elk gewest, waar het bevel en de wet des konings waren aangekomen, was bij de Joden diepe rouw, vasten, geweent en geklaagd; voor velen werd zak en as als bed uitgespreid.’ (Esther 4:3) De wet der Meden en Perzen kon niet worden herroepen; er was schijnbaar geen hoop; alle Israëlieten waren gedoemd. [...] De nood van de tijd eiste dat Esther een snelle beslissing zou nemen; zowel zij als haar neef Modekai beseften, dat als God niet machtig voor hen zou werken, al hun inspanningen vergeefs zouden zijn.” –*Profeten en koningen*, blz. 368, 369.

De Heer zoeken met vasten en gebed

- 4. Welk groot offer was koningin Esther bereid te brengen omwille van haar volk? Welke boodschap stuurde zij naar Mordechai voor alle Joden die in Susan woonden? Esther 4:15-17.**

Esther 4:15-17 *Toen zei Esther dat men Mordechai moest antwoorden: Ga, verzamel alle Joden die zich in Susan bevinden, en vast voor mij: eet niet en drink niet, drie dagen lang, nacht en dag. Ook ikzelf zal zo vasten, samen met mijn dienaressen, en dan zal ik naar de koning gaan, wat niet overeenkomstig de wet is. Als ik dan omkom, dan kom ik om. Toen ging Mordechai weg en hij deed overeenkomstig alles wat Esther hem had opgedragen.*

“Maar de samenzweringen van de vijanden werden tenietgedaan door een Macht die heerst over de mensenkinderen. Onder Gods leiding was Ester, een Jodin die de Allerhoogste vreesde, tot koningin gemaakt van het Medo-Perzische rijk. Mordekai was een naaste bloedverwant van haar. In hun benauwdheid besloten ze een beroep te doen op Xerxes ten behoeve van hun volk. Ester moest zich als middelares in tegenwoordigheid van de koning wagen. ‘Wie weet’, zei Mordekai, ‘of gij niet juist met het oog op deze tijd de koninklijke waardigheid verkregen hebt.’ (Esther 4:14) [...] Daarom nam Esther de tijd voor gemeenschap met God, de Bron van haar kracht.’ –*Profeten en koningen*, blz. 369.

“Zo nam Esther tijd voor gemeenschap met God, de Bron van haar kracht en Degene in Wiens hand het hart van elke aardse heerser ligt, om het te dirigeren naar Zijn wil, zoals hij de richting van de rivieren van water verandert.” –*Review and Herald*, 23 januari 1908.

5. Met welke aangrijpende boodschap sprak Esther tot de koning na twee uitnodigingen en avondmaaltijden met Haman? Hoe voelde koning Ahasveros zich nadat dit verschrikkelijke nieuws hem ter ore was gekomen? Esther 7:3-6.

Esther 7:3-6 *Toen antwoordde koningin Esther en zei: Als ik genade in uw ogen heb gevonden, koning, en als het de koning goeddunkt, dat men mij dan op mijn vraag mijn leven zal geven, en op mijn verzoek het leven van mijn volk. Want wij zijn verkocht, ik en mijn volk, om te worden weggevaagd, gedood en omgebracht. Zouden wij als slaven en als slavinnen verkocht zijn, dan zou ik hebben gezwegen, hoewel ook dan de tegenstander de schade voor de koning zeker niet zou kunnen vergoeden. Toen sprak koning Ahasveros en zei tegen koningin Esther: Wie is hij en waar is hij die zijn hart vervuld heeft om zo te handelen? Esther zei: De man, de tegenstander en vijand, is deze slechte Haman. Toen werd Haman door angst overvallen in de tegenwoordigheid van de koning en de koningin.*

“Als de liefde voor het leven vurige smeekbedes voortbrengt tot hen die alleen het lichaam kunnen doden, hoe ijverig zouden onze gebeden dienen te zijn tot Hem, die bij machte is om zowel het lichaam als de ziel te vernietigen in de vuurpoel! Hoe zouden wij moeten bidden voor de redding van onze verwanten, vrienden en iedereen om ons heen! Wanneer wij mensen van statuur om iets verzoeken, dienen wij voorzichtig te zijn hen geen aanstoot te geven; zelfs geklaag dient doorgaans terughoudend te worden. Maar wanneer wij met eerbied naderen tot de Koning der koningen kunnen wij niet te veel vragen of te veel verwachten. Hoewel wij alleen maar aanspraak op Zijn toorn kunnen maken, is God in staat en bereidwillig om buitengewoon overvloedig te doen, zelfs alles overstijgend wat wij kunnen vragen of bedenken.” –*Matthew Henry’s Concise Commentary*, Commentaar bij Esther 7:1-6.

Het doodsoordeel bestreden

6. **Wat verzocht Esther namens haar volk? Waartoe gaf koning Ahasveros aan Mordechai toestemming om de gevolgen van zijn vorige besluit tegen te werken en de Joden van de dood te redden? Esther 8:5, 6, 8.**

Esther 8:5, 6, 8 *Zij zei: Als het de koning goeddunkt en als ik genade bij hem heb gevonden, en deze zaak juist is in de ogen van de koning en ik aangenaam ben in zijn ogen, laat er dan een schrijven uitgaan om de brieven te herroepen met het plan van Haman, de zoon van Hammedatha, de Agagiet, die hij heeft geschreven om de Joden om te brengen in alle gewesten van de koning. Want hoe zal ik in staat zijn het onheil aan te zien dat mijn volk zal treffen? En hoe zal ik in staat zijn het verderf van mijn familie aan te zien? Schrijft u dan zelf over de Joden zoals goed is in uw ogen, in naam van de koning, en verzegelt u het met de zegelring van de koning. Want de tekst die in naam van de koning geschreven en met de zegelring van de koning verzegeld is, kan niet herroepen worden.*

“Nu de gemeente van God op het spel stond, was de tijd gekomen om ernstig te zijn. Esther, hoewel zij zelf veilig zou zijn, viel neer en smeekte om de verlossing van haar volk. Wij lezen niets over tranen toen zij voor haar eigen leven smeekte, hoewel ze daar echter zeker van was, huilde ze voor haar volk. Tranen van mededogen en zachtmoedigheid zijn het meest gelijkvormig aan Christus. Volgens de grondwet van het Perzische staatsbestel kon geen wet of verordening worden teruggeroepen of teruggetrokken. Dit spreekt helemaal niet voor de wijsheid en eer van de Meden en Perzen maar laat duidelijk hun trots en dwaasheid zien. Dit klinkt als die oude verwaandheid die iedereen ruïneerde, ‘Wij zullen zijn als goden!’ Het is Gods voorrecht om geen berouw te hebben of om dat te zeggen wat niet veranderd of ongezegd kan worden. Maar toch werd er een manier gevonden door middel van een ander decreet...” –*Matthew Henry’s Concise Commentary*, Commentaar bij Esther 8:3, 14.

Van rouw naar vreugde en dankbaarheid

7. **Wat deed Mordechai meteen met instemming en autoriteit van de koning? Wat deden de Joden op de dag die oorspronkelijk een dag van terreur en vernietiging zou zijn? Esther 8:9, 10, 14, 16, 17.**

Esther 8:9, 10, 14, 16, 17 [SVV] *Toen werden de schrijvers van de koning geroepen, ter zelfder tijd, in de derde maand (zij is de maand Sivan), op de drie en twintigste ervan, en er werd geschreven naar alles, wat Mórdechai gebood, aan de Joden, en aan de stadhouders, en landvoogden, en oversten der landschappen, die van India af tot aan Morenland strekken, honderd zeven en twintig landschappen, een ieder landschap naar zijn schrift, een ieder volk naar zijn spraak; ook aan de Joden naar hun schrift en naar hun spraak. En men schreef in de naam van de koning Ahasvéros, en men verzegelde het met de ring van de koning; en men zond de brieven door de hand der boden te paard, rijdende op snelle kamelen, op muildieren, van merriën geteeld; [...] De boden, die op snelle kamelen reden en op muildieren, trokken haastig uit, aangedreven zijnde door het woord van de koning. Deze wet nu werd gegeven op de burg Susan. [...] Bij de Joden was licht, en blijdschap, en vreugde, en eer; Ook in alle en een ieder landschap, en in alle en een iedere stad, ter plaatse, waar het woord des konings en zijn wet aankwam, daar was bij de Joden blijdschap en vreugde, maaltijden en vrolijke dagen; en velen uit de volken des lands werden Joden, want de vreeze der Joden was op hen gevallen.*

“God werkte op wonderbare wijze voor Zijn berouwvol volk; en een tegenbesluit werd uitgevaardigd door de koning, waarin hen werd toegestaan te strijden voor hun leven, welk bericht ‘met de grootste spoed’ naar alle delen van het rijk werd gebracht door snelle boden. “Aan de Joden was licht en vreugde, blijdschap en eer ten deel gevallen. Ook in alle gewesten en steden, overal waar het woord en de wet des konings aankwamen, was bij de Joden vreugde en blijdschap, maaltijd en feestdag, en velen uit de volken des lands werden Joden, want de schrik voor de Joden was op hen gevallen.” (Esther 8: 14,17)” –*Profeten en koningen*, blz. 369.

Persoonlijke vragen

- ◆ Was Haman helder en goed beredeneerd in zijn redevoering tot koning Ahasveros?

- ◆ Hoe groot is onze verantwoordelijkheid wanneer wij deelnemen aan menselijke plannen die invloed zullen hebben op de levens en belangen van anderen?
- ◆ Wat zou een christelijke levenswandel en gedrag moeten karakteriseren?

“Alles wat christenen doen moet zo doorzichtig zijn als zonlicht. De waarheid is uit God; bedrog, in elk van zijn tienduizend vormen, is uit satan; en een ieder, die op enigerlei wijze afwijkt van de rechte lijn der waarheid, verraadt zichzelf en levert zich over aan de macht van de boze. Toch is het geen lichte of gemakkelijke taak om de nauwkeurige waarheid te spreken. We kunnen de waarheid niet spreken indien wij niet de waarheid kennen; en hoe dikwijls verhinderen vooropgezette meningen, vooroordelen, een onvolledige kennis of een verkeerd oordeel een juist begrip van zaken waarmede wij te maken krijgen! We kunnen niet de waarheid spreken, indien niet onze geest voortdurend wordt geleid door Hem die de waarheid is.” –*Gedachten van de berg der zaligsprekingen*, blz. 63.

Voor verdere studie

“Het decreet dat zal uitgaan tegen het volk van God lijkt veel op wat door Ahasveros tegen de Joden werd uitgevaardigd in de tijd van Esther. Het Perzische bevel kwam voort uit de haat van Haman tegen Mordekai. Niet dat Mordekai hem kwaad had gedaan, maar hij had geweigerd hem de eer te bewijzen die alleen God toe kwam. Het besluit van de koning tegen de Joden werd onder valse voorwendsels verkregen door een verkeerde voorstelling te geven van dat bijzondere volk. Satan zette Haman aan tot het beramen van het plan, om hen, die de kennis van de ware God bewaarden, van de aarde weg te vagen. Maar zijn complot werd te niet gedaan door een kracht die boven de mensen staat. Machtige engelen hadden de opdracht gekregen het volk van God te beschermen, en het complot van hun tegenstanders keerde zich tegen hen zelf. De protestantse wereld van vandaag ziet in het kleine gezelschap dat de Sabbat onderhoudt een Mordekai bij de poort. Hun karakter en gedrag, dat eerbied voor de wet van God laat zien, is een voortdurende aanklacht tegen hen die de vrees voor de Heer hebben verworpen, en Zijn Sabbat vertrappen; de onwelkome indringer moet hoe dan ook uit de weg worden geruimd.” –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, blz. 368.

Een bevel tot wederopbouw

“Omstreeks zeventig jaar na de terugkeer van de eerste groep onder leiding van Zerubbabel en Jozua, besteed Artaxerxes Longimanus de troon van Medo-Perzië. De naam van deze koning is verbonden met de heilige geschiedenis door een reeks opmerkelijke voorzienigheden. Ezra en Nehemia leefden en werkten onder zijn regering. Hij vaardigde in het jaar 457 vóór Christus het derde en laatste bevel uit voor het herstel van Jeruzalem. Onder zijn regering keerde een aantal Joden onder Ezra terug, werden de muren van Jeruzalem door Nehemia en zijn helpers hersteld, werd de tempeldienst hersteld en werden grote godsdienstige hervormingen ingevoerd door Ezra en Nehemia. Tijdens zijn lange regering toonde hij vaak zijn welgezindheid jegens Gods volk; en in zijn vertrouwde en geliefde Joodse vrienden Ezra en Nehemia erkende hij mannen, door God aangewezen voor een bijzondere taak.” –*Profeten en koningen*, blz. 372.

1. **Wie keerde terug naar Jeruzalem vanuit Babylon in het zevende jaar van koning Arthahsasta? Wat was de grootste wens van deze schriftgeleerde, zelfs in het land van zijn gevangenschap? Ezra 7:6-10.**

Ezra 7:6-10 *Deze Ezra trok op uit Babel. Hij was een vaardig schriftgeleerde, bedreven in de wet van Mozes, die de HEERE, de God van Israël, gegeven heeft. En de koning gaf hem alles wat hij had verzocht, omdat de hand van de HEERE, zijn God, over hem was. Ook sommigen van de Israëlieten en van de priesters, de Levieten, de zangers, de poortwachters en de tempeldienaren trokken in het zevende jaar van koning Arthahsasta op naar Jeruzalem. Ezra kwam in Jeruzalem in de vijfde maand, dat was het zevende jaar van de koning. Op de eerste van de eerste maand was namelijk het begin van zijn tocht uit Babel, en op de eerste van de vijfde maand kwam hij in Jeruzalem aan, omdat de goede hand van zijn God over hem was. Ezra had immers zijn hart erop gericht om de wet van de HEERE te onderzoeken, om die te doen en om in Israël de verordeningen en bepalingen te onderwijzen.*

“De ervaring van Ezra, tijdens zijn leven onder de Joden die in Babel gebleven waren, was zó ongewoon, dat het de aandacht trok van koning Artaxerxes, met wie hij vrijmoedig sprak over de macht van de God des hemels, en over Gods plan om de Joden weer in Jeruzalem te brengen. Ezra, die van Aäron afstamde, had een priesterlijke opleiding gehad; daarnaast was hij bekend met de geschriften van de geleerden, de waarzeggers en bezweerders van het Medo-Perzische rijk. Hij was echter niet tevreden met zijn geestelijke toestand. Hij wilde in volkomen harmonie leven met God; hij verlangde wijsheid om Gods wil te volbrengen. Hij ‘had er zijn hart op gezet om de wet des Heren te onderzoeken en haar te volbrengen’. (Ezra 7:10) Dit bracht hem ertoe ijverig een studie te maken van de geschiedenis van Gods volk, zoals deze vermeld stond in de geschriften van de profeten en de koningen. Hij onderzocht de geschiedkundige en dichterlijke boeken van de Bijbel om te ontdekken waarom de Here had toegelaten dat Jeruzalem was verwoest en Zijn volk gevankelijk naar een heidens land was gebracht.” –*Profeten en koningen*, blz. 372.

Het bevel van koning Arthahsasta

2. **Welk decreet vaardigde Koning Arthahsasta uit in het zevende jaar van zijn regering? Wat was volgens zijn bevel het eerste waar Ezra voor moest zorgen zodra hij terugkeerde naar Judéa? Ezra 7:11-14.**

Ezra 7:11-14 *Dit is het afschrift van de brief die koning Arthahsasta had meegegeven aan Ezra, de priester, de schriftgeleerde, een schriftgeleerde bedreven in de woorden van de geboden van de HEERE, en van Zijn verordeningen voor Israëel. Arthahsasta, koning der koningen, aan de priester Ezra, de schriftgeleerde, bedreven in de wet van de God van de hemel, volkomen vrede, en op dit tijdstip. Door mij wordt bevel gegeven dat iedereen in mijn koninkrijk van het volk Israëel, ook priesters en Levieten, die vrijwillig naar Jeruzalem wenst te gaan, met u mee mag gaan. Aangezien u vanwege de koning en zijn zeven raadsheren bent gezonden om onderzoek te doen in Judea en in Jeruzalem naar de wet van uw God, waarover u beschikt.*

“Het geloof van Ezra, dat God een machtig werk voor Zijn volk zou doen, bracht hem ertoe Artaxerxes te vertellen van zijn verlangen terug te keren naar Jeruzalem om een belangstelling te doen herleven voor de studie van Gods Woord, en zijn broeders te helpen bij het

herstel van de heilige stad. Toen Ezra sprak over zijn absoluut vertrouwen in de God van Israël als een God die ruimschoots in staat was Zijn volk te beschermen en voor hen te zorgen, was de koning diep onder de indruk. Hij begreep heel goed dat de Israëlieten naar Jeruzalem wilden terugkeren om Jehova te dienen; maar het vertrouwen van de koning in Ezra was zó groot, dat hij hem zijn bijzondere gunst toonde door zijn verzoek toe te staan en hem rijke geschenken te geven voor de tempeldienst. Hij stelde hem aan als bijzondere vertegenwoordiger van het Medo-Perzische rijk, en gaf hem uitgebreide volmachten om de plannen die in zijn hart waren, ten uitvoer te brengen.” –*Profeten en koningen*, blz. 373, 374.

3. Wat boden de koning en zijn raadgevers aan, aan de God van Israël? Hoe weten we dat het bevel voorzieningen bevatte voor de offers en offergaven voor de Heer? Ezra 7:15-20.

Ezra 7:15-20 *En om het zilver en goud daarheen te brengen dat de koning en zijn raadsheren vrijwillig gegeven hebben aan de God van Israël, Wiens woning in Jeruzalem is, en ook al het zilver en goud te brengen dat u kunt vinden in het hele gewest van Babel, mét de vrijwillige gaven van het volk en de priesters, die vrijwillig geven voor het huis van hun God in Jeruzalem – daarom moet u voor dat geld zorgvuldig runderen, rammen en lammeren kopen met hun graanoffers en drankoffers, en die offeren op het altaar van het huis van uw God in Jeruzalem. U mag met het overige zilver en goud doen wat u en uw broeders goeddunkt te doen, overeenkomstig de wil van uw God. En de voorwerpen die u gegeven zijn voor de dienst van het huis van uw God, lever die af voor de God van Jeruzalem. Het overige dat nodig is voor het huis van uw God, dat te uwen laste zou komen om te betalen, kunt u betalen uit het schathuis van de koning.*

“Het besluit van Artaxerxes Longimanus om Jeruzalem te herstellen en te bouwen, het derde bevel sinds het einde van de zeventigjarige ballingschap, is opmerkelijk voor de uitdrukkingen aangaande de God des hemels, voor het erkennen van wat Ezra had bereikt, en voor de vrijgevigheid van de giften voor het overblijfsel van Gods volk. Artaxerxes spreekt over Ezra als ‘de priester-schriftgeleerde’, – ‘de geleerde in de wet van de God des hemels’. De koning, samen met zijn raadgevers, bood vrijwillig ruime gaven aan ‘de God van Israël, wiens woning te Jeruzalem is’; en bovendien trof hij voorzieningen voor de

vele onkosten, door bevel te geven dat ze betaald moesten worden ‘uit de koninklijke schatkist’ (Ezra 7:11, 12, 15, 20).” –*Profeten en koningen*, blz. 374.

4. **Wat waren de gouverneurs aan de andere zijde van de Eufraat bevolen om Ezra in te voorzien? Hoe serieus was de koning in zijn verlangen met de zaken die te maken hadden met de God van de hemel? Ezra 7:21-23.**

Ezra 7:21-23 *Door mij, mij koning Arthahsasta, wordt bevel gegeven aan alle schatbewaarders aan de overzijde van de Eufraat, dat alles zorgvuldig gedaan moet worden wat de priester Ezra, de schriftgeleerde, bedreven in de wet van de God van de hemel, van u vraagt, tot honderd talent zilver, tot honderd kor tarwe, tot honderd bat wijn, tot honderd bat olie; voor zout is er geen voorschrift nodig. Al wat voortvloeit uit het bevel van de God van de hemel, moet nauwgezet gedaan worden voor het huis van de God van de hemel, opdat er geen grote toorn zal zijn over het koninkrijk van de koning en zijn zonen.*

“Op deze wijze, ‘daar de goede hand van zijn God over hem was’, had Ezra bij de koning erop aangedrongen ruimschoots voorzieningen te treffen voor de terugkeer van heel het volk van Israël, van de priesters en de Levieten, in het Medo-Perzische rijk, allen, die zich bereid verklaarden naar Jeruzalem te gaan. (Ezra 7: 9, 13)

Opnieuw kregen de kinderen der ballingschap gelegenheid terug te keren naar het land waarmee de beloften aan het huis van Israël ten nauwste verbonden waren.” –*Profeten en koningen*, blz. 374, 375.

Priesters en Levieten vrijgesteld van belastingen

5. **Welke vrijstellingen en bepalingen waren in zijn decreet opgenomen ten gunste van Gods volk? Ezra 7:24-26.**

Ezra 7:24-26 *Wij geven u ook te kennen met betrekking tot alle priesters en Levieten, zangers, poortwachters, tempeldienaren en dienaren van het huis van deze God, dat het niet toegestaan is hun belasting, heffingen of tol op te leggen. En u, Ezra, overeenkomstig de wijsheid van uw God, die u gegeven is, stel rechters en gerechtsdienaren aan, die over het hele volk aan de overzijde van de Eufraat recht moeten spreken, over allen die de wetten van uw God kennen.*

En aan wie ze niet kent, moet u ze bekendmaken. En al wie de wet van uw God en de wet van de koning niet houdt, laat aan hem zorgvuldig recht worden gedaan, of ter dood, of ter verbanning, of tot verbeurdverklaring van zijn bezit, of tot gevangenschap.

“Terwijl hij de Israëlieten toestemming gaf om terug te keren, trof Artaxerxes maatregelen voor het herstel van de leden der priesterschap in hun vroegere gebruiken en voorrechten. ‘Ook doen wij u aangaande al de priesters’, zei hij, ‘Leviëten, zangers, poortwachters, tempelhorigen en dienaren van dit huis van God weten, dat het niet geoorloofd is hun belasting, cijns of tol op te leggen.’ (Ezra 7:24)”
–*Profeten en koningen*, blz. 374.

Vrijgevigheid van het hart van de koning

6. **Toen Ezra en het volk zich wijdden aan het zoeken van de Heer, welke dingen vonden zowel de koning als zijn raadgevers welke zij bereid waren vrijmoedig te geven? Ezra 7:27, 28.**

Ezra 7:27, 28 *Geloofd zij de HEERE, de God van onze vadersen, Die het zo in het hart van de koning heeft gegeven om het huis van de HEERE dat in Jeruzalem staat, aanzien te geven. Hij heeft mij goedertierenheid bewezen bij de koning, zijn raadgevers en alle machtige vorsten van de koning. Ik vatte moed omdat de hand van de HEERE, mijn God, over mij was en ik riep uit Israël familiehoofden bijeen om met mij mee te trekken.*

“Dit besluit veroorzaakte grote vreugde bij hen die samen met Ezra Gods plannen voor Zijn volk hadden bestudeerd.” –*Profeten en koningen*, blz. 375.

7. **Wat deden de terugkerende ballingen voordat zij aan hun lange reis begonnen? Hoe reageerde de Heer toen ze Hem met heel hun hart zochten? Ezra 8:15, 21, 23.**

Ezra 8:15, 21, 23 *Ik bracht hen bijeen bij de rivier die naar Ahava stroomt, en wij sloegen daar voor drie dagen ons kamp op. Ik lette op het volk en de priesters, maar van de Leviëten trof ik er daar geen aan. [...] Toen riep ik daar bij de rivier Ahava een vasten uit, om ons te verootmoedigen voor het aangezicht van onze God en om Hem om*

een voorspoedige reis te verzoeken voor ons, voor onze kleine kinderen en voor al onze bezittingen. [...] Wij vastten en verzochten onze God hierom, en Hij liet Zich door ons verbidden.

“In de uitvaardiging van dit besluit door Artaxerxes bleek Gods voorzienigheid. Enkelen zagen dit, en maakten vol vreugde gebruik van het voorrecht om onder zulke gunstige omstandigheden terug te keren.” –*Profeten en koningen*, blz. 375.

“Voordat hij op reis ging, verzamelde hij zijn metgezellen – mannen, vrouwen en kleine kinderen – ‘bij de rivier van Ahava’, waar een plechtig vasten werd afgekondigd, en gebeden tot God werden gebracht voor Zijn zegen op deze onderneming.... En bij het vastleggen van de gebeurtenissen die volgden, voegt hij eraan toe: ‘Alzo vastten wij; en verzochten zulks van onze God; en Hij liet zich door ons verbidden.’ ‘Alzo verreisden wij van de rivier Ahava, op de twaalfde van de eerste maand, om te gaan naar Jeruzalem; en de hand van onze God was over ons, en redde ons van de hand van de vijand, en van hun, die ons lagen legde op de weg.’ [Ezra 8:23,31]

Ezra en zijn metgezellen hadden besloten God te vrezen en Hem te gehoorzamen en volledig op Hem te vertrouwen. Ze zouden geen verbinding met de wereld vormen om hulp of vriendschap met de vijanden van God veilig te stellen. Of ze met velen of weinigen waren, ze wisten dat succes alleen van God kon komen.” –*Review and Herald*, 8 januari 1884.

Voor verdere studie:

“Maar met het verstrijken der jaren, na de ballingschap, waren de toestanden veranderd, en nieuwe verantwoordelijkheden rustten op de leiders in Israël. De tempel te Jeruzalem was herbouwd en ingewijd, en er waren meer priesters nodig voor het onderhouden van de diensten. Er was dringend behoefte aan Godsmannen om dienst te doen als leraars van het volk. En behalve dit alles liepen de Joden, die in Babel waren achtergebleven, gevaar dat hun godsdienstvrijheid zou worden beperkt. Zowel door de profeet Zacharia als door de jongste ervaringen tijdens de angstige tijden van Ester en Mordekai waren de Joden in Medo-Perzië duidelijk gewaarschuwd om terug te keren naar hun eigen land.

De tijd was aangebroken dat het gevaarlijk was langer te midden van heidense invloeden te vertoeven. Met het oog op deze gewijzigde toestanden hadden de priesters in Babel snel van begrip moeten zijn om in het uit-

vaardigen van het besluit een bijzondere oproep te ontdekken voor hun terugkeer naar Jeruzalem.” –*Profeten en koningen*, blz. 375, 376.

20^e Les

Sabbat 19 mei 2018

Sabbatbegin 21.32^{u.} ↔ 21.33^{u.}

Nehemía's verlangen

“Nadat Nehemia zulk een grote invloed had verkregen over de vorst aan wiens hof hij leefde, alsmede over zijn volk in Jeruzalem, schreef hij de eer niet toe aan zijn uitnemende karaktertrekken, aan zijn opmerkelijke gevatheid en energie, maar stelde de zaak precies zoals deze was. Hij zei dat het succes te danken was aan de goede hand van God over hem. Hij koesterde de waarheid dat God zijn bescherming in elke invloedrijke positie betekende. Voor elke karaktertrek waardoor hij gunst verkreeg, prees hij de werkzame kracht van God....

En God gaf hem wijsheid omdat hij zichzelf niet verhief. De Here onderwees hem hoe hij de gaven die hem waren toevertrouwd, zo goed mogelijk kon gebruiken, en onder Gods toezicht brachten deze talenten andere talenten voort...” –*Bijbelcommentaar*, blz. 165.

- 1. Waar toonde Nehemía een ijverige belangstelling in toen hij hoorde dat een van zijn broeders uit Judéa was gekomen? Hoe werd hij geraakt toen hij het nieuws over zijn land hoorde? Nehemía 1:2-4.**

Nehemía 1:2-4 [...] *Hanani kwam, een van mijn broers, hij en mannen uit Juda. Ik vroeg hun naar de Joden die ontkomen waren, die uit de gevangenschap overgebleven waren, en naar Jeruzalem. Zij zeiden tegen mij: De overgeblevenen, die uit de gevangenschap daar in het gewest zijn overgebleven, verkeren in grote ellende en in smaad. In de muur van Jeruzalem zijn bressen geslagen en zijn poorten zijn met vuur verbrand. Het gebeurde, toen ik deze woorden hoorde, dat ik ging zitten en begon te huilen. Ik bedreef enkele dagen rouw, terwijl ik voor het aangezicht van de God van de hemel vastte en bad.*

“Van boden uit Judea hoorde de Hebreeuwse patriot dat er dagen van beproeving voor Jeruzalem, de uitverkoren stad, waren aangebroken. De ballingen die teruggekeerd waren, leden verdrukking en smaad. De tempel en delen van de stad waren herbouwd; maar het herstellingswerk werd gehinderd, de tempeldiensten werden verstoord en het volk leefde steeds in spanning omdat de muren van de stad nog grotendeels in puin lagen.” –*Profeten en koningen*, blz. 386.

De koning merkt Nehemía's verdriet op

2. **Wat zag koning Artaxerxes¹ rond 445 v.Chr. aan Nehemía? Wat vroeg de koning aan hem? Wat antwoordde Gods dienstknecht, waarmee hij een mogelijkheid om hulp te vragen vastgreep? Nehemía 2:1-3.**

Nehemía 2:1-3 *Het gebeurde in de maand Nisan, in het twintigste jaar van koning Arthahsasta, toen er wijn voor hem gereedstond, dat ik de wijn nam en aan de koning gaf. Nu was ik nooit in zijn tegenwoordigheid verdrietig geweest. Toen zei de koning tegen mij: Waarom staat uw gezicht zo verdrietig, terwijl u toch niet ziek bent? Dit is niets anders dan hartenpijn. Toen werd ik heel erg bevreesd. Ik zei tegen de koning: Moge de koning in eeuwigheid leven! Waarom zou mijn gezicht niet verdrietig staan, als de stad, de plaats van de graven van mijn vaderen verwoest ligt en zijn poorten door vuur verteerd zijn?*

“Dikwijls had Nehemia zijn ziel uitgestort voor zijn volk. Maar nu, terwijl hij bad, kwam een heilig voornemen in hem op. Hij besloot dat, als hij de toestemming van de koning zou krijgen en de nodige hulp om aan uitrusting en voorraden te komen het op zich te nemen de muren van Jeruzalem te herbouwen en Israëls nationale kracht te doen

¹ Noot van de vertaler: De vertalers van de Statenvertaling en de Herziene Statenvertaling hanteren de Perzische naam *Arthahsasta*, de vertalers van de King James Version en de Nieuwe Bijbelvertaling hanteren de Griekse naam *Artaxerxes*. Beiden zijn in principe correct en verwijzen naar dezelfde persoon, in de geschiedwetenschap doorgaans aangeduid als *Artaxerxes I* of *Artaxerxes Longimanus*.

herleven. Hij vroeg de Here hem genade te schenken in de ogen van de koning, zodat zijn plannen uitgevoerd konden worden. [...]

Vier maanden lang wachtte Nehemia op een gunstige gelegenheid om zijn verzoek voor te leggen aan de koning. In deze tijd trachtte hij zich opgewekt voor te doen in tegenwoordigheid van de koning, hoewel hij in zijn hart bedroefd was. In deze zalen vol pracht en luxe moest alles opgewekt en gelukkig zijn. Smart mocht geen schaduw werpen op het gelaat van vorstelijke dienaars. Maar als Nehemia alleen was, ongezien door de mensen, waren zijn gebeden, schuldbelijdenissen en tranen talrijk, en werden deze door God en de engelen gehoord en aanschouwd.” –*Profeten en koningen*, blz. 387.

3. Was de koning gewillig om Nehemía’s verzoek te honoreren? Welke vraag stelde hij? Nehemía 2:4-6.

Nehemía 2:4-6 *De koning zei tegen mij: Wat verzoekt u dan? Toen bad ik tot de God van de hemel en zei tegen de koning: Als het de koning goeddunkt, en als uw dienaar u welgevallig is, dat u mij dan naar Juda stuurt, naar de stad met de graven van mijn vaderen, zodat ik die weer op kan bouwen. Toen zei de koning tegen mij, terwijl de koningin naast hem zat: Hoelang zal uw reis duren en wanneer zult u terugkeren? Het was goed in de ogen van de koning. Hij liet mij gaan toen ik hem een bepaalde tijd opgegeven had.*

“... Ik verlang ernaar om onze broeders en zuster aan te sporen om de ervaring van deze man opnieuw te bestuderen. Een man van gebed, geloof en een goed verstand, die de moed had om zijn vriend, koning Artaxerxes, om hulp te vragen zodat de belangen van Gods zaak voorwaarts gebracht zouden worden. Iedereen dient te beseffen dat gelovigen alleen licht kunnen weerkaatsen naar anderen om de noden van ons werk te tonen als zij – zoals Nehemía uit het verleden – zich dichtert tot God trekken en in een hechte verbinding met de Gever van al het licht leven. Indien wij anderen van dwaling naar waarheid willen winnen, dient onze eigen ziel sterk gegrond te zijn in een kennis van de waarheid.” –(*Manuscript 2, 1914*) *Counsels on Stewardship*, blz. 191.

4. Om welke documenten verzocht Nehemía, zodat hij bijstand zou krijgen van de autoriteiten aan de overzijde van de rivier? Wat deed hij toen hij zijn thuisland bereikte? Nehemía 2:7-9.

Nehemía 2:7-9 *Verder zei ik tegen de koning: Als het de koning goeddunkt, laat men mij dan brieven geven voor de landvoogden van het gebied aan de overzijde van de rivier, dat zij mij doorgang verlenen totdat ik in Juda ben aangekomen, en een brief voor Asaf, de bewaker van het kroondomein dat de koning heeft, dat hij mij hout geeft om een zoldering te maken voor de poorten van de burcht die bij het huis van God hoort, voor de stadsmuur en voor het huis waar ik naartoe zal gaan. En de koning gaf ze mij, omdat de goede hand van mijn God over mij was. Toen kwam ik aan bij de landvoogden van het gebied aan de overzijde van de rivier en gaf hun de brieven van de koning. De koning had legerofficieren en ruiters met mij meegestuurd.*

“Zijn bede tot de koning was zó gunstig ontvangen, dat Nehemia werd aangemoedigd verdere hulp te vragen. [...] Hij kreeg brieven van de koning voor de stadhouders van de provincies over de Eufraat, voor het gebied dat hij moest doortrekken op weg naar Judea, en ook voor de houtvester van de koning in Libanon, waarin werd geboden hem zoveel timmerhout te geven als hij nodig zou hebben. Om geen aanleiding te geven dat hij buiten zijn opdracht was gegaan, zorgde Nehemia ervoor dat alle opdrachten en voorrechten die hij kreeg, duidelijk omlijnd waren.” –*Profeten en koningen*, blz. 388.

De situatie onderzoeken

- 5. Wat was zijn eerste zorg toen hij bij de stad aankwam? Waar probeerde hij achter te komen door de stad met slechts een aantal mannen in de nacht te inspecteren? Nehemía 2:11-15.**

Nehemía 2:11-15 *Ik kwam aan in Jeruzalem en was daar drie dagen. Toen stond ik 's nachts op, ik en enkele mannen met mij. Ik vertelde geen mens wat mijn God in mijn hart gegeven had om voor Jeruzalem te doen. Er was geen dier bij mij, dan het dier waarop ik reed. Ik ging 's nachts door de Dalpoort de stad uit, voorbij de Drakenbron, naar de Mestpoort, en inspecteerde de muren van Jeruzalem, waarin bresen waren geslagen en waarvan de poorten door vuur waren verteerd. Ik ging verder naar de Bronpoort en naar de vijver van de koning. Er was echter geen ruimte om verder te gaan voor het dier waarop ik zat. Toen klom ik in de nacht omhoog langs de beek, terwijl ik de muur inspecteerde, en ging weer terug. Ik kwam door de Dalpoort binnen en ging terug.*

“Met een door verdriet verslagen hart zag de bezoeker van verre op de verwoeste verdedigingswerken van zijn geliefde Jeruzalem. En is het niet zo, dat Gods engelen de toestand van de gemeente van Christus nagaan? Evenals de inwoners van Jeruzalem raken we gewend aan het bestaande kwaad, en zijn vaak tevreden zonder een poging te doen het te verbeteren. Maar hoe wordt dit kwaad beschouwd door wezens die goddelijk verlicht zijn? Zien ze niet, evenals Nehemia, met een hart vol verdriet naar verwoeste muren en met vuur verbrande poorten?

Zijn niet overal de zichtbare tekenen aanwezig van het afdwalen van God en gelijkvormigheid aan een zondelievende en waarheid-hatende wereld? Wie kan in deze dagen van duisternis en gevaren opkomen voor de verdediging van Zion en haar het goede laten zien?” –(*Southern Watchman*, 22 maart 1904) *Bijbelkommentaar*, blz. 165, 166.

6. Welke oproep richtte hij tot de bestuurders, priesters en edelen zodra hij de precieze toestand van de stadsmuren en poorten had vastgesteld? Nehemia 2:16-18.

Nehemia 2:16-18 *En de machthebbers wisten niet waar ik heen gegaan was en wat ik aan het doen was, want ik had tot nog toe de Joden, de priesters, de edelen, de machthebbers en de anderen die het werk deden, niets verteld. Toen zei ik tegen hen: U ziet de ellende waarin wij verkeren, dat Jeruzalem verwoest ligt, en zijn poorten met vuur verbrand zijn. Kom, laten we de muur van Jeruzalem opbouwen, zodat wij niet langer een voorwerp van smaad zijn. En ik vertelde hun over de hand van mijn God, die goed over mij geweest was, alsook de woorden van de koning die hij tot mij gesproken had. Toen zeiden zij: Laten wij opstaan en gaan bouwen! En ze grepen moed voor het goede werk.*

“Er is in deze tijd behoefte aan Nehemia’s in de gemeente – geen mensen die allen maar kunnen bidden en spreken, maar mensen wier gebeden en predikaties omgord zijn door een vastbesloten en vurig doel. De handelwijze van deze Hebreeuwse patriot bij het vervullen van zijn plannen moet nog altijd worden aanvaard door predikanten en leidende mannen. Als ze hun plannen klaar hebben, moeten zij deze dusdanig aan de gemeente voorleggen, dat ze hun belangstelling en medewerking winnen. Laten de mensen de plannen begrijpen en deel hebben aan het werk, dan zullen zij persoonlijk belang hebben bij de vooruitgang ervan. Het succes dat gepaard ging met de pogingen van Nehemia, laat zien wat gebed, geloof en verstan-

dige, energieke actie tot stand kunnen brengen. Een levend geloof spoort aan tot energieke actie. De geest die de leider openbaart, zal tot in zekere mate weerkaatst worden in de mensen.” –(*Southern Watchman*, 29 maart 1904) *Bijbelkommentaar*, blz. 166.

Kritiek en weerstand

7. **Wat deden de leiders van de nabijgelegen gebieden terwijl Nehemía volledig betrokken was bij het herstelwerk van de heilige stad? Wat was Nehemía’s sterke overtuiging, ondanks hun kritiek en bezwaren? Nehemía 2:10, 19, 20; 6:2, 3.**

Nehemía 2:10, 19, 20; 6:2, 3 *Toen Sanballat, de Horoniet, en Tobia, de Ammonitische dienaar, dat hoorden, was het volstrekt kwalijk in hun ogen dat er iemand gekomen was om het goede te zoeken voor de Israëlieten. [...] Maar Sanballat, de Horoniet, en Tobia, de Ammonitische dienaar, en Gesem, de Arabier, hoorden dit, en bespotten en verachtten ons. Zij zeiden: Wat is dit voor iets wat u doet? Wilt u tegen de koning in opstand komen? Toen gaf ik hun antwoord en zei tegen hen: De God van de hemel, Hij zal ons doen slagen en wij, Zijn dienaren, zullen opstaan en gaan bouwen. Maar u hebt geen deel, geen recht, en geen herinnering in Jeruzalem. [...] Dat Sanballat en Gesem boden naar mij stuurden om te zeggen: Kom, laten we elkaar ontmoeten in Kefirim, in het dal Ono. Zij dachten mij echter kwaad te doen. Toen stuurde ik boden naar hen toe om te zeggen: Ik ben met een groot werk bezig en kan niet komen. Waarom zou het werk stilliggen omdat ik het nalaat en naar u toe kom?*

“In elke godsdienstige beweging zijn mensen, die weliswaar niet loochenen dat het Gods werk is, maar die zich toch op een afstand houden en weigeren mee te helpen. Deze mensen zouden er goed aan doen te bedenken dat de hemelse boeken, – waarin niets wordt weggelaten, waarin geen vergissingen staan, hen eenmaal zullen veroordelen. Hierin is elke verwaarloosde gelegenheid om voor God te werken, vermeld; hierin wordt ook elke daad van geloof en liefde voor eeuwig bewaard.” –*Profeten en koningen*, blz. 392.

Voor verdere studie

“Wij hebben in deze tijd behoefte aan Nehemía’s, die de mensen zullen wakker schudden, zodat ze inzien hoe ver ze van God zijn verwijderd door

het overtreden van Zijn wet. Nehemia was een hervormer, een groot man, die verwekt was voor een belangrijke tijd. Toen hij in aanraking kwam met het kwaad en met allerlei tegenstand, werden nieuwe moed en ijver gewekt. Zijn energie en vastbeslotenheid bezielde het volk van Jeruzalem, zodat kracht en moed de plaats innamen van zwakte en moedeloosheid. Zijn geheiligde doelstellingen, zijn vurige hoop, zijn blijmoedige toewijding voor de taak, werkten aanstekelijk. Het volk raakte in de ban van het enthousiasme van hun leider, en op zijn eigen terrein werd iedereen een Nehemia en hielp bij het sterken van hart en hand van zijn naaste. Hierin ligt een les voor predikanten van nu. Als ze lusteloos, niet actief en zonder goddelijke ijver zijn, wat is dan te verwachten van de mensen waarover ze gesteld zijn?” –(*Southern Watchman*, 28 juni 1904) *Bijbelcommentaar*, blz. 166.

21^e Les

Sabbat 26 mei 2018

Sabbatbegin 21.42^{u.} ↔ 21.43^{u.}

Verontrust door het goede nieuws

“De Bevelhebber van de hemel werd aangevallen door de verleider... Hij werd, vanaf dat hij een hulpeloze baby in Bethlehem was, toen de vertegenwoordigers van de hel Hem in Zijn kindertijd trachtten te vernietigen, door de jaloezies van Herodes, totdat Hij bij het kruis van Golgotha kwam, constant aangevallen door de kwade.... Satan wist dat hij hem of zelf moest overwinnen of zelf overwonnen zou worden. Er hing voor hem te veel af van succes of mislukking om het werk aan een van zijn kwade vertegenwoordigers over te laten. De vorst der duisternis moest zelf de oorlog voeren....” –*God’s Amazing Grace*, blz. 162.

De koning en zijn reacties

1. **Wie heerste over Judéa toen Jezus geboren werd? Welk bijzonder nieuws brachten de wijzen uit het oosten naar Jeruzalem? Matthéüs 2:1, 2.**

Matthéüs 2:1, 2 *Toen nu Jezus geboren was in Bethlehem, in Judea, in de dagen van koning Herodes, zie, wijzen uit het oosten kwamen in*

Jeruzalem aan, en zeiden: Waar is de pasgeboren Koning van de Joden? Want wij hebben Zijn ster in het oosten gezien en zijn gekomen om Hem te aanbidden.

“Deze mannen waren geen Joden; maar zij hadden gewacht op de voorspelde Messias. Ze hadden de voorspelling bestudeerd en wisten dat de komst van Christus nabij was; en ze keken vol spanning naar een of ander teken van deze grote gebeurtenis, zodat ze misschien bij de eersten zouden zijn om de kleine hemelse Koning te verwelkomen en Hem te aanbidden.” –*Lift Him Up*, blz. 30.

2. Welk effect had dit goede nieuws op koning Herodes? Wat onthulden deze gedachten over hem? Matthéüs 2:3, 7, 8.

Matthéüs 2:3, 7, 8 *Toen koning Herodes dit hoorde, raakte hij in verwarring en heel Jeruzalem met hem. [...] Toen riep Herodes de wijzen onopgemerkt bij zich en vroeg hun nauwkeurig naar de tijd dat de ster verschenen was; en hij stuurde hen naar Bethlehem en zei: Ga erheen en doe nauwkeurig onderzoek naar dat Kind, en als u Het gevonden hebt, bericht het mij, zodat ook ik kom om Het te aanbidden.*

“De aankomst van de magiërs was spoedig in heel Jeruzalem bekend. Hun vreemde boodschap bracht opwinding onder het volk en drong door tot het paleis van Herodes. De sluwe Edomiet schrok bij de gedachte aan een mogelijke mededinger. Talloze moorden hadden zijn weg naar de troon besmeurd. Omdat hij van vreemde afkomst was, werd hij gehaat door het volk waarover hij regeerde. Zijn enige veiligheid bestond uit de gunst van Rome. Maar deze nieuwe Vorst had hogere aanspraken. Hij was voor het koningschap geboren. Herodes vermoedde dat de priesters samenspannen met de vreemdelingen om onrust te verwekken en hem van de troon te verdrijven. Hij verborg echter zijn wantrouwen, vast besloten hun plannen te dwarsbomen door grotere sluwheid. Hij liet de overpriesters en schriftgeleerden halen en ondervroeg hen over de leer van hun heilige boeken aangaande de geboorteplaats van de Messias. [...] Hij vroeg zijn gasten ‘Gaaf en doet nauwkeurig onderzoek naar dat kind, en zodra gij het vindt, bericht het mij, opdat ook ik hem hulde ga bewijzen’. Met deze woorden liet hij hen op weg naar Bethlehem gaan.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 42, 43.

Godelijke leiding

3. **Welke begeleiding gaf de Heer aan deze speciale bezoekers, ook nadat ze Jeruzalem hadden verlaten om naar Bethlehem te gaan? Wat vonden ze van deze begeleiding? Welke grote eerbied toonden zij toen ze de pasgeboren ‘Koning van de Joden’ zagen? Matthéüs 2:9-11.**

Matthéüs 2:9-11 *En nadat zij de koning aangehoord hadden, gingen zij op weg. En zie, de ster die zij in het oosten gezien hadden, ging hun voor, totdat hij boven de plaats kwam te staan waar het Kind was. Toen zij de ster zagen, verheugden zij zich met zeer grote vreugde. En toen zij in het huis kwamen, vonden zij het Kind met Maria, Zijn moeder, en zij vielen neer en aanbaden Het. Zij openden hun schatkisten en brachten Hem geschenken: goud en wierook en mirre.*

“De wijzen zijn verbaasd dat ze geen ongewone interesse zien voor de komst van de Messias.... De wijzen verkondigden gewoon hun boodschap. Ze zochten Jezus, de koning van de Joden, want ze hadden Zijn ster in het oosten gezien en waren gekomen om Hem te aanbidden...” –*Lift Him Up*, blz. 30.

“Engelen van God leidden, in de verschijning van een ster, de Wijzen op hun reis op zoek naar Jezus. Zij kwamen met geschenken en kostbare gaven van wierook en mirre, om hulde te bewijzen aan de jonggeboren Koning die in de profetie voorzegd was. Ze volgden vol overtuiging en met grote vreugde de stralende boodschappers.” –*Christus weerspiegelen*, blz. 372.

“De wijzen vertrokken alleen uit Jeruzalem. De nachtelijke schaduwen begonnen te vallen toen zij de poorten uitgingen, maar tot hun grote vreugde zagen ze de ster terug, die hun voorging naar Bethlehem. Ze hadden geen idee van de nederige staat van Jezus, zoals de herders hadden gekregen. Na de lange reis waren ze teleurgesteld door de onverschilligheid van de joodse leiders en ze hadden Jeruzalem minder zelfverzekerd verlaten dan toen ze in de stad kwamen.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 44.

4. **Welke waarschuwing kregen de wijzen en gaven daar gehoor aan, in plaats van terug te gaan naar Herodes om hem te vertellen dat ze het kind gevonden hadden? Wat voor soort mensen waren deze mannen? Matthéüs 2:12.**

Matthéüs 2:12 *En nadat zij door een aanwijzing van God in een droom gewaarschuwd waren om niet terug te keren naar Herodes, keerden zij langs een andere weg terug naar hun land.*

“Deze wijzen waren filosofen en ze hadden de werken van God in de natuur bestudeerd. Ze volgden de vinger van God in het wonder van de hemelen, de heerlijkheid van de zon, maan en de sterren. Het waren geen afgodendienaars. Zij leefden in het gedempte licht dat op hen scheen.... Deze wijzen hadden de hemelen verlicht gezien met licht, dat de hemelse menigte, die de komst van Christus aan de eenvoudige herders had aangekondigd, omgaf. En nadat de engelen naar de hemel waren teruggekeerd, verscheen een lichtgevende ster, die bleef hangen in de hemelen.” –*Lift Him Up*, blz. 30.

Een wrede koning met wrede methoden

- 5. Welk verschrikkelijk plan bedacht koning Herodes nadat hij had gehoord dat de Messias in Bethlehem was geboren? Welke instructies gaf de Heer aan Jozef om het leven van het Kind te redden? Welk enorm verschil in houding kan men zien tussen de heidense wijzen en koning Herodes? Matthéüs 2:13, 14.**

Matthéüs 2:13, 14 *Nadat zij vertrokken waren, zie, een engel van de Heere verschijnt Jozef in een droom en zegt: Sta op, en neem het Kind en Zijn moeder met u mee, en vlucht naar Egypte, en blijf daar totdat ik het u zal zeggen, want Herodes zal het Kind zoeken om Het om te brengen. Hij stond dan op, nam het Kind en Zijn moeder in de nacht met zich mee en vertrok naar Egypte.*

“Op gelijke wijze werd Jozef gewaarschuwd om met Maria en het kind naar Egypte te vluchten. De engel zei: ‘Blijf aldaar, tot ik het u zeg; want Herodes zal alles in het werk stellen om het kind om te brengen’. Zonder aarzelen gehoorzaamde Jozef. Hij ging ’s nachts op weg omdat dat veiliger zou zijn.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 44, 45.

“Satan ziet een hogere macht aan het werk, die zijn plannen dwarsboomt. Engelen van God beschermden het leven van de kleine Verlosser. Jozef werd in een droom gewaarschuwd, om naar Egypte te vluchten, zodat hij in een heidens land misschien een schuilplaats zou kunnen vinden voor de Verlosser van de wereld. Satan hield Hem van babytijd tot kindertijd, en van kindertijd tot Zijn volwassenheid in

de gaten, terwijl hij middelen en wegen bedacht om hem weg te lokken van Zijn verbintenis met God en Hem met subtiele verleidingen te overmeesteren. Satan ergerde zich ontzettend aan de onbezodelde puurheid van Christus' kindertijd, jeugd en volwassenheid, die hij niet kon besmetten. Al zijn pijlen van verleiding vielen voor de Zoon van God zonder schade aan te richten. En toen hij erachter kwam, dat Christus, ondanks al zijn verleidingen, standvastig en integer bleef en de vlekkeloze puurheid van de jonge Galileëer niet ontstierd werd, was hij verbijsterd en woedend. Hij zag deze jonge man als een vijand, waar hij bang voor moest zijn en die hij moest vrezen.” –*Confrontation*, blz. 28.

Men kan een groot verschil in houding zien tussen de wijzen en koning Herodes. De heidenen brachten cadeaus mee voor de jonge Verlosser en zij aanbaden hem (Matthéüs 2:11), terwijl Herodes, die Zijn beschermer had moeten zijn, Hem haatte en probeerde Hem te doden!

6. Welke wrede daad liet de koning uitvoeren toen hij zich realiseerde dat de wijzen vertrokken waren zonder hem te laten weten waar het kind was? Matthéüs 2:16-18; Jeremía 31:15.

Matthéüs 2:16-18 *Toen werd Herodes, die zag dat hij door de wijzen bedrogen was, verschrikkelijk kwaad. Hij stuurde er soldaten op uit en bracht al de jongetjes om die er binnen Bethlehem en in heel dat gebied waren, van twee jaar oud en daaronder, in overeenstemming met de tijd die hij bij de wijzen nauwkeurig nagevraagd had. Toen is vervuld wat gesproken is door de profeet Jeremia: Een stem is in Rama gehoord, geklaag, gejammer en veel gekerm; Rachel huilde over haar kinderen, en wilde niet vertroost worden, omdat zij er niet meer zijn.*

Jeremía 31:15 *Zo zegt de HEERE: Er is een stem gehoord in Rama, een rouwklacht, een zeer bitter gewezen: Rachel weent over haar kinderen. Zij weigert zich te laten troosten over haar kinderen, want zij zijn er niet meer.*

“In Jeruzalem wachtte Herodes ongeduldig op de terugkeer van de wijzen. Toen de tijd verstreek en zij niet kwamen opdagen, werd zijn wantrouwen gewekt. De onwil van de rabbi's om de geboorteplaats van de Messias te noemen scheen aan te duiden dat zij zijn plannen doorgrond hadden en dat de magiërs hem opzettelijk in de steek hadden gelaten. Die gedachte maakte hem razend. Zijn sluwheid was

ontoereikend gebleken; nu kon hij alleen nog zijn toevlucht nemen tot geweld. Hij zou deze jonge koning tot een voorbeeld stellen. Deze hoogmoedige Joden zouden zien wat zij te verwachten hadden als ze probeerden een koning op de troon te plaatsen. Dadelijk werden soldaten naar Bethlehem gestuurd met de opdracht alle kinderen van twee jaar en jonger te doden. De rustige gezinnen in de stad Davids waren getuige van de verschrikkingen die de profeet zeshonderd jaar tevoren in visioen had gezien: ‘Een stem is te Rama gehoord, geweend en veel geklaag: Rachel, wenend om haar kinderen, weigert zich te laten troosten, omdat zij niet meer zijn.’ –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 45.

Ouderlijke verzorging en bescherming

7. **Hoe lang bleven Jozef, Maria en Jezus in Egypte? Welke voorspelling verwijst naar een verbinding tussen Israël en Egypte? Matthéüs 2:15; Hoséa 11:1.**

Matthéüs 2:15 *En hij bleef daar tot de dood van Herodes, opdat vervuld werd wat door de Heere gesproken is door de profeet: Uit Egypte heb Ik Mijn Zoon geroepen.*

Hoséa 11:1 *Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen.*

“Egypte was voor Israël een huis van slavernij, en was vooral wreed tegen de kinderen van Israël; toch zou Egypte een toevluchtsoord voor het heilige Kind Jezus zijn. God kan, wanneer het Hem behaagt, de vreselijkste plekken gebruiken voor het beste doel. Dit was om het geloof van Jozef en Maria te testen. Maar na hun beproeving bleek hun geloof standvastig te zijn. Als wij en onze kleine kinderen op enig moment in de problemen zitten, laten we dan denken aan de moeilijke omstandigheden waarin Christus verkeerde als klein kind.... Hoe vroeg begon de vervolging tegen Christus en Zijn koninkrijk! Herodes dacht nu, dat hij de voorspellingen van het Oude Testament en de pogingen van de wijzen om Christus te vinden, verijdeld had. Ongeacht de sluwe, wrede vondsten in de harten der mensen, zal de raad van de Heer blijven staan.” –*Matthew Henry’s Concise Commentary*, commentaar bij Matthéüs 2:13-15.

8. Welk vonnis voltrok zich over de wrede koning Herodes niet lang na de slachting van de onschuldigen? Wat vertelde een engel aan Jozef niet lang daarna? Welke geestelijke lessen kunnen we trekken uit deze ervaringen? Matthéüs 2:19-21.

Matthéüs 2:19-21 *Toen Herodes gestorven was, zie, een engel van de Heere verschijnt Jozef in een droom, in Egypte, en zegt: Sta op, neem het Kind en Zijn moeder met u mee, en ga naar het land Israël, want zij die het Kind naar het leven stonden, zijn gestorven. Hij stond dan op, nam het Kind en Zijn moeder met zich mee, en kwam in het land Israël.*

“Deze wrede daad was één van de laatste daden die de regering van Herodes besmeurde. Kort na de moord op de onschuldige kinderen moest hij bukken voor het noodlot dat niemand kan afwenden. Hij stierf een vreselijke dood. Jozef, die nog in Egypte was, kreeg nu bevel van Gods engel om terug te keren naar het land Israël. Omdat hij Jezus beschouwde als erfgenaam van de troon van David wilde Jozef in Bethlehem gaan wonen, maar toen hij hoorde dat Archelaüs in Judea regeerde in de plaats van zijn vader, was hij bang dat de plannen van de vader tegen Christus door de zoon zouden worden uitgevoerd. Van alle zonen van Herodes leek Archelaüs in karakter het meest op hem. Zijn troonsopvolging was reeds gekenmerkt door een opstand in Jeruzalem en de slachting van duizenden Joden door de Romeinse soldaten.”
–*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 46.

Voor verdere studie

“Vanaf het moment dat Christus op deze aarde kwam, werd de hele bond van duivelse vertegenwoordigers aan het werk gezet om Hem te misleiden en Hem ten val te brengen, net zoals Adam misleid was en ten val was gebracht...” –*God’s Amazing Grace*, blz. 162.

In een uiteenzetting over sommige aspecten van het leven van Herodes meldt de *Encyclopaedia Britannica*: “Hij leed aan gewelddadige aanvallen van jaloezie, ondanks zijn liefde voor [zijn vrouw] Mariamne; zijn zuster Salome (niet te verwarren met haar achternicht Salome, de dochter van Herodias) maakte goed gebruik van zijn natuurlijke achterdocht en vergiftigde zijn geest tegen zijn vrouw, zodat hun relatie kapot ging. Op het laatst vermoordde Herodes Mariamne, haar twee zonen, haar broer, haar grootvader en haar moeder...”

Hij wijzigde zijn testament drie keer en ontferde en doodde tenslotte zijn eerstgeborene, Antipater. De slachting, kort voor zijn dood, van de kinderen van Bethlehem was een logisch gevolg van zijn verwarde toestand. Na een niet geslaagde zelfmoordpoging, stierf Herodes.” –*Encyclopaedia Britannica*, Online Editie, artikel “Herod, King of Judaea.”

Volgens Flavius Josephus leed koning Herodes aan hoge koorts, darmontsteking, vieze ontlasting, stuipen en stonk hij.

22^e Les

Sabbat 2 juni 2018

Sabbatbegin 21.50^{u.} ↔ 21.51^{u.}

Niet geoorloofd

“Voor velen is het lot van Johannes de Doper een raadsel. Ze vragen zich af waarom hij in de gevangenis moest wegteren en sterven. Het raadsel van deze duistere voorzienigheid is ondoordringbaar voor ons mensen, maar ons vertrouwen in God hoeft niet te wankelen als wij bedenken dat Johannes slechts deelde in het lijden van Christus. Allen die Christus volgen, zullen offers moeten brengen. Zij zullen door zelfzuchtige mensen verkeerd begrepen worden en een doelwit van satans felste aanvallen zijn. Satan heeft zijn rijk gesticht om dit beginsel van zelfopoffering te vernietigen en hij zal er altijd tegen blijven strijden, waar dit beginsel zich openbaart.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 182.

Johannes de Dopers ontmoeting met Herodes de viervorst

1. **Wie had de macht in Galiléa tijdens het dienstwerk van Jezus en Zijn voorganger Johannes de Doper? Lukas 3:1.**

Lukas 3:1 *In het vijftiende jaar van de regering van keizer Tiberius, toen Pontius Pilatus stadhouder was over Judea, Herodes viervorst over Galilea, zijn broer Filippus viervorst over Iturea en over het land Trachonitis, en Lysanias viervorst over Abilene.*

“Herodes Antipas (geboren 21 v. Chr.; gestorven 39 n. Chr.), zoon van Herodes I de Grote, werd viervorst van Galiléa en heerste gedurende het dienstwerk van Jezus van Nazareth. In het evangelie naar Lukas

(13:32), wordt van Jezus gezegd dat Hij hem met minachting aanduidde als ‘die vos’.” –*Encyclopaedia Britannica*, Online Editie, artikel “Herod Antipas, Ruler of Galilee.”

2. **Wat deed deze koning, ongeacht goddelijke waarschuwingen? Hoe vermaande Johannes de Doper de koning met dezelfde heilige motieven die hij bij anderen had gebruikt? Markus 6:17, laatste gedeelte, 18.**

Markus 6:17, laatste gedeelte, 18 ... *Herodias, de vrouw van zijn broer Filippus, omdat hij haar getrouwd had; want Johannes had tegen Herodes gezegd: Het is u niet geoorloofd de vrouw van uw broer te hebben.*

“Herodes werd getroffen door te luisteren naar de krachtige, trefende getuigenissen van Johannes, en met diepe belangstelling vroeg hij, wat hij moest doen om zijn discipel te kunnen worden. Johannes was bekend met het feit, dat hij op het punt stond, de vrouw van zijn broeder te huwen terwijl haar man nog leefde, en zei in getrouwheid tot Herodes, dat zulks niet wettig was. Herodes was niet gewillig om enig offer te brengen. Hij huwde de vrouw van zijn broeder, en onder haar invloed liet hij Johannes grijpen en in de gevangenis werpen, met het plan echter om hem weer vrij te stellen.” –*Eerste geschriften*, blz. 179.

3. **Was Herodes bereid om zijn zonde te erkennen en er afstand van te doen? Matthéüs 14:3, 4; Lukas 3:19, 20.**

Matthéüs 14:3, 4 *Herodes had Johannes immers gevangengenomen, hem geboeid en in de gevangenis gezet, vanwege Herodias, de vrouw van zijn broer Filippus, want Johannes had tegen hem gezegd: Het is u niet geoorloofd haar te hebben.*

Lukas 3:19, 20 *Maar toen Herodes, de viervorst, door hem terechtgewezen werd omwille van Herodias, de vrouw van zijn broer Filippus, en om alle slechte dingen die Herodes deed, heeft hij ook dit nog bij dat alles gevoegd dat hij Johannes in de gevangenis opsloot.*

“Johannes de Doper was de eerste geweest die de komst van Christus’ koninkrijk had aangekondigd. Hij was ook de eerste die daarvoor moest lijden. Weg uit de vrije lucht in de woestijn en van de grote scharen die naar hem hadden geluisterd, was hij opgesloten binnen de

muren van een kerker. Hij zat gevangen in de burcht van Herodes Antipas. Johannes had een groot deel van zijn werk gedaan ten oosten van de Jordaan, een gebied waarover Antipas regeerde. Herodes zelf had naar de Doper geluisterd. [...]

De grote menigten die naar de prediking van Johannes had geluisterd, maakten zijn naam in het hele land bekend. Grote belangstelling werd getoond toen hij gevangen genomen was. Zijn vlekkeloos leven en de openbare gunst van het volk voor hem leidde tot de mening dat er geen gewelddadige maatregelen tegen hem getroffen zouden worden.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 173, 179.

De boodschapper van de Heer toehoren

4. **Wat was desondanks Herodes' mening over Johannes de Doper? Wat deed Herodes zo nu en dan, nadat hij de profeet in de gevangenis had gestopt? Hoe voelde zijn vrouw Herodias zich over de boodschapper van de Heer? Markus 6:20, 19.**

Markus 6:20, 19 *Want Herodes was bevreesd voor Johannes, omdat hij wist dat deze een rechtvaardig en heilig man was, en hij beschermde hem; en als hij hem aangehoord had, ondernam hij vele dingen, en hij luisterde graag naar hem. [...]*

En Herodias had het op hem gemunt en wilde hem doden, maar zij kon dat niet.

“Johannes had hem onomwonden de waarheid gezegd en zijn zondige verhouding met Herodias, de vrouw van zijn broer, veroordeeld. Een tijd lang trachtte Herodes de banden van hartstocht, waarmee hij gebonden was, te verbreken, maar Herodias kreeg hem steviger in haar greep en nam wraak op de Doper door Herodes ertoe te brengen hem gevangen te nemen.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 173.

5. **Wat gebeurde er op de verjaardag van Herodes de viervorst, heerser van Galiléa? Welke onnadenkende, buitensporige belofte deed hij aan Salomé, zijn vrouws dochter, na haar betoverende dans? Markus 6:21-23.**

Markus 6:21-23 *En toen er een geschikte dag aangebroken was en Herodes op zijn verjaardag een maaltijd had aangericht voor zijn rijksgroten en de oversten over duizend en de voornaamsten van*

Galilea, kwam de dochter van deze Herodias binnen en danste. En zij behaagde Herodes en degenen die mee aanlagen. Toen zei de koning tegen het meisje: Vraag van mij wat je maar wilt, en ik zal het je geven. En hij zwoer haar: Wat je van mij ook maar vraagt, ik zal het je geven, tot zelfs de helft van mijn koninkrijk.

“Toen de grote dag was aangebroken en de koning met zijn edelen aan het feestvieren was, stuurde Herodias haar dochter naar de feestzaal om de gasten te onderhouden met haar dansen. Salome was in de bloei van haar jeugd en haar weelderige schoonheid boeide de zinnen van de voornamste feestgangers. Het was ongebruikelijk dat de dames van het hof op deze feestelijkheden kwamen en Herodes kreeg een compliment, toen de dochter van Israëls priesters en vorsten danste voor het vermaak van de gasten.

De koning was bedwelmd door de wijn. Hartstocht had de overhand en het verstand zweeg. Hij zag alleen de feestzaal met de dronken gasten, de tafel met het feestmaal, de schitterende wijn en de flakkerende lichten, terwijl het jonge meisje voor hem danste. Roekeloos wilde hij iets doen wat hem in de ogen van deze mannen in aanzien zou doen stijgen. Onder ede belofde hij de dochter van Herodias dat hij haar zou geven wat zij ook vroeg, al was het de helft van zijn koninkrijk.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 179.

6. Wat was haar vreselijke verzoek, gedaan door haar moeder Herodias, die een hekel had aan Johannes de Doper? Markus 6:24, 25.

Markus 6:24, 25 *En zij ging weg en zei tegen haar moeder: Wat zal ik vragen? En die zei: Het hoofd van Johannes de Doper. En zij ging meteen naar binnen, liep haastig naar de koning toe en vroeg: Ik wil dat u mij ogenblikkelijk op een schotel het hoofd van Johannes de Doper geeft.*

“Salome haastte zich naar haar moeder om haar te vragen wat zij de koning moest vragen. Het antwoord was al klaar: het hoofd van Johannes de Doper. Salome wist niets van de dorst naar wraak in het hart van haar moeder en schrok terug voor dit verzoek, maar Herodias zette door. Het meisje kwam terug met de verschrikkelijke eis: ‘Ik wil, dat gij mij onmiddellijk op een schotel geeft het hoofd van Johannes de Doper.’ (Markus 6:25)” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 179, 180.

De waarschuwendende stem voor altijd tot zwijgen gebracht

7. **Welk verschrikkelijk bevel gaf Herodes toen, hoewel hij geschokt en bedroefd was door het ongelooflijke verzoek van het meisje? Welke satanische activiteiten en sfeer droegen bij aan de dood van deze grote profeet? Markus 6:26-29.**

Markus 6:26-29 *En de koning werd zeer bedroefd, maar wilde haar omwille van de eden en omwille van hen die mee aanlagen, niet afwijzen. En de koning stuurde meteen een scherprechter en beval zijn hoofd te brengen. Deze nu ging heen en onthoofdde hem in de gevangenis, en hij bracht zijn hoofd op een schotel en gaf het aan het meisje, en het meisje gaf het aan haar moeder. En toen zijn discipelen dit hoorden, kwamen zij en namen zijn dode lichaam weg en legden het in een graf.*

“Herodes was verbaasd en verslagen. De rumoerige vrolijkheid hield op en een onheilspellende stilte viel over het toneel van hun losbandigheid. De koning was vervuld met afgrijzen bij de gedachte, dat hij Johannes moest doden. Maar hij had zijn woord gegeven en wilde niet de indruk geven dat hij wispelturig of overhaast was. Hij had de eed afgelegd tot eer van zijn gasten en als iemand bezwaar had gemaakt tegen het inlossen van de belofte, zou hij graag het leven van de profeet hebben gespaard. Hij stelde hen in de gelegenheid om voor de gevangene te pleiten. Ze hadden lange afstanden afgelegd om naar de prediking van Johannes te luisteren en wisten dat hij onschuldig was en dat hij een dienstknecht was van God. Maar hoewel zij zich geschokt voelden door het verzoek van het meisje, waren ze te dronken om het leven van Gods boodschapper te redden. Deze mannen bekleedden vooraanstaande vertrouwensposities in het land en droegen zware verantwoordelijkheden. Nu echter gingen ze geheel op in feestvieren en dronkenschap tot ze bedwelmd waren. Hun hoofd was op hol gebracht door de muziek en het dansen en het geweten sluimerde. Door hun zwijgen spraken zij het doodsvonnis uit over de profeet van God om de gevoelens wraak van een losbandige vrouw te bevredigen. [...]

Jezus greep niet in om Zijn dienstknecht te verlossen. Hij wist, dat Johannes de proef zou doorstaan. De Heiland zou graag naar Johannes zijn gegaan om door Zijn tegenwoordigheid het duister van de cel te verlichten, maar Hij mocht Zich niet overleveren in de handen van Zijn vijanden en zo Zijn eigen zending in gevaar brengen. Met blijdschap zou Hij Zijn trouwe dienstknecht hebben bevrijd. Maar terwille van de

duizenden, die in latere jaren in de gevangenis zouden moeten sterven, moest Johannes de beker van het martelaarschap drinken. Wat zou het voor de volgelingen van Jezus een bemoediging betekenen in eenzame cellen, op schavot of brandstapel, als zij zouden denken aan Johannes de Doper, die een soortgelijke ervaring had meegemaakt en van wiens trouw Christus had getuigd.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 180, 182.

Persoonlijke vragen

- ◆ Welke schandelijke persoonlijke eigenschap van Herodes onthulde deze misdaad?
- ◆ Wat kan men zeggen over het getuigenis die Johannes de Doper aan Herodes gaf?
- ◆ Indien Johannes iemand was geweest die het makkelijk op een akkoordje gooide wat de waarheid betreft, zou hij dan zo'n berisping hebben gegeven aan Herodes?
- ◆ Welke belangrijke les is er voor ons in de dood van zo'n trouwe dienaar als Johannes?

Voor verdere studie

“Tevergeefs wachtte Herodes tot men hem van zijn eed zou ontslaan. Met tegenzin gaf hij opdracht om de profeet te doden. Even later werd het hoofd van Johannes voor de koning en zijn gasten gebracht. De lippen, die Herodes getrouw hadden gewaarschuwd voor zijn zondig leven de rug toe te keren, waren voor altijd gesloten. Nooit meer zou die stem worden gehoord om mensen op te roepen zich te bekeren. De braspertij van één avond had het leven gekost aan één van de grootste profeten.

Hoe dikwijls is het leven van onschuldigen opgeofferd door de onmatigheid van mensen die het recht moeten verdedigen. Wie de bedwelmende beker aan zijn lippen zet, stelt zich aansprakelijk voor het onrecht dat hij onder invloed van die bedwelmende macht begaat. Door zijn zinnen af te stompen kan hij onmogelijk rustig oordelen of een helder begrip hebben van goed en kwaad. Hij stelt satan in de gelegenheid om door hem de onschuldigen te verdrukken en te vernietigen. ‘De wijn is een spotter, de drank een luidruchtige, ieder die zich daaraan overgeeft, is onwijs’. Op deze wijze wordt ‘het recht teruggedrongen ... en wie wijkt van het kwade, wordt het slachtoffer van uitbuiting’. (Spreuken 20:1; Jesaja 59:14, 15) Zij, die moeten oordelen over het leven van medemensen, zijn schuldig aan een misdaad als ze zich aan onmatigheid te buiten gaan.

Allen die de wet moeten handhaven, moeten zich aan de wet houden. Ze moeten zichzelf beheersen. Zij moeten de volledige beschikking hebben over hun lichamelijke, verstandelijke en zedelijke vermogens om een gezond verstand en groot rechtvaardigheidsgevoel te bezitten.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 180, 181.

23^e Les

Sabbat 9 juni 2018

Sabbatbegin 21.57^{u.} ↔ 21.58^{u.}

Stille ketenen

“Het hart van Herodes was nog meer verhard geworden; en toen hij hoorde, dat Christus verrezen was, liet hij zich niet zeer verontrusten. Hij bracht Jakobus om het leven; en toen hij zag, dat dit de Joden behaagde, nam hij ook Petrus gevangen, met het plan om hem te doden. Maar God had een werk te doen voor Petrus, en zond een engel om hem te verlossen. Herodes werd bezocht door de oordelen Gods. Terwijl hij zichzelf verhoogde in de tegenwoordigheid van een grote menigte, sloeg hem een engel des Heren, en hij stierf een gruwelijke dood.” –*Eerste geschriften*, blz. 218, 219.

Vervolging van de gemeente voor politiek gewin

1. **Welke vervolging van de vroege christelijke gemeente werd uitgevoerd door Herodes Agrippa I, neef van Herodes de Grote en koning van Judéa? Wat heeft hij gedaan met de apostel Jakobus, de broer van Johannes? Handelingen 12:1, 2.**

Handelingen 12:1, 2 *Omstreeks die tijd sloeg koning Herodes de hand aan sommigen van de gemeente om hen kwaad te doen. En hij doodde Jakobus, de broer van Johannes, met het zwaard.*

“Het bestuur over Judea was toentertijd in handen van Herodes Agrippa, onderdaan van de Romeinse keizer Claudius. Herodes bekleedde tegelijkertijd het ambt van viervorst over Galilea. Hij stond bekend als een aanhanger van het joodse geloof en ogenschijnlijk ijverde hij zeer voor het volbrengen van de ceremoniën der joodse wet.

Hij trachtte bij de Joden in de gunst te komen om zich daardoor van zijn ambten en aanzien te verzekeren. Door de gemeente van Christus te vervolgen, door de huizen en goederen van de gelovigen te plunderen en de leidinggevende leden van de gemeente gevangen te nemen, kwam hij aan hun verlangens tegemoet. Hij liet Jakobus, de broer van Johannes, gevangennemen en door de scherprechter met het zwaard doden, zoals een andere Herodes de profeet Johannes had laten onthoofden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 109.

2. Wie heeft deze koning vervolgens onder zware bewaking gevangen laten zetten in afwachting van executie? Wat deed de gemeente zonder ophouden terwijl de apostel in de gevangenis zat? Handelingen 12:3-5.

Handelingen 12:3-5 *En toen hij zag dat het de Joden welgevallig was, ging hij verder door ook Petrus te grijpen (het waren de dagen van de ongezuurde broden); en toen hij ook die gegrepen had, zette hij hem in de gevangenis en gaf hem over aan vier wachten, elk bestaande uit vier soldaten, om hem te bewaken, omdat hij hem na het Pascha wilde voorleiden aan het volk. Petrus werd dus in de gevangenis bewaakt; maar door de gemeente werd voortdurend voor hem tot God gebeden.*

“Toen hij zag dat de Joden met deze maatregelen zeer ingenomen waren, liet hij ook Petrus gevangen zetten. Deze wreedheden hadden plaats gedurende het Pascha. Terwijl de Joden hun bevrijding uit Egypte vierden en grote ijver voor de wet van God voorwendden, overtraden zij tegelijkertijd ieder beginsel van die wet door de gelovigen in Christus te vervolgen en te doden. De dood van Jakobus veroorzaakte onder de gelovigen grote smart en ontsteltenis. Toen ook Petrus werd gevangengenomen, hield de gehele gemeente zich gedurig bezig met vasten en bidden. [...]

Terwijl de terechtstelling van Petrus onder verschillende voorwendsels tot na het Pascha werd uitgesteld, hadden de leden der gemeente tijd voor diepgaand zelfonderzoek en ernstig gebed. Zij baden zonder ophouden voor Petrus, want zij voelden dat hij voor het werk niet kon worden gemist. Zij waren zich ervan bewust dat een tijdstip was bereikt waarop, zonder de speciale hulp van God, de gemeente van Christus zou worden uitgeroeid.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 109, 110.

Plannen van kwaadaardige mensen belemmerd door een engel

3. **Wat gebeurde er de avond voordat de apostel op bevel van Herodes ter dood zou worden gebracht in een openbaar schouwspel? Hoe lastig was het voor de engel om de apostel van zijn ketenen te bevrijden? Handelingen 12:6-8.**

Handelingen 12:6-8 *Toen Herodes hem zou voorleiden, sliep Petrus die nacht tussen twee soldaten, geboeid met twee ketenen; en de bewakers voor de deur bewaakten de gevangenis. En zie, er stond een engel van de Heere en er scheen een licht in het vertrek, en door Petrus in de zij te porren, wekte hij hem en zei: Sta snel op. En zijn ketenen vielen van zijn handen af. En de engel zei tegen hem: Doe uw gordel om en bind uw sandalen aan. En hij deed dat. En hij zei tegen hem: Sla uw bovenkleed om en volg mij.*

“De dag van Petrus’ terechtstelling was tenslotte vastgesteld, maar nog steeds stegen de gebeden van de gelovigen ten hemel. En terwijl zij met alle inspanning en deelneming in vurige smeekbeden om hulp riepen, hielden Gods engelen over de gevangen apostel de wacht. [...]

Het is de laatste nacht voor de vastgestelde terechtstelling. Vanuit de hemel is een machtige engel gezonden om Petrus te verlossen. De sterke deuren die de heilige man Gods insluiten, gaan zonder toedoen van mensenhanden open. De engel van de Allerhoogste gaat erdoor en de deuren sluiten zich geruisloos achter hem. Hij treedt de cel binnen en daar ligt Petrus in een vredige slaap van volkomen vertrouwen. Het licht dat de engel omgeeft vervult de cel, maar doet de apostel niet ontwaken. Niet voordat hij de aanraking van de engelenhand voelt en een stem hoort zeggen: ‘Sta snel op!’ is hij voldoende wakker om te zien hoe zijn cel door hemels licht verlicht is en hoe een engel van grote heerlijkheid voor hem staat. Mechanisch gehoorzaamt hij de tot hem gesproken woorden en als hij zijn handen opheft, is hij er zich nauwelijks van bewust dat de ketenen van zijn polsen zijn gevallen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz 110, 111.

4. **Hoe ver leidde de engel Petrus? Waar was hij toen de engel hem verliet? Waar had de Heer hem, behalve van de gevangenis, nog meer van bevrijd? Handelingen 12:9-12.**

Handelingen 12:9-12 *En hij ging naar buiten en volgde hem, en hij wist niet dat het werkelijkheid was wat er door de engel plaatsvond, maar hij dacht dat hij een visioen zag. En toen zij langs de eerste en tweede wacht gegaan waren, kwamen zij bij de ijzeren poort die naar de stad leidt; die ging vanzelf voor hen open. En toen zij naar buiten gegaan waren, liepen zij één straat verder, en meteen ging de engel van hem weg. En toen Petrus tot zichzelf gekomen was, zei hij: Nu weet ik werkelijk dat de Heere Zijn engel uitgezonden heeft en mij verlost heeft uit de hand van Herodes en uit alles wat het Joodse volk verwachtte. En toen dit tot hem doorgedrongen was, ging hij naar het huis van Maria, de moeder van Johannes, die ook Markus genoemd werd, waar velen bijeenwaren en baden.*

“Het hemelse licht verdween en Petrus bevond zich in dikke duisternis. Maar toen zijn ogen aan de duisternis wenden, scheen deze geleidelijk aan af te nemen. Hij bevond zich alleen in een stille straat, terwijl de koele nachtlucht hem langs het gelaat streek. Nu begreep hij dat hij vrij was en zich in een bekend deel van de stad bevond. Hij herkende deze plaats waar hij dikwijls was geweest, en hij had verwacht hier de volgende morgen voor het laatst te lopen.

Hij probeerde zich de gebeurtenissen van de laatste ogenblikken weer voor de geest te halen. Hij herinnerde zich dat hij, gebonden tussen twee soldaten, zonder sandalen en overkleed, was ingeslapen. Hij bekeek zichzelf en zag dat hij volledig gekleed en omgord was. Zijn polsen, gezwollen door het dragen van de wrede ijzers, waren van de handboeien bevrijd. Hij beseftte dat zijn vrijheid geen misleiding, geen droom of visioen was, maar een gezegende werkelijkheid. De komende morgen zou hij ter dood worden gebracht, maar zie, een engel had hem uit de gevangenis en van de dood bevrijd.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 112.

- 5. Wat was de eerste reactie op de wonderbaarlijke verlossing van de apostel, ondanks dat de hele gemeente bad voor de bevrijding van Petrus? Wat begrepen de gelovigen pas echt toen ze zagen dat hun gebeden letterlijk waren verhoord en de apostel vrij was? Handelingen 12:13-17.**

Handelingen 12:13-17 *Toen Petrus aan de deur van de poort klopte, ging er een dienstmeisje naar toe om te luisteren, van wie de naam Rhodé was. En toen zij de stem van Petrus herkende, deed zij van*

blijdschap de poort niet open, maar rende naar binnen en berichtte dat Petrus voor de poort stond. En zij zeiden tegen haar: U bent buiten zinnen! Maar zij hield vol dat het zo was. En zij zeiden: Het is zijn engel. Maar Petrus bleef kloppen; en toen zij opengedaan hadden, zagen zij hem en waren buiten zichzelf. En hij gebaarde hun met de hand dat zij zwiigen moesten, en hij vertelde hun hoe de Heere hem uit de gevangenis geleid had en zei: Vertel dit aan Jakobus en de broeders. En hij ging naar buiten en reisde naar een andere plaats.

“De apostel ging terstond op weg naar het huis waar zijn broeders bijeengekomen waren en waar zij op dat ogenblik te zamen ernstig voor hem baden. [...] Blijdschap en dankbaarheid vervulde de harten van de gelovigen, omdat God hun gebeden had gehoord en verhoord, en Petrus uit de handen van Herodes had bevrijd.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 112.

“Wij zijn ook zo. We zijn ons niet bewust van de duizenden gevaren waar onze hemelse Vader ons voor behoed heeft. We realiseren ons niet wat voor grote zegeningen Hij ons geeft door ons voedsel en kleding te geven, door onze levens te sparen door beschermengelen te zenden om over ons te waken. Wij zouden hier elke dag dankbaar voor moeten zijn. Wij zouden dankbaarheid in onze harten moeten hebben en elke dag met een dankoffer tot God moeten komen. We zouden ons elke dag rond het familiealtaar moeten verzamelen en Hem loven voor Zijn waakzaamheid over ons. De kinderen van Israël waren uit het oog verloren dat God hen beschermde tegen de giftige dieren. Maar toen Hij Zijn hand terugtrok, was hun venijn op hen.” – *Faith and Works*, blz. 69.

Herodes' onredelijke wreedheid en vreselijke einde

6. **Wat stond de soldaten de volgende ochtend te wachten toen Herodes beval dat ze Petrus moesten halen om ter dood te brengen? Erkende Herodes de hand van God in de bevrijding van de gevangene? Op wie richtte de koning zijn woede toen hij die niet meer op Petrus kon richten? Handelingen 12:18, 19.**

Handelingen 12:18, 19 [NBV] *Bij het aanbreken van de dag ontstond er enorme opschudding onder de soldaten, die zich afvroegen wat er met Petrus gebeurd kon zijn. Herodes liet tevergeefs naar hem zoeken. Na de bewakers verhoord te hebben, gaf hij bevel hen*

terecht te stellen. Vervolgens reisde hij van Judea naar Caesarea, waar hij enige tijd bleef.

“Des morgens verzamelde zich een grote menigte om de terechtstelling van de apostel bij te wonen. Herodes zond bevelvoerders naar de gevangenis om Petrus onder groot vertoon van militairen en wapens te halen, ten einde niet alleen zijn ontvluchting te verhinderen, maar ook om allen die hem gunstig gezind waren, vrees aan te jagen en de macht van de koning te tonen.

Toen de bewakers ontdekten dat Petrus was ontkomen, waren ze hevig ontsteld. Er was hun nadrukkelijk gezegd dat zij voor het leven van degene die onder hun bewaking was gesteld, met hun leven borg stonden, en met het oog hierop waren zij bijzonder waakzaam geweest. Toen de dienaren kwamen om Petrus te halen, stonden de soldaten nog steeds voor de deur van de gevangenis; de sloten en grendels zaten nog vast, de boeien zaten nog steeds ter beveiliging aan de polsen van de twee soldaten, maar de gevangene was weg. Toen het bericht van Petrus’ ontsnapping aan Herodes werd overgebracht, was hij verbitterd en woedend. Hij legde de gevangeniswacht de beschuldiging van ontrouw ten laste en gaf bevel hen ter dood te brengen. Herodes wist dat geen menselijke macht Petrus had bevrijd, maar hij was besloten niet toe te geven dat een goddelijke kracht zijn plan had verijdeld en hij ging ermee door zich vermetel tegen God op te stellen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 113.

- 7. Welke laatste gebeurtenis beëindigde de egoïstische, grenzeloze eerezucht en opstand van deze koning tegen God? Hoe eindigde zijn leven, waarin hij zijn lust voor glorie koesterde in plaats van de wil van God te doen en Hem de eer te geven? Handelingen 12:21-23.**

Handelingen 12:21-23 *En op een vastgestelde dag trok Herodes een koninklijk kled aan en hield, op de rechterstoel gezeten, een toespraak tot hen. En het volk riep uit: Een stem van God en niet van een mens! En onmiddellijk sloeg een engel van de Heere hem, omdat hij God de eer niet gaf; en hij werd door de wormen gegeten en gaf de geest.*

“... En in wild enthousiasme overstelpten zij hem met vleierijen en zeiden dat geen sterveling er zo verbazingwekkend uit kon zien of

over zulk een verbazingwekkende welbespraaktheid kon beschikken. Verder verklaarden zij dat, terwijl zij hem tot nu toe als een vorst hadden geëerbiedigd, hem voortaan als een god wilden vereren. [...]

Herodes wist dat hij de loftuitingen en huldebetuigingen die hem werden aangeboden, volstrekt niet verdiende; toch aanvaardde hij de vergodding van het volk als iets dat hem toekwam. Zijn hart juichte van triomf, en een glans van voldane trots spreidde zich over zijn gelaat, toen hij zich hoorde toejuichen: ‘De stem van een god en niet van een mens!’

Maar plotseling kwam er een verschrikkelijke verandering over hem. Zijn gelaat werd doodsbleek en verwrongen van pijn. Grote zweetdruppels kwamen uit de poriën te voorschijn. Hij stond voor een ogenblik als aan de grond genageld door pijn en schrik. Dan wendde hij zijn vaalbleek gelaat tot zijn ontstelde vrienden, hij schreeuwde met holle, vertwijfelde klanken: Hem die gij als een god hebt verheerlijkt, is ten dode opgeschreven.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 113, 114.

Zo leefde hij die ter dood was veroordeeld; en hij die dacht te leven, stierf. “Wie een kuil graaft, zal erin vallen, verrolt hij een steen, op hem zal hij terugvallen.” –*Spreuken 26:27*.

Voor verdere studie

“Dit bewijs van goddelijke rechtvaardigheid had op het volk een machtige indruk gemaakt. De berichten dat de apostel van Christus op wonderbare wijze uit de gevangenis en van de dood was bevrijd, terwijl zijn vervolger door de vloek Gods werd gedood, werden naar alle landen verspreid en werden het middel om velen tot het geloof in Christus te brengen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 115.

“Het was Herodes Antipas die deel nam aan het verhoor van Christus, en Herodes Agrippa I, die Jakobus ter dood deed brengen. Agrippa was een neef en zwager van Antipas. Door kuiperijen verkreeg hij de troon van Antipas, en toen hij de macht in handen had, volgde hij dezelfde gedragslijn tegenover de christenen, die Antipas gevolgd had. In het vorstenhuis van Herodes waren zes personen, die de naam van Herodes droegen. Die naam diende tot op zekere hoogte als een algemene titel; de afzonderlijke personen werden onderscheiden door andere namen, zoals Antipas, Filippus, Agrippa, enz. Zo zouden wij kunnen zeggen, Tsaar Nikolaas, Tsaar Alexander, enz. In het voorbeeld, dat wij voor ons hebben, wordt het gebruik van de term nog natuurlijker en gepaster, omdat Agrippa, toen hij Jakobus ter dood bracht, op de troon van Antipas zat, die korte tijd tevoren betrokken was geweest in het verhoor van Christus; en hij openbaarde hetzelfde karakter. Het

was dezelfde geest van Herodes, slechts een andere persoonlijkheid; evenals ‘de draak’ van Openbaring 12:17 dezelfde is als de draak van vers 3; terwijl de wezenlijk inspirerende macht bij beide de draak van vers 9 is. In het ene geval werkt hij door het heidense Rome; in het andere door middel van het Amerikaanse gouvernement.” – *Eerste geschriften*, blz. 218, opmerking van de uitgever.

24^e Les

Sabbat 16 juni 2018

Sabbatbegin 22.02^u ↔ 22.02^u

Wanneer ik de gelegenheid heb...

“Een lichtstraal uit de hemel had Felix mogen bestralen toen Paulus met hem sprak over gerechtigheid, gematigdheid, en een toekomstig oordeel. Dat was voor hem een door de hemel gezonden gelegenheid om zijn zonden te erkennen en na te laten. Maar hij zei tot Gods dienaar: ‘Ga voor heden heen; wanneer ik nog eens gelegenheid heb, zal ik u wel weder ontbieden’. Hij had het laatste aanbod van genade versmaad. Nooit zou hij nog een andere aanmaning van God ontvangen.” – *Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 310.

1. **Waar werd de apostel Paulus heengebracht om veroordeeld te worden, nadat hij op wonderbaarlijke wijze was gered van geweldadige tumult in Jeruzalem? Wat was de eerste vraag van de stadhouder? Handelingen 23:33-35.**

Handelingen 23:33-35 *Deze overhandigden, toen zij in Caesarea gekomen waren, de brief aan de stadhouder en droegen Paulus aan hem over. En de stadhouder vroeg, nadat hij de brief gelezen had, uit welke provincie hij kwam; en toen hij vernomen had dat hij uit Cilicië kwam, zei hij: Ik zal u verhoren als ook uw aanklagers hier gekomen zijn. En hij gaf bevel hem in het gerechtsgebouw van Herodes in bewaring te stellen.*

“Onmiddellijk besloot Lysias, Paulus van zijn rechtsgebied over te brengen naar dat van de stadhouder Felix. Het volk der Joden was in

een toestand van opgewondenheid en geprikkeldheid, en oproeren waren veel voorkomende gebeurtenissen. De voortdurende aanwezigheid van de apostel in Jeruzalem zou, zowel voor de stad als voor de commandant zelf, gevaarlijke gevolgen kunnen hebben. Daarom ‘riep hij een tweetal hoofdlieden bij zich en zeide: Laat tweehonderd soldaten zich gereed houden om naar Caesarea te trekken en zeventig ruiters en tweehonderd lansdragers om drie uur in de nacht; en laat men rijdieren voorbrengen om Paulus daarop te zetten en veilig over te brengen naar stadhouder Felix.’

Er was voor het wegzenden van Paulus geen tijd te verliezen. ‘De soldaten dan namen Paulus over, gelijk hun bevolen was, en brachten hem des nachts naar Antipatris.’ Vanuit die stad trokken de ruiters met de gevangene verder naar Caesarea, terwijl de vierhonderd soldaten naar Jeruzalem terugkeerden.

De bevelvoerend officier van het detachement leverde zijn gevangene aan Felix uit en overhandigde hem tevens een brief die hem door de garnizoenscommandant ... was toevertrouwd.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 302.

2. Welke beschuldigingen werden gemaakt tegen Paulus? Hoe probeerden de Joden hun beschuldigingen te onderbouwen, ondanks dat hun haat voor de gevangene overduidelijk was? Handelingen 24:5-9.

Handelingen 24:5-9 *Ons is namelijk gebleken dat deze man een pest is en iemand die oproer verwekt onder al de Joden in heel de wereld, en een vooraanstaand persoon is binnen de sekte van de Nazarenen. Hij heeft ook geprobeerd de tempel te ontheiligen. Wij hebben hem dan ook gevangengenomen om naar onze wet een oordeel over hem te vellen, maar Lysias, de overste, kwam daarop af, trok hem met veel geweld uit onze handen en voerde hem weg en gaf zijn aanklagers bevel naar u toe te gaan. Als u hem ondervraagt, zult u zelf van hem alles kunnen te weten komen waarvan wij hem beschuldigen. En ook de Joden bevestigden het en beweerden dat het zo was.*

“In zijn rede beschuldigde Tertullus Paulus van overtredingen die, indien bewezen, op diens veroordeling wegens hoogverraad tegenover de overheid zouden uitlopen. ‘Wij hebben bevonden, dat deze man een pest is’, zette de redenaar uiteen, ‘iemand, die opstanden verwekt onder alle joden over de ganse wereld, een eerste voor-

stander van de sekte der Nazareeërs; die ook een poging heeft gewaagd om de tempel te ontwijken’.

Tertullus deelde verder mee dat Lysias, de garnizoenscommandant van Jeruzalem, Paulus met geweld aan de joden had onttrokken, toen de joden op het punt stonden hem naar hun kerkelijke wet te veroordelen, en dat hij hen zodoende had gedwongen de zaak voor Felix te brengen. Deze uiteenzettingen werden gegeven met de opzettelijke bedoeling de stadhouder te bewegen Paulus aan het joodse gerechtshof uit te leveren. Alle aanklachten werden met onstuimigheid door de aanwezige joden bevestigd, die geen enkele poging aanwendden hun haat jegens de gevangene te verbergen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 305, 306.

De persoonlijke verdediging van de apostel

3. **Hoe weerlegde de dienaar van de Heer systematisch de beschuldigingen als volledig vals? Konden zijn aanklagers bewijzen dat hij tot oproer in de tempel of ergens anders aanzette? Handelingen 24:10-13.**

Handelingen 24:10-13 *Maar Paulus antwoordde, nadat de stadhouder hem een wenk had gegeven dat hij kon spreken: Omdat ik weet dat u al vele jaren rechter over dit volk bent, verdedig ik mijn zaak met des te meer vertrouwen. U kunt immers weten dat het niet meer dan twaalf dagen geleden is sinds ik naar Jeruzalem ging om te aanbidden. En zij hebben mij niet aangetroffen in de tempel, in gesprek met iemand of bezig met het veroorzaken van een samenstelling, niet in de synagogen en ook niet in de stad, en zij kunnen ook niets bewijzen van datgene waarvan zij mij nu beschuldigen.*

“Paulus besteedde geen woorden aan vleierijen, maar gaf in alle eenvoud te kennen dat hij zich met goede moed voor Felix kon verantwoorden, daar laatstgenoemde reeds zo lang rechter was en bijgevolg een zeer goed begrip had van de wetten en gebruiken van de joden. Zinspelende op de tegen hem ingebrachte beschuldigingen, toonde hij duidelijk aan dat niet een van deze op waarheid berustte. Hij verklaarde dat hij nergens te Jeruzalem onrust had veroorzaakt, noch het heiligdom had ontwijfd.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 306.

4. **Hoe beschreef hij zijn geloof in God en de heilige Schrift? Wat zou er – volgens zijn vaste overtuiging – in de toekomst gebeuren met zowel de rechtvaardigen als de onrechtvaardigen? Welk principe hield de apostel in zijn dagelijks leven aan? Handelingen 24:14-16.**

Handelingen 24:14-16 *Maar dit erken ik voor u: dat ik volgens die Weg die zij sekte noemen, op die manier de God van de vaderen dien, en dat ik alles geloof wat er in de Wet en in de Profeten geschreven staat. Ik heb hoop op God – zij zelf verwachten het ook – dat er een opstanding van de doden zal zijn van zowel rechtvaardigen als onrechtvaardigen. En daarom oefen ik mijzelf om altijd een zuiver geweten te hebben voor God en de mensen.*

“Terwijl hij erkende dat hij ‘naar die weg, die zij een sekte noemen’, de God van zijn vaderen had gediend, verzekerde hij tegelijkertijd dat hij altijd had geloofd ‘al hetgeen in de wet en in de profeten staat geschreven’, en dat hij in overeenstemming met de duidelijk leer der Schriften het geloof van de opstanding uit de doden vasthield. Verder verklaarde hij dat het de allesbeheersende strekking van zijn leven was ‘altijd een onergerlijk geweten te hebben voor God en de mensen.’” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 306.

5. **Kwamen de Joden uit Asia voor de gouverneur om hun getuigenis af te leggen? Kon iemand bewijzen dat hij de tempel had ontwijfd, ketterij had geleerd of onrust had veroorzaakt? Handelingen 24:17-21.**

Handelingen 24:17-21 *En na verscheidene jaren kwam ik om liefdegaven aan mijn volk te brengen en om te offeren. Terwijl ik dat deed, troffen enige Joden uit Asia mij, nadat ik gereinigd was, in de tempel aan, niet met een menigte en ook niet met opschudding. Die hadden hier voor u moeten verschijnen en mij moeten beschuldigen als zij iets tegen mij zouden hebben. Of laten deze mannen hier zelf zeggen of zij enige ongerechtigheid in mij vonden, toen ik voor de Raad stond, of het moest zijn met betrekking tot dit ene woord dat ik uitriep toen ik in hun midden stond: Over de opstanding van de doden word ik heden door u geoordeeld!*

“Op openhartige wijze gaf hij het doel van zijn bezoek aan Jeruzalem, en de bijzonderheden van zijn aanhouding en verhoor te kennen: ‘Na

verloop van vele jaren ben ik gekomen om aalmoezen voor mijn volk te brengen en offeranden, waarmede men mij, geheiligd zijnde, in de tempel bezig vond, zonder volksoploop of opschudding. Maar enige joden uit Asia die moesten hier voor u staan en hun aanklacht indienen, indien zij iets tegen mij hebben. [...] De apostel sprak met ernstige en merkbare oprechtheid, en zijn woorden droegen een stempel van overtuiging.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 306.

De zwakte van Felix wegens politiek

6. **Welke beslissing nam de gouverneur, na het horen van de aanklacht en de verdediging van de apostel? Welke vrijheid kreeg Paulus, ondanks dat hij onder arrest bleef? Handelingen 4:22, 23.**

Handelingen 4:22, 23 *Toen Felix, die vrij nauwkeurig op de hoogte was van de Weg, dit gehoord had, verdaagde hij hun zaak, en zei: Als Lysias, de overste, gekomen is, zal ik een onderzoek instellen naar uw zaak. En hij gaf de hoofdman over honderd opdracht Paulus in hechtenis te houden, maar onder betere omstandigheden, en niemand van de zijnen te verhinderen hem van dienst te zijn of naar hem toe te komen.*

“Claudius Lysias had in zijn brief aan Felix een gelijksoortig getuigenis omtrent het gedrag van Paulus gegeven. Bovendien wist Felix meer van de joodse godsdienst dan velen veronderstelden.

Paulus' heldere uiteenzetting van de feiten stelde Felix in staat nog beter de beweegredenen te verstaan waardoor de joden werden beheerst toen zij de apostel van opruiing en verraderlijk optreden trachtten te beschuldigen. De landvoogd wilde hen niet tevreden stellen door een Romeins burger onrechtvaardig te veroordelen; ook wilde hij Paulus niet aan de joden uitleveren om hem zonder behoorlijk gerechtelijk onderzoek te laten ombrengen. Toch kende Felix geen hoger motief dan eigenbelang, en hij werd door zucht naar reputatie en verlangen naar promotie beheerst. Angst om de joden te ergeren weerhield hem ervan om een man van wie hij wist dat hij onschuldig was, volledig recht te doen wedervaren. Het was daarom dat hij bepaalde het verhoor op te schorten totdat Lysias aanwezig zou zijn. Hij zei: 'Zodra de overste Lysias komt, zal ik in uw zaak een beslissing nemen.' ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 306, 307.

7. **Wat bood Paulus Felix aan, toen hij een paar dagen later werd geroepen om te getuigen? Wat antwoordde hij, hoewel hij zeer overtuigd was van de waarheden die de apostel had verkondigd? Heeft deze gouverneur ooit een nieuwe gelegenheid gezocht of gekregen om de boodschap van de zaligheid te horen? Handelingen 24:24-27.**

Handelingen 24:24-27 *En na enige dagen kwam Felix daar met zijn vrouw Drusilla, die een Jodin was. En hij ontbood Paulus en hoorde hem over het geloof in Christus. En toen hij sprak over rechtvaardigheid, zelfbeheersing en over het toekomstige oordeel, werd Felix zeer bevreesd en antwoordde: Nu kunt u gaan; wanneer ik gelegenheid heb, zal ik u weer laten halen. En tegelijkertijd hoopte hij ook dat Paulus hem geld zou geven om losgelaten te worden. Daarom ontbood hij hem ook dikwijls en sprak hij met hem. Maar toen er twee jaar verstreken was, kreeg Felix Porcius Festus als opvolger; en Felix, die de Joden een gunst wilde bewijzen, liet Paulus gevangen achter.*

“Zo legde Paulus, de gevangene, tegenover joden en heidenen de nadruk op de eisen van de goddelijke wet, en maakte hij Jezus, de verachte Nazarener, bekend als de Zoon van God, de Redder der wereld. [...] Felix echter had de waarheid nooit eerder vernomen; en toen de Geest Gods zijn ziel van schuld overtuigde, werd hij diep bewogen. Het thans ontwaakte geweten deed zijn stem horen; en Felix voelde dat Paulus de waarheid sprak. Zijn gedachten gingen terug naar zijn schuldig verleden. Met verschrikkelijke duidelijkheid kwamen hem de geheimen van zijn vroeger leven van bandeloosheid en bloedvergieten, en het zwarte register van zijn latere jaren voor de geest. Hij zag zichzelf als een ongebonden, wreed en hebzuchtig mens. Nimmer tevoren was de waarheid zo tot zijn hart doorgedrongen. Nimmer tevoren was zijn ziel zo van angst vervuld. De gedachte dat al de geheimen van zijn misdadigersloopbaan voor Gods ogen ontsloten lagen, en dat hij naar zijn daden geoordeeld moest worden, deden hem sidderen van vrees.

Maar in plaats van zich door zijn schuldgevoelens tot boete te laten leiden, probeerde hij deze onwelkome overdenkingen van zich af te zetten. Het onderhoud met Paulus werd plotseling afgebroken. ‘Ga voor heden heen’, zei hij, ‘wanneer ik nog eens gelegenheid heb, zal ik u wel weder ontbieden.’ [...] Nooit zou hij nog een andere aanmaning van God ontvangen. – *Jeruzalem tot Rome*, 309, 310.

Voor verdere studie

“Paulus trachtte de geest van zijn toehoorders op het ene grote Zoenoffer voor de zonden te richten. Hij verwees naar de offers die een schaduw waren van de toekomstige dingen, en daarna verkondigde hij Christus als het antitype van al die ceremoniën – als Degene op wie zij heenwezen als de enige bron van leven en hoop voor de gevallen mens. Heilige mannen van weleer werden door het geloof in het bloed van Christus gered. Wanneer zij de doodstrijd van de heilige offerdieren zagen, blikten zij over een tijdsverloop van jaren heen naar het Lam Gods dat de zonden der wereld zou wegnemen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 308, 309.

“Wanneer de Heer getuigenis op getuigenis laat zien, en licht op licht, waarom aarzelen zielen dan om in het licht te wandelen? ... Door elke aarzeling en vertraging plaatsen we ons waar het steeds moeilijker wordt om het licht van de hemel te accepteren, en uiteindelijk lijkt het onmogelijk om onder de indruk te zijn van vermaningen en waarschuwingen. De zondaar zegt steeds gemakkelijker: ‘Voor ditmaal ga heen; en als ik gelegen tijd zal hebben verkregen, zo zal ik u tot mij roepen.’ ” –*That I May Know Him*, blz. 244.

25^e Les

Sabbat 23 juni 2018

Sabbatbegin 22.04^u ↔ 22.04^u

Hij had losgelaten kunnen worden

“De Heer Jezus eist van ons, dat wij ieders rechten eerbiedigen. Dit geldt zowel de burgerrechten van elk mens, en ook hun rechten als christen. Wij moeten iedereen met omzichtigheid en fijngevoeligheid behandelen, als zonen en dochters van God.

Het Christendom maakt een man tot heer. Christus was hoffelijk, zelfs tegen degenen die Hem vervolgden; en zij die Hem trouw navolgen vertonen diezelfde geest. Kijk naar Paulus wanneer hij voor heersers moet verschijnen. Zijn toespraak voor Agrippa was zowel een toonbeeld van ware hoffelijkheid als van overredende welsprekendheid. Het evangelie vormt geen aanmoediging voor formele beleefdheid, die in deze wereld gebruikelijk is, maar voor hoffelijkheid die voortkomt uit een werkelijk vriendelijk hart.” –*Christus weerspiegelen*, blz. 27.

1. **Met welk kwaad plan in gedachten vroegen de Joden Festus om Paulus van Caesarea naar Jeruzalem te brengen voor berechting? Stemde Festus hiermee in? Handelingen 25:1-5.**

Handelingen 25:1-5 *Festus dan ging, drie dagen nadat hij in de provincie gekomen was, vanuit Caesarea naar Jeruzalem. En de hogepriester en de voornaamsten van de Joden verschenen voor hem met een aanklacht tegen Paulus en deden hem een verzoek: Zij vroegen om een gunst ten nadele van Paulus, namelijk of hij hem naar Jeruzalem wilde ontbieden. Zij waren van plan een hinderlaag te leggen om hem onderweg te doden. Maar Festus antwoordde dat Paulus in Caesarea in hechtenis werd gehouden en dat hij daar zelf met spoed naartoe zou reizen. Hij zei: Laten zij onder u die daartoe in staat zijn, dan mee-reizen; en als er iets onbehoorlijks in deze man is, laten zij hem beschuldigen.*

“Dit was niet wat de joden wensten. Zij waren hun vroegere nederlaag te Caesarea niet vergeten. In tegenstelling met het rustige optreden en de krachtige weerleggingen van de apostel zouden hun eigen boosaardige stemming en hun ongegronde aanklachten in een zeer ongunstig licht staan. Nogmaals drongen zij erop aan dat Paulus voor verhoor naar Jeruzalem zou worden gebracht, maar Festus volhardde bij zijn besluit, Paulus een gerechtelijk verhoor te Caesarea te verlenen. God bestuurde in Zijn voorzienigheid de beslissing van Festus, opdat het leven van de apostel zou worden verlengd.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 311.

Paulus' verdediging in tegenwoordigheid van Festus en anderen

2. **Wat zei de apostel Paulus toen de Joden in Caesarea verschenen om hem te beschuldigen en verzochten dat hij ter dood werd gebracht? Wat zei Festus nadat hij de verdediging van de apostel had gehoord? Handelingen 25:10-12.**

Handelingen 25:10-12 *Maar Paulus zei: Ik sta voor de rechterstoel van de keizer en daar behoor ik geoordeeld te worden. Ik heb de Joden geen onrecht gedaan, zoals ook u heel goed weet. Want als ik onrecht doe en iets gedaan heb wat de dood verdient, weiger ik niet te sterven; maar als er niets waar is van dat waarvan zij mij beschuldigen, kan niemand mij bij wijze van gunst aan hen uitleveren. Ik beroep mij op de*

keizer! Toen antwoordde Festus, nadat hij met de raad gesproken had: U hebt u op de keizer beroepen? U zult naar de keizer gaan.

“Zo gebeurde het dat wederom een dienaar Gods, door blinde ijver en zelfgerechtigheid en haat, gedwongen werd zich om bescherming tot de heidenen te wenden. [...] Onder velen die beweren volgelingen van Christus te zijn, heerst dezelfde hoogmoed, dezelfde vormendienst en zelfzucht, dezelfde geest van onderdrukking, die zulk een grote plaats innamen in de harten der Joden. [...] In de grote crisis die de getrouwe dienaren van Christus spoedig zullen moeten doormaken, zullen zij met dezelfde hardheid van hart, dezelfde gruwzame vastberadenheid en dezelfde onverzoenlijke vijandschap te doen hebben.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 315.

3. Wat vertelde Festus later aan Koning Agrippa en Bernice toen zij hem in Caesarea bezochten? Wat was – in tegenstelling tot de Joden – zijn kijk op Paulus en zijn zaak? Handelingen 25:13, 14, 25-27.

Handelingen 25:13, 14, 25-27 *En toen er enkele dagen voorbijgegaan waren, kwamen koning Agrippa en Bernice in Caesarea aan om Festus te begroeten. En toen zij daar verscheidene dagen doorbrachten, vertelde Festus de koning de zaken met betrekking tot Paulus en zei: Er is hier een man die door Felix als gevangene is achtergelaten. [...] Ik heb echter begrepen dat hij niets heeft gedaan wat de dood verdient, maar omdat hij zichzelf ook op de verheven keizer beroepen heeft, heb ik besloten hem te sturen. Ik kan mijn heer niets met zekerheid over hem schrijven; daarom heb ik hem aan u allen voorgeleid en vooral aan u, koning Agrippa, opdat ik na gedaan onderzoek iets te schrijven heb. Want het lijkt mij ongerijmd een gevangene te sturen zonder de beschuldigingen tegen hem te kennen te geven.*

“En thans stond Paulus, nog altijd geboeid, voor het bijeengekomen gezelschap. Welk een tegenstelling werd hier tentoongespreid! Agrippa en Bernice bezaten macht en aanzien, en werden daarom door de wereld gehuldigd. Maar zij misten de karaktertrekken die God waardeert. Zij waren overtreders van Zijn wet, verdorven in hart en levenswandel. Hun gedragslijn werd door de hemel verafschuwd. De bejaarde gevangene, door ketenen aan de hem bewakende soldaat verbonden, bezat in zijn verschijning niets wat de wereld

ertoe zou hebben gebracht, hem hulde te bewijzen. En toch had de hele hemel belangstelling voor deze mens die ogenschijnlijk zonder vrienden, zonder rijkdom en aanzien was, en die wegens zijn geloof in de Zoon van God gevangen werd gehouden. Engelen waren zijn begeleiders. Indien de heerlijkheid van een van die lichtende boden zichtbaar had gestraald, zou de koninklijke pracht en praal zijn verbleekt; koning en hovelingen zouden, evenals de Romeinse soldaten bij het graf van Christus ter aarde zijn gevallen. [...]

Festus begreep dat het probleem in verband stond met de joodse leer, en dat de tenlasteleggingen, ook al konden deze worden bewezen, redelijkerwijze niets tegen Paulus bevatten waardoor hij tot de doodstraf, of ook zelfs maar tot gevangenschap kon worden veroordeeld.”
–*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 318, 312.

4. **Wat stond koning Agrippa II – zoon van Herodes Agrippa I – toe dat de apostel deed toen hij voor hem verscheen? Waren de woorden van de apostel slechts een persoonlijke verdediging, of waren ze eigenlijk een geïnspireerde boodschap voor de toehoorders? Handelingen 26:1, 6, 9, 19, 21, 22.**

Handelingen 26:1, 6, 9, 19, 21, 22 *En Agrippa zei tegen Paulus: Het is u toegestaan voor uzelf te spreken. Toen strekte Paulus de hand uit en verdedigde zich als volgt: [...] En nu sta ik hier en word geoordeeld over de hoop op de belofte die door God aan de vaderen gedaan is, [...] Daarom, koning Agrippa, ben ik die hemelse verschijning niet ongehoorzaam geweest, [...] Hierom hebben de Joden mij in de tempel gegrepen en geprobeerd mij om te brengen, maar door de hulp die ik van God gekregen heb, sta ik tot op deze dag als een getuige tegenover klein en groot, en zeg ik niets anders dan wat de Profeten en Mozes gezegd hebben dat er gebeuren zou.*

“Paulus verhaalde de geschiedenis van zijn bekering van verstokt ongelooft tot het geloof in Jezus van Nazareth als de Verlosser der wereld. Hij beschreef het hemelse visioen dat hem in het begin met onuitsprekelijke angst had vervuld, maar dat later een bron van de grootste vertroosting bleek te zijn – een openbaring van hemelse heerlijkheid, te midden waarvan Hij op de troon zat, die hij had veracht en gehaat, en wiens vervolgingen hij destijds zelfs probeerde te vernietigen. Vanaf dat uur was Paulus een nieuw mens, een oprecht

en ijverig gelovige in Jezus, en hij was dat geworden door de herscheppende genade.

Duidelijk en met kracht bracht Paulus de voornaamste gebeurtenissen uit het leven van Christus op aarde naar voren. Hij betuigde dat de Messias der profetie in de persoon van Jezus van Nazareth was verschenen. Hij toonde aan hoe de oudtestamentische geschriften voorzegden dat de Messias als mens onder de mensen zou verschijnen; en hoe in het leven van Jezus alle door Mozes en de profeten aangekondigde bijzonderheden waren vervuld. Om een verloren wereld te redden had de Zoon Gods het kruis verdragen, de schande veracht, en was Hij triomferend over dood en graf ten hemel gevaren.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 319.

5. **Wat zei Festus na het horen van de schitterende verdediging van Gods dienaar? Op wie van de aanwezigen deed Paulus een beroep om de waarachtigheid van zijn getuigenis te staven? Handelingen 26:24-27.**

Handelingen 26:24-27 *En toen hij deze dingen ter verdediging sprak, zei Festus met luide stem: U bent buiten zinnen, Paulus! Uw grote geleerdheid brengt u buiten zinnen! Maar hij zei: Ik ben niet buiten zinnen, zeer machtige Festus, maar ik spreek woorden van waarheid en van gezond verstand. Want de koning heeft weet van deze dingen. Ik spreek daarom ook vrijmoedig tot hem, want ik ben ervan overtuigd dat niets van deze dingen hem ontgaan is; het is immers niet in een uithoek gebeurd. Geloof u, koning Agrippa, de Profeten? Ik weet dat u ze gelooft.*

“Het gehele gezelschap had met gespannen aandacht geluisterd naar Paulus’ verhaal over zijn bijzondere ervaringen. De apostel weidde uit over zijn meest geliefde onderwerp. Niemand die hem aanhoorde, kon aan zijn oprechtheid twijfelen. Doch op het hoogtepunt van zijn overtuigende welsprekendheid onderbrak Festus hem met de uitroep: Gij spreekt wartaal, Paulus, uw vele studie brengt u in de war.’ ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 320.

De overtuiging van koning Herodes Agrippa

6. **Hoe beantwoordde koning Agrippa – in tegenstelling tot Festus – de directe vraag van Paulus? Handelingen 26:28, 29.**

Handelingen 26:28, 29 *En Agrippa zei tegen Paulus: U overtuigt mij bijna om christen te worden! En Paulus zei: Ik zou van God wel wensen dat, én bijna én geheel, niet alleen u maar ook allen die vandaag naar mij luisteren, zouden worden zoals ik ben, uitgezonderd deze boeien.*

“Diep onder de indruk vergat Agrippa voor een ogenblik zijn omgeving en de waardigheid van zijn positie. Zich alleen bewust van de waarheden die hij had gehoord, antwoordde hij onwillekeurig, terwijl hij slechts de gevangene als Gods gezant voor zich zag staan: ‘Gij beweegt mij bijna een christen te worden.’” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 320.

“Koningen en stadhouders waren bekoord door zijn wijze van redeneren; en wanneer hij met ijver en door de kracht van de Heilige Geest Jezus predikte, en de belangwekkende gebeurtenissen van zijn bevindingen verhaalde, maakte de overtuiging zich van hen meester, dat Jezus de Zoon van God was. Terwijl sommigen zich verbaasden en verwonderden, als zij naar Paulus luisterden, riep er een uit: ‘Gij beweegt mij bijna een christen te worden’. Toch dachten de meesten van degenen die hem hoorden, dat zij later in overweging zouden nemen, wat zij gehoord hadden. Satan maakte gebruik van dit uitstel, en als zij de gelegenheid verwaarloosden, wanneer hun harten week waren, ging die voor altijd verloren. Hun harten werden verhard.” –*Eerste geschriften*, blz. 245.

7. **Wat was de uiteindelijke beslissing van de rechtbank na het horen van Paulus’ ervaring van bekering en de evangelieboodschap? Hoe was het mogelijk voor de Joden om te beweren dat Paulus de dood verdiende toen de rechtbank bepaalde dat hij vrijgelaten had kunnen worden? Handelingen 26:30-32.**

Handelingen 26:30-32 *En nadat hij dit gezegd had, stond de koning op en de stadhouder, Bernice en zij die bij hen zaten, en zij gingen terzijde, spraken met elkaar en zeiden: Deze man doet niets wat dood of boeien verdient. En Agrippa zei tegen Festus: Deze man had losgelaten kunnen worden, als hij zich niet op de keizer had beroepen.*

“Ofschoon Agrippa een jood was, deelde hij niet de blinde ijver en het vooroordeel van de Farizeeën: ‘Deze mens’, zei hij tot Festus,

‘had vrij kunnen zijn, als hij zich niet op de keizer had beroepen. Maar de zaak was naar een hogere instantie verwezen en stond thans buiten de rechtsbevoegdheid van Festus zowel als van Agrippa.’ –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 320.

“Twee jaar later echter, redde het gevolg van handelen van die dag het leven dat zo kostbaar was voor Gods werk. Festus, die vond dat zijn eigen oordeel over de zaak, op grond van de Romeinse rechtspraak, vanuit een Joods standpunt werd ondersteund door de beschermer van de tempel, stuurde een brief naar de keizer, waarin stond dat er geen juridische aanklacht tegen de gevangene te vinden was. En Nero, wreed en gewetenloos als hij was, durfde niet een man ter dood te brengen die door Lysias, Felix, Festus en Agrippa onschuldig was verklaard, en die zelfs niet door het Sanhedrin veroordeeld kon worden.” –*Sketches from the Life of Paul*, blz. 260.

Voor verdere studie

“Hoor hem in het paleis van Festus, wanneer koning Agrippa, overtuigd van de waarheid van het evangelie, uitroept: ‘Gij beweegt mij bijna een christen te worden’. En welk hoffelijk antwoord geeft Paulus dan, wijzende op zijn ketenen: ‘Ik zou God wel willen bidden, dat én spoedig én voor-good, niet alleen gij, maar ook allen die mij heden horen, ook zo worden als ik, uitgezonderd deze boeien’. Handelingen 26:28, 29.” –*Karaktervorming*, blz. 67.

“Zegeningen zouden ontvangen kunnen worden, wanneer iedereen, ten gunste van de Here, een getuigenis zou afleggen. Er is een boek van gedachtenis, waarin degenen staan geschreven, die de onderlinge samenkomsten niet verzuimen en die vaak over hemelse zaken met elkaar spreken. Het ‘overblijfsel’ moet overwinnen door het bloed van het Lam, en het woord van hun getuigenis... Wij moeten niet bijeenkomen om te zwijgen. De Here zal alleen diegenen gedenken die bijeenkomen om te spreken over Zijn eer en heerlijkheid en vertellen over Zijn kracht. Op deze mensen zal de zegen van God rusten, en zij zullen er versterkt door worden.

Iedere gelegenheid moeten wij gebruiken om onszelf te plaatsen in de kanalen van Zijn zegeningen... Conferentiedagen, campmeetings, samenkomsten in de eigen gemeente, en alle gelegenheden waar een persoonlijk werk voor het redden van zielen gebeurt, zijn de aangewezen gelegenheden voor God om de vroege en de spade regen uit te storten.” –*Het geloof waardoor ik leef*, blz. 246.

*Leest u alstublieft het zendingsbericht
voor het vestigen van hoofdkantoren op blz. 98.*

26^e Les

Sabbat 30 juni 2018

Sabbatbegin 22.04^u ↔ 22.03^u

Gelovigen en de autoriteiten

“... Het [is] in elk opzicht onze plicht ... de wetten van ons land te gehoorzamen, tenzij deze in conflict komen met de hogere wet die God met luide stem verkondigd heeft van de Sinaï, en daarna met Zijn eigen vinger op steen heeft gegrift. ‘Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven, en Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.’ Die Gods wet in het hart heeft, zal God eerder gehoorzamen dan mensen, en zal eerder ongehoorzaam zijn aan alle mensen dan ook maar iets af te wijken van Gods gebod. Gods volk, onderricht door de inspiratie der waarheid en geleid door een goed geweten om te leven bij elk woord Gods, zal Zijn wet, geschreven in hun harten, aanvaarden als het enige gezag dat zij kunnen erkennen of gehoorzaamheid kunnen bewijzen. De wijsheid en het gezag van de goddelijke wet zijn boven alles verheven.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 3, blz. 47.

Een instelling van goddelijke oorsprong en het doel ervan

- 1. Wie heeft de regering in het beginsel neergezet als een instelling? Welke verantwoordelijkheid leggen wij daarom hieraan af? Romeinen 13:1; Titus 3:1.**

Romeinen 13:1 *Ieder mens moet zich onderwerpen aan de gezagsdragers die over hem gesteld zijn, want er is geen gezag dan van God, en de gezagsdragers die er zijn, zijn door God ingesteld,*

Titus 3:1 *Herinner hen eraan dat zij de overheden en machten onderdanig behoren te zijn, dat zij hun gehoorzaam zijn en dat zij tot elk goed werk bereid zijn.*

“De oorspronkelijke afvalligheid begon met ongeloof en het ontkennen van de waarheid. We dienen onze blik van geloof standvastig op Jezus te richten. Wanneer de tijd aanbreekt, en dat gaat zeker gebeuren, dat de wet van God ongeldig wordt verklaard, dient de ijver van oprechte en trouwe mensen met de noodsituatie op te komen, en zij dienen warmer en vastberadener te zijn, en hun getuigenis dient positiever en onverschrokken te zijn. Maar we mogen niets doen vanuit een uitdagende geest, en dat zullen we ook niet doen als we ons met ons hele hart overgeven aan God. [Romeinen 13:1; Titus 3:1 aangehaald.]” –*An Appeal to Our Ministers and Conference Committees*, blz. 10, 11.

“Veel wetten zullen uitgevoerd worden voor de regeringen van de naties met de bedoeling om te onderdrukken; en oude wetten, die in de praktijk geen effect meer hebben, zullen weer ingesteld worden. We dienen verder te gaan met ons werk, terwijl we begrip en geloof hebben, onder het wijze leiderschap van Jezus Christus. Een groot werk dient gedaan te worden voor de Meester door de laatste boodschap van genade aan onze wereld uit te dragen. We zijn afhankelijk van de autoriteiten en machten om de doorgang van de ene kant van de wereld naar de andere kant te vinden en zolang we afhankelijk zijn van de heersende macht, dienen we ons niet af te scheiden van hen, want dit is een wereldwijde boodschap.” –*This Day with God*, blz. 250.

2. Met welk doel is alle overheid opgericht? Wat is haar functie? Romeinen 13:3, 4.

Romeinen 13:3, 4 *Want voor de overheid hoeft men niet te vrezen, wanneer men goede werken doet, maar wel als men kwade werken doet. Wilt u nu van het gezag niets te vrezen hebben, doe het goede en u zult er lof van ontvangen. Zij is immers Gods dienaars, u ten goede. Als u echter kwaad doet, vrees dan, want zij draagt het zwaard niet zonder reden. Zij is namelijk Gods dienaars, een wreekster tot straf voor hem die het kwade doet.*

“Heersers zijn Gods dienaars en zij moeten hun tijd uitdienen als Zijn leerlingen. Het is voor hun bestwil dat zij getrouw gehoor geven aan een ‘Aldus zegt de Here’, door de weg des Heren te volgen om recht en gerechtigheid te doen. Zij moeten hun macht uitoefenen zonder willekeur en zonder huichelarij, door te weigeren

zich te laten manipuleren, alle omkoperij afslaan en in morele onafhankelijkheid en waardigheid voor God staan. Zij moeten geen enkele oneerlijke of onrechtvaardige daad oogluikend toelaten. Zelf moeten zij niet laaghartig, onrechtvaardig handelen of anderen steunen in daden van onderdrukking. Verstandige heersers zullen niet toestaan dat het volk wordt onderdrukt als gevolg van nijd en afgunst van hen, die geen rekening houden met Gods wet.... Allen moeten de eeuwigheid voor ogen houden en zich niet zo gedragen, dat God in de hemel hun oordeel niet kan goedkeuren (RH 1 okt. 1895).” –*Bijbelcommentaar*, blz. 480.

De christelijke verantwoordelijkheid

3. **Welke verantwoordelijkheid hebben christenen – naast gehoorzaamheid en onderdanigheid – tegenover de regering? Wie dienen ze in hun gebeden op te nemen, zodat ze in vrede en rust kunnen leven? Romeinen 13:7; 1 Petrus 2:17; 1 Timótheüs 2:1, 2.**

Romeinen 13:7 *Geef dus aan allen wat u verschuldigd bent: belasting aan wie belasting, tol aan wie tol, ontzag aan wie ontzag, eer aan wie eer toekomt.*

1 Petrus 2:17 *Houd iedereen in ere; heb al uw broeders lief; vrees God; eer de koning.*

1 Timótheüs 2:1, 2 *Ik roep er dan vóór alles toe op dat smekingen, gebeden, voorbeden en dankzeggingen gedaan worden voor alle mensen, voor koningen en allen die hooggeplaatst zijn, opdat wij een rustig en stil leven zullen leiden, in alle godsvrucht en waardigheid.*

“Van ons wordt niet geëist dat wij gezagsdragers zullen trotseren. Onze woorden, hetzij gesproken of geschreven, moeten zorgvuldig worden overdacht, opdat van ons niet kan worden gezegd dat we vijandig staan tegenover wet en orde. Wij moeten niets zeggen of doen dat ons de weg onnodig zou blokkeren. Wij moeten in de naam van Christus voorwaarts gaan met de verkondiging van de waarheden die ons zijn toevertrouwd.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 50.

4. **Wat dienen we volgens Jezus’ leer aan de autoriteiten te geven, wat ze vragen of wat aan hen toebehoort? Hoe dienen we ons te gedragen als ze om iets vragen dat aan God toebehoort? Matthéüs 22:20, 21.**

Matthéüs 22:20, 21 *En Hij zei tegen hen: Van wie is deze afbeelding en het opschrift? Zij zeiden tegen Hem: Van de keizer. Toen zei Hij tegen hen: Geef dan aan de keizer wat van de keizer is, en aan God wat van God is.*

“David had zijn macht van God gekregen, maar mocht deze slechts gebruiken in overeenstemming met Gods wet. Toen hij bevelen gaf in strijd met Gods wet, werd het zonde te gehoorzamen. De overheden die er zijn, zijn door God gesteld (Romeinen 13:1), maar we mogen geen gehoorzaamheid betonen die in strijd is met Gods wet. Toen de apostel Paulus aan de Korintiërs schreef, zette hij de beginselen uiteen waardoor we ons moeten laten leiden. Hij zegt: ‘Wordt mijn navolgers, gelijk ook ik Christus navolg’ (1 Korinthe 11:1).”
–*Patriarchen en profeten*, blz. 656.

“We weten niet hoe snel we gezien zullen worden als geen gezagsgetrouwe burgers, omdat de vorst van de overheden in de lucht bezit neemt van de menselijke geest. We kunnen kiezen tussen het gehoorzamen van de heersende macht en God te onteren, of de heersende macht niet te gehoorzamen en God te eren. Als we gehoorzamen aan God, zal Zijn heilige Geest op ons rusten en vechten we niet met onze eigen mening, maar met ‘Er staat geschreven.’ We hoeven alleen maar terug te gaan naar het vierde gebod. Lees het getuigenis van Jezus Christus dat er zelfs geen klein puntje veranderd mocht worden, maar dat het net zo geschreven is als door de vinger van God op de stenen tafels. We dienen de waarheid lief te hebben, omdat het de waarheid is. Het maakt alle verschil of we aan de kant van God staan bij deze kwestie of niet. Misschien moet je voor de rechter verschijnen en denk dan in deze noodgevallen aan de belofte van de Verlosser: ‘Ik ben daar.’ We kunnen niet op drijfzand staan, maar wel op Jezus Christus. En we kunnen daar staan ook als de hele wereld tegen ons kan zijn...”
God heeft een verbond gesloten en Hij zal bij Zijn volk zijn.”
–(Manuscript 11, 28 maart 1893) *The Upward Look*, blz. 101.

Voorbeelden van trouw

5. **Op welke manier antwoordden de drie Hebreërs toen de Babylonische koning hen vroeg om aan een beeld datgene te geven, dat alleen aan God behoort – aanbidding? Wat deed Daniël toen de wet van Medo-Perzië hem verbood om te bidden tot God en hem opdroeg om tot de menselijke koning te bidden? Daniël 3:14-18; 6:11.**

Daniël 3:14-18; 6:11 *Nebukadnezar antwoordde en zei tegen hen: Is het waar, Sadrach, Mesach en Abed-Nego, dat u mijn goden niet vereert en het gouden beeld dat ik heb opgericht, niet aanbidt? Nu dan, als u bereid bent op het moment dat u het geluid van de hoorn, fluit, citer, luit, lier, panfluit, en allerlei muziekinstrumenten hoort, neer te vallen en het beeld te aanbidden dat ik gemaakt heb, dan is het goed, maar als u het niet aanbidt, dan zult u op hetzelfde ogenblik midden in de brandende vuuroven worden geworpen. En wie is dan de god die u uit mijn handen kan verlossen? Sadrach, Mesach en Abed-Nego antwoordden en zeiden tegen koning Nebukadnezar: Wij hoeven u hierop geen antwoord te geven. Als het moet, kan onze God, Die wij vereren, ons verlossen uit de brandende vuuroven, en Hij zal ons, o koning, uit uw hand verlossen. En zo niet, het zij u bekend, o koning, dat wij uw goden niet zullen vereren en het gouden beeld dat u hebt opgericht, niet zullen aanbidden. [...]*

Toen Daniël te weten kwam dat dit bevelschrift ondertekend was, ging hij zijn huis binnen. Nu had hij in zijn bovenvertrek open vensters in de richting van Jeruzalem. Op drie tijdstippen per dag ging hij op zijn knieën, bad hij en dankte hij voor het aangezicht van zijn God, precies zoals hij voordien had gedaan.

“Als ons door mensen wordt verboden dit werk te doen, kunnen we evenals de apostelen zeggen: ‘Beslist zelf, of het recht is voor God, meer aan u dan aan God gehoor te geven; want wij kunnen niet nalaten te spreken van wat wij gezien en gehoord hebben.’” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 50.

De overheden en machten van de aarde voeren verbitterd opstand tegen de God van de hemel. Zij zitten vol haat tegen allen die hem dienen. En binnenkort, heel gauw, zal de laatste grote strijd tussen goed en kwaad gestreden worden. De aarde zal het slagveld zijn – de plek van de laatste strijd en de uiteindelijke overwinning. Hier, waar de satan zó lang de mensen tegen God heeft opgezet, zal de opstand voor altijd onderdrukt worden.” *The Review and Herald*, 13 mei 1902. [zie ook: *Jesus komt!*, blz. 197]

- 6. Gehoorzaamden de lijfwachten ten tijde van Israël het goddeloze bevel van koning Saul, toen hij hen opdroeg de priesters te doden? Was het de plicht van de Romeinse soldaten om de Joodse raad te gehoorzamen toen Paulus het risico liep om gedood te worden? 1 Samuël 22:17; Handelingen 23:10, 11.**

1 Samuël 22:17 *De koning zei tegen de lijfwachten die bij hem stonden: Treed toe en dood de priesters van de HEERE, omdat ook zij op de hand van David zijn, en omdat zij wisten dat hij op de vlucht was, maar het niet voor mijn oor onthuld hebben. Maar de dienaren van de koning wilden hun hand niet uitsteken om de priesters van de HEERE dood te steken.*

Handelingen 23:10, 11 *En toen er grote onenigheid ontstond, gaf de overste, die bevreesd was dat Paulus door hen verscheurd zou worden, bevel dat zijn soldaten naar beneden moesten gaan om Paulus uit hun midden weg te rukken en naar de kazerne te brengen. En de volgende nacht stond de Heere bij hem en zei: Heb goede moed, Paulus, want zoals u in Jeruzalem van Mijn zaak getuigd hebt, zo moet u ook in Rome getuigen.*

“Maar Doëg was een lasteraar en Saul was zo vol nijd, haat en moordlust, dat hij wenste dat het bericht juist was. De gedeeltelijke en overdreven uitspraak van het hoofd van de herders was geschikt om te worden gebruikt door de vijand van God en mensen. Het werd de koning zo voorgehouden dat deze alle ‘zelfbeheersing verloor en zich als een waanzinnige gedroeg. Als hij slechts kalm had afgewacht tot hij het hele verhaal zou hebben vernomen en zijn verstand zou hebben gebruikt, hoe heel anders zou dan het vreselijke bericht van die dag zijn geweest! [...] Saul en Doëg handelden als wilde beesten die de smaak van bloed geproefd hebben (ST 21 sept. 1888).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 114, 115.

“Een van de meest betreuwenswaardige dingen op aarde is het feit dat er opvliegende bestuurders en onrechtvaardige rechters zijn. Zij vergeten dat zij onder het gezag van de grote Bestuurder staan, de enig wijze God, en dat Hij boven elke bestuurder, vorst, heerser of koning staat.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 480.

Een belangrijke richtlijn voor ons

7. **Welk principe zien we in het antwoord dat de apostelen de Joodse autoriteiten – die hen verboden om uit naam van Jezus te spreken – gaven? Hoe zal een christen zich gedragen wanneer de regering hem opdraagt iets te doen dat tegen de wet van God is? Handelingen 4:18-20; 5:27-29.**

Handelingen 4:18-20; 5:27-29 *En na hen geroepen te hebben, gaven zij hun het bevel helemaal niet meer te spreken of te onderwijzen in de*

Naam van Jezus. Maar Petrus en Johannes antwoordden en zeiden tegen hen: Oordeel zelf of het juist is in Gods ogen, meer naar u te luisteren dan naar God. Wij kunnen niet nalaten te spreken over wat wij gezien en gehoord hebben. [...] En toen zij hen er gebracht hadden, leidden zij hen voor de Raad. En de hogepriester vroeg hun: Hebben wij u niet ten strengste bevolen dat u in deze Naam niet zou onderwijzen? En zie, u hebt met deze leer van u Jeruzalem vervuld en u wilt het bloed van deze Mens over ons brengen. Maar Petrus en de apostelen antwoordden en zeiden: Men moet aan God meer gehoorzaam zijn dan aan mensen.

“Maar wat hebben Gods dienstknechten in verleden tijden gedaan? Toen de discipelen na Zijn opstanding Christus en Die gekruisigd predikten, geboden de autoriteiten hen dat ze niet zouden spreken noch leren in de Naam van Jezus. ‘Maar Petrus en Johannes, antwoordende, zeiden tot hen: Oordeelt gij of het recht is voor God ulieden meer te gehoorzamen dan God. Want wij kunnen niet laten te spreken hetgeen wij gezien en gehoord hebben. Handelingen 4:19, 20. Zij gingen voort met het prediken van de blijde boodschap der zaligheid door Christus, en de kracht Gods getuigde tot de boodschap. De zieken werden genezen en duizenden werden aan de Gemeente toegevoegd. ‘En de hogepriester stond op, en allen die met hem waren (welke was de sekte der Sadduceeën), en werden vervuld met nijdigheid, en sloegen hun handen aan de apostelen en zetten hen in de algemene gevangenis.’ ” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 337, 338.

“[Matthéüs 23:34, 35 en 29 aangehaald.] ‘De God onzer vaders heeft Jezus opgewekt, Die gij omgebracht hebt, hangende Hem aan het hout. Deze heeft God door Zijn rechterhand verhoogd tot een Vorst en Zaligmaker, om Israël te geven bekering en vergeving der zonden. En wij zijn Zijn getuigen van deze woorden; en ook de Heilige Geest, Die God gegeven heeft aan hen, die Hem gehoorzaam zijn. Toen zij nu dit hoorden, berstte hun het hart, en zij hielden raad, om hen te doden.’ (Handelingen 5:30-33)” –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, blz. 72.

Voor verdere studie

“We dienen rustig verder te gaan en wanneer onze weg blijkbaar in de ene richting geblokkeerd is, dienen we de heersende macht niet te veroordelen, want door zo te handelen, leren we andere machten onze weg te versperren.

We mogen onze tegenstanders niet uitdagen of vergelding en wraak uitlokken. De ontknoping zal gauw genoeg komen. Deze sluipt reeds als een dief in de nacht. En we kunnen de Bijbelse waarheid spreken, die onze tegenstanders niet aan het werk zal zetten. –(Manuscript 90, 29 august 1893) *This Day with God*, blz. 250.

“We hebben een aanhoudende worsteling in het verschiet, met gevaar van gevangenis, verlies van eigendom, ja zelfs van het leven, om de wet van God, die tenietgedaan is door wetten der mensen, te verdedigen. In deze toestand zal de wereldlijke politiek een uiterlijke schikking aangaan met de wetten van het land terwille van de vrede en de eendracht. En er zijn sommigen die zo’n handelwijze willen opdringen aan de hand van de Schrift: ‘Alle ziel zij de machten over haar gesteld, onderworpen...; de machten die er zijn, die zijn door God geordineerd.’ Romeinen 13:1.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 337.

Zendingsbericht voor het vestigen van hoofdkantoren

Voorlezen op Sabbat 30 juni 2018

De speciale Sabbatschoolgaven zullen op
Sabbat 7 juli 2018 worden ingezameld

In Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde.

We lezen in Markus 16:15 “En Hij zei tegen hen: Ga heen in heel de wereld, predik het Evangelie aan alle schepselen.” Deze opdracht werd met grote intensiteit uitgevoerd nadat de apostel Paulus in de dienst van de Meester was geroepen. Dientengevolge was, tegen het midden van de tweede eeuw na Christus, de christelijke kerk overwegend heidens.

In navolging van de traditie van de vroege gemeente, heeft de gemeente met de plechtige Reformatieboodschap in de laatste tien jaar – met de steun van de gelovigen over de hele wereld – ongeveer 130 landen bereikt. Volgens de rapporten van de Verenigde Naties zijn er 195 soevereine naties in de wereld, waarvan er 193 zijn geregistreerd als leden van de V.N. In de voetsporen van Paulus moeten we ook strijdlustig werken om de boodschap van Jezus over de hele wereld te verkondigen.

De speciale Sabbatschoolgaven die volgende Sabbat worden verzameld, zijn gewijd aan tal van projecten om wereldwijd hoofdkwartieren op te richten, te herstellen en te besturen. “Maar u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal; en u zult Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde.” Handelingen 1:8.

Deze gaven zullen worden gebruikt voor de dringende noodzaak voor de Generale Conferentie om unies en velden te verwerven of te helpen bij het verkrijgen van faciliteiten voor het hoofdkantoor. Daarnaast zullen de gaven worden gebruikt voor het aanvullen van de fondsen van de speciale Sabbatschoolgaven, waar meer is uitgegeven dan verkregen om zo'n hoofdkantoor aan te schaffen. Deze speciale situatie doet zich vooral voor in nieuwe landen wanneer hun regeringen religieuze organisaties verplichten eigendom te bezitten voordat ze zich kunnen registreren en kunnen werken. Ondanks het feit dat we in sommige landen nog niet zo'n bezit hebben, heeft God het werk gezegend met veel doopplechtigheden.

Tevens zijn soms gevestigde hoofdkantoorgebouwen beschadigd bij rampen en vereisen essentiële reparaties of restauratie. Er zijn ook bepaalde velden en unies die hoofdkwartierfaciliteiten hebben die in het verleden met donaties zijn verworven, maar die nu moeten worden geregistreerd in de naam van de gemeente om ze voor de toekomst veilig te stellen. Dit kost geld, en deze velden en unies hebben gewacht, omdat ze niet in staat zijn om het geld voor de wettelijke procedures bij elkaar te krijgen. “Welke zegeningen zouden er worden gegeven aan de gemeenten die op deze manier helpen, en welke liefde van de armere gemeenten, terwijl zij zich realiseerden dat naar hen werd gekeken ten goede! En met deze hulp, vrijelijk en opgewekt weergegeven, zou een uitgebreide kijk op christelijke hulpvaardigheid en plicht komen.” –*Review and Herald*, 21 juli 1891.

Toen koning Salomo een beroep op het volk van Israël deed voor financiële steun, was hun antwoord ongelooflijk. Gods uitverkoren volk op aarde toonde hun dankbaarheid aan Hem in hun grote vrijgevigheid. “God Zelf is de oorsprong van de plannen voor de bevordering van Zijn werk, en Hij heeft Zijn volk voorzien van een overschot aan middelen, dat wanneer Hij om hulp roept, zij opgewekt kunnen reageren. Als ze getrouw zijn in het naar Zijn schatkamer brengen van de middelen die hen zijn uitgeleend, dan zal Zijn werk snel vooruitgaan. Vele zielen zullen worden gewonnen voor de waarheid, en de dag van Christus’ komst zal worden verhaast.” –*Review and Herald*, 14 juli 1904.

De eerste twee hoofdstukken van het boek Haggai beschrijven de voorbereidingen van de Israëlieten voor de wederopbouw van de tempel. God zegende degenen die Zijn zaak op aarde met een gewillig hart hielpen. En in de woestijn, toen het tijd was om de tabernakel te bouwen, zei God tegen Mozes: “Spreek tot de Israëlieten en zeg dat zij voor Mij een hefoffer nemen. U moet van iedereen wiens hart hem gewillig maakt, een hefoffer voor Mij nemen.” Éxodus 25:2.

“Onze mensen dienen niet te wachten op meer oproepen, maar moeten het werk goed vasthouden, door de dingen die onmogelijk lijken mogelijk te maken. Laat een ieder zich afvragen: Heeft de Heer mij geen middelen toevertrouwd voor de vooruitgang van Zijn werk?” –*Review and Herald*, 14 juli 1904.

–*Douglas Francis*
Penningmeester van de Generale Conferentie

ZONSONDERGANG

14	vrijdag	6 april	• 20.22 uur
	Sabbat	7 april	• 20.24 uur
15	vrijdag	13 april	• 20.34 uur
	Sabbat	14 april	• 20.36 uur
16	vrijdag	20 april	• 20.46 uur
	Sabbat	21 april	• 20.48 uur
17	vrijdag	27 april	• 20.58 uur
	Sabbat	28 april	• 21.00 uur
18	vrijdag	4 mei	• 21.10 uur
	Sabbat	5 mei	• 21.11 uur
19	vrijdag	11 mei	• 21.21 uur
	Sabbat	12 mei	• 21.23 uur
20	vrijdag	18 mei	• 21.32 uur
	Sabbat	19 mei	• 21.33 uur
21	vrijdag	25 mei	• 21.42 uur
	Sabbat	26 mei	• 21.43 uur
22	vrijdag	1 juni	• 21.50 uur
	Sabbat	2 juni	• 21.51 uur
23	vrijdag	8 juni	• 21.57 uur
	Sabbat	9 juni	• 21.58 uur
24	vrijdag	15 juni	• 22.02 uur
	Sabbat	16 juni	• 22.02 uur
25	vrijdag	22 juni	• 22.04 uur
	Sabbat	23 juni	• 22.04 uur
26	vrijdag	29 juni	• 22.04 uur
	Sabbat	30 juni	• 22.03 uur

De genoemde tijden zijn berekend voor midden Nederland
(De Bilt, 52° 6' 38" N, 5° 10' 54" E).